CARMINA ANACREONTEA

EDIDIT

MARTIN L. WEST

EDITIO CORRECTIOR
EDITIONIS PRIMAE (MCMLXXXIV)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCIII

PRAEFATIO

1. DE CODICE PALATINO

Syllogen carminum Anacreonteorum illi nobili codici debemus qui et 'Anthologiam Palatinam' quam vocamus servavit. nam post carmina figurata (A. P. 15, 21–27) sequuntur in quaternione 43 (ff. 675–690) Anacreontea cum titulo peculiari *Ἀνακρέοντος Τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια* et subscriptione *τέλος τῶν Ἀνακρέοντος συμποσιακῶν*; haec excipiunt in quaternione 44 epigrammata Gregorii Nazianzeni, Anastasii Balbi, Ignatii, Arethae, Theophanis, Cometae. in fronte autem codicis est vetus index materiae, unde hanc particulam excerpo:

ΙΓ Σύριγξ Θεοκρίτου καὶ Πτέρυγες Σιμμίου, Δοσιάδα Βωμός, Βησαντίνου Ὠιὸν καὶ Πέλεκυς.
ΙΔ Ἀνακρέοντος Τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια καὶ ἀνακρεόντια καὶ τρίμετρα.
ΙΕ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διάφοροι, κτλ.

hic index non totus congruit cum codice, videturque confectus esse e titulis exemplarium a quibus pendet Palatinus; velut quod dicit inesse Meleagri Philippique Coronas, Agathiae Cyclum, a titulo Constantini Cephalae anthologiae defluxisse patet. quod autem Anacreonteis dicit inesse trimetros, qui nunc desunt, indicium est syllogen nostram a libro descriptam esse qui etiam recentiora anacreontica continuerat; nam Byzantini poetae inde a saeculo sexto strophas anacreonticas 'cuculliis' dispescere solebant, id est binis trimetris ionicis, et alias quoque anacreonteis consociabant trimetros.

Palatini partes alias alii librarii conscripserunt, Anacreontea autem is quem J consuevimus nominare. idem illum libri indicem scripsit, idem lemmata ubique addidit epigrammatis. circa annos 930–950 eum rem egisse arguit vir scripturae peritissimus A. Diller.[1]) Anacreontea cum brevibus constent versibus, binos versus in quaque linea exara-

1) Serta Turyniana, Urbana – Chicago – London 1974, 520sq. Alanus Cameron liberaliter mihi permisit autographon inspicere libri sui nondum editi qui inscribetur The Greek Anthology: From Meleager to Planudes, ubi in cap. XV causas adducet cur credamus J fuisse Constantinum Rhodium.

vit.[1]) carminum initia asterisco ⁜ vel signo :~ notavit, saepe etiam paragrapho, post extremum autem cuiusque carminis versum asteriscum appinxit lineola transfixum ⁎. sed hic illic carmina falso separantur (18, 9 post corr.; 55, 19. 29; 56, 8) vel in unum coniunguntur (2/3; 26/27; 28/29/29 A; 52/52 A). titulos inseruit librarius vel in textu vel in margine vel utrobique. quod saepe *τοῦ αὐτοῦ* addidit, ex consuetudine fecit, quippe qui epigrammatum anthologiae incubuisset; supervacaneum erat enim in sylloge quae titulum *Ἀνακρέοντος Τηΐου συμποσιακά* prae se fert.

Titulos litteris maiusculis scripsit, quibus et in textu interdum usus est. syllabas finales saepe per compendia scripsit, quorum ambigua quaedam sunt, velut 55, 11 *ποιοῦν*, 55, 42 *ἀγέρωχ*. errores suos vel eradendo corrigebat vel litteris supra lineam scriptis; sed et varias lectiones adiecit, modo inter lineas, modo in margine. marginalia ad textum referuntur signo ·/. vel ·· vel ··· utrimque posito. accidit tamen haud raro ut signum ·/. in textu appareat, cum in margine idem signum vel solum stet vel cum littera *ζ* seu *ζ*ᵀ, h. e. *ζήτει*; interdum totus versus signo ·/. notatur. in his locis videtur librarius corruptelam suspicatus non habuisse unde sanaret. ingenio suo, nisi fallor, minime fisus est: in c. 55, 19 quidem verba *τί δὲ* credo eum de suo addidisse, in 50, 28 verbum *δεῖ*, sed cetera fere omnia (praeter orthographica) quae supra sive iuxta textum adiecit non coniecturae sunt, verum lectiones discrepantes, saepe deteriores, quas in altero quodam libro invenerat. exempla dabo, ubi quod in textu scripsit non erat cur addubitaret, altera autem lectio quam apposuit sensu caret:

3, 4 text.	*ἑτεροπνόουσ*	marg.	*ἑτεροπόρ(ους)*
5, 5	*ἀργύρεον δ'*	marg.	*ἀργυρέων μοι δ'*
9, 8	*ἐρυθρὸν οἶνον*	marg.	*λευκὸν οἶνον*
14, 25	*τοὺσ*	sscr.	*α*, scil. *τὰσ*
57, 22	*διαφαίνεται*	sscr.	*ε ο*, scil. *διεφαίνετο*
58, 9	*ἄυραις*	sscr.	*(ας)*, scil. *αὔρας*

alter ille liber quem corrigendi causa adhibuit non melior fuit eo quo primitus usus erat, verum consimilis. in c. 60, 16 videntur ambo eodem vitio aegrotavisse, cui alter scriba frustra mederi tentaverat scribendo *εὖτ' ἀκούσῃς* pro *ἔστ' ἀκούσας*.

Noster saepe homophona confundit (*ο/ω*, *ό/ώ*, *η/ι/ει*, *ε/αι*, *υ/οι*); plus semel *ι* pro *ε* ante vocalem posuit (13, 6 *χρυσίην*, 15, 5 *πνίεισ*, 56, 12

1) In prima pagina bis fecit ut tres versus singula linea caperet (1, 1–3; 4, 19–21), ne carmen impari versuum numero confectum in media pagina desineret; sed in hoc non perseveravit. in eadem pagina columnas asteriscis separavit, postea binis punctis tantum.

ϑϊητόν (*ϊ* ex *η*)), *ω* pro *υ* (4, 14 a. c.; 18, 6 a. c.), inter *σ* et *ζ* haesitat (18, 9; 44, 12; cf. 33, 9). accentus vel spiritus interdum omittit. praepositiones ante nomina sine accentu solet scribere (29 A, 6. 7. 10 *διατοῦτον*, etc.), contra a verbis disiungere (5, 7 *παρ᾽ αἰνῶ*, 8, 8 *κατὰ στέφειν*, 14, 2 *κατ᾽ εἰπεῖν*, etc.). enclitica plerumque accentibus ornat (6, 1 *πὸτ᾽*, 10, 3 *ταρσά σεῦ*, 20, 4 *τὶσ*, 31, 5 *τὲ*, etc.).[1] compositis nonnullis antiquo more hyphen subicit: 14, 13 *καλλιγύναικεσ*; 37, 2 *ἁλιπορφύροισ*; 38, 14; 42, 2. 11; 50, 11; 55, 7; 58, 31. 33.

Hactenus de librarii instituto atque indole. nunc de codicis fatis dicendum est. delituit per multa saecula, neque ullam quod sciamus tulit progeniem, quippe cum non iam credatur Planudem eo usum esse in anthologia sua facienda.[2] contendit R. Sabbadini Iohannem Aurispam eum anno 1423 ex oriente Italiam attulisse, quod sane quam incertum est.[3] etiam per XVImum saeculum ubinam fuerit, diu multumque disputaverunt viri docti. nam ea quae Henricus Stephanus, qui anno 1554 Anacreontea primus foras dedit, de fonte suo profitetur minus clara sunt ac dubiae fidei. dicit enim (in praefatione ad Dionysium Halicarnassium) duos sibi libros praesto fuisse, unum membranaceum, alterum corticeum, in quo carmen 23 primum locum obtinuerit; sed nusquam discrepantiam lectionum memorat. accedit quod et apographum ab ipso confectum et editiones ab eo curatae manifeste a Palatino solo pendent, codicisque alterius nec vola nec vestigium est.[4] Stephani commentum plane redarguit mentio libri corticei, quo nomine tunc dignabantur papyros. quod vero Mr. de la Monnoie narravit, Stephanum sub vitae finem delirantem duos Anacreonteorum codices pessumdedisse, mera est fabula. utique Palatinum non pessumdedit.[5]

In *Ἀνϑολογίᾳ διαφόρων ἐπιγραμμάτων παλαιῶν*, quam Stephanus anno 1566 edidit, ait se *γριφώδη* quaedam (quae sunt A. P. 14, 52. 56–58. 60. 62) a vetere codice epigrammatum descripsisse quem Iohannes Clemens Lovanii habuisset. Clemens, medicus Anglus, annis 1550–1553

---

1) De his rebus cf. T. W. Allen, Homeri Ilias, Oxonii 1931, I 216–247.

2) Vide A. S. F. Gow et D. L. Page, The Greek Anthology: Hellenistic Epigrams, Cambridge 1965, I xxxviii.

3) Bollettino di Filologia Classica 35, 1928/9, 99 sq.; contra J. Hutton, The Greek Anthology in Italy to the Year 1800 (Cornell Studies in English 23, 1935), 86 n. 1.

4) Stephani apographum Lugduni Batavorum conservatur (cod. Voss. Gr. Q 18). continet foliis 29r–35r Anacreontea eodem ordine quo **P**, deinde foliis 39v–51 carmina duodeviginti novo ordine iterata cum versionibus Latinis. menda nonnulla currente calamo correxit Stephanus, et in margine coniecturas et adnotationes adscripsit. infra sylloges titulum (f. 39v) stant verba *κτῆμα ἐῤῥίκου τ(οῦ) στεφάνου*. librum contulerunt Rose et Preisendanz.

5) P. Bayle, Dictionnaire historique et critique, Rotterdam ³1720, I 204 n.

Lovanii exsulavit, visitque eum Stephanus anno 1551 ab Anglia rediens. sumpserunt quidam Clementem apographum tantum Palatini habuisse, nec totius quidem sed particulae.[1]) verumtamen, ut testatur catalogus quem Thomas Clemens Iohannis filius anno 1572 confecit[2]), fuit inter libros eius 'epigrammatum liber magnus et perantiquus, duplo plura quam Aldi liber, et multo plura quam Henr. Stephani liber, continens', qui, ut A. Cameron monet, non dubitari potest quin ipse Palatinus fuerit. hinc igitur Stephanus Anacreontea cepit.

Vnde porro Clemens thesaurum tantum nactus erat? ne hoc quidem inexploratum relinquit condiscipulus meus sagacissimus: animadvertit enim, primum, indicia adesse quaedam codicem M. Musuro ca. annum 1507 notum fuisse, deinde Erasmum Musuri familiarem anno 1509 a Venetiis Londinium migravisse, tum Thomam Morum, Erasmi amicum Clementisque patronum, anno 1518 epigramma pseudosimonideum Latine vertisse quod in anthologia Planudea deest, in Palatino autem primo obtutu inveniri poterat.[3])

Itaque videtur codex ab anno 1509 fuisse Londinii, postea cum Clemente in Belgicam transiisse; qui ab anno 1558 iterum exsulans Lovanii, Bergis, Mechliniae degit, anno 1572 obiit. Mechlinia autem octennio post ab Alexandro Farnensi capta libri Clementis dispersi sunt. mox Heidelbergam venit codex in manus Friderici Sylburgi, qui lectiones eius in Anthologiae Planudeae exemplari Aldino notavit. post Sylburgium anno 1596 mortuum devertit in Bibliothecam Palatinam Electoralem, cuius custos Janus Gruterus annis 1606–1607 Salmasium Scaligerumque de eo certiores fecit. nec multos annos Heidelbergae mansit, nam anno 1623 post urbem a Tillyo Comite captam donavit eum Maximilianus Bavariae Elector Papae Gregorio XV. Vaticanus fuit usque ad annum 1797, cum pacis Tolentinae condicionibus coactus est Pius VI magnam partem bibliothecae Francogallis tradere; deinde Parisinus usque ad annum 1816, cum bello Europaeo confecto impetratum est ut ei libri qui olim Palatini fuerant, quotquot iam Lutetiae erant, universitati

---

1) P. Wolters, De epigrammatum Graecorum anthologiis, Halis 1882, 7; C. Preisendanz, Anthologia Palatina. Codex Palatinus et Codex Parisinus phototypice editi. Lugd. Batav. 1911, iv. De la Monnoie l. c. autumat Stephanum alterum codicem a Clemente recepisse, alterum ex Italia longo itinere confecto apportavisse.

2) G. Mercati, Opere minori IV, 1937, 307sq., 312.

3) Summatim refero quae Cameron in cap. VIII libri supra nominati (p. V n. 1) perfecta doctrina exponet. idem de 'integro' illo Anthologiae codice 'summae vetustatis', quem Iosephus Scaliger scripsit Nicolaum Sophianum quondam habuisse, satis disseret, idem de Angeli Colotii antiquo epigrammatum libro quem Fulvius Vrsinus memorat.

Heidelbergensi redderentur. tum autem divortium factum est: etenim codice iampridem in duo tomos diviso prior quidem idemque maior tomus Heidelbergam est remissus, alter, in quo sunt Anthologiae libri 14–15 et Anacreontea, Lutetiae haesit haeretque (Paris. suppl. gr. 384).

2. DE FONTIBVS CETERIS

Aulus Gellius 19, 9, 4sq. *ac posteaquam introducti pueri puellaeque sunt, iucundum in modum Ἀνακρεόντεια pleraque et Sapphica et poetarum quoque recentium ἐλεγεῖα quaedam erotica dulcia et venusta cecinerunt. oblectati autem sumus praeter multa alia versiculis lepidissimis Anacreontis senis, quos equidem ⟨ad⟩scripsi.* sequitur carmen 4 (i). unde comperimus carmina quaedam huius generis iam tum nota fuisse et pro genuinis venditata. idem carmen videmus in sylloge Palatina liberiore metro auctum esse, 4 (iii); verendum est igitur ne alia quoque non pristinam formam exhibeant. et tertia species eiusdem carminis, brevior, brevioríque carminis 8 formae subiuncta, erat in epigrammatum anthologia quam Constantinus Cephalas sub finem saeculi noni conficiendam curavit: exstant enim in tribus anthologiis quae ab illa pendent, in Palatina (A. P. 11, 47–48), in Planudea (IIa 47, 17–18), in Parisina (codd. Paris. suppl. gr. 352 [S] et Paris. gr. 1630 [**B**]).[1]) Planudea continet et carmen 6 (VII 185 = A. Pl. ('A. P. 16') 388), nimirum ex eodem Cephala haustum. Cephalas in quali sylloge has cantilenas invenerit, haud facile est dictu. nam Planudes quidem carmini **6** apponit nomen Ἰουλι(α)ν(οῦ)[2]), quod si a Cephala sumpsit, indicat illum haec ex sylloge hausisse non quae simpliciter Anacreontis esse vellet, sed in qua aliis aliorum poetarum nomina adscripta essent. quod autem sub Anacreontis nomine apparent carmina 8 + 4 in anthologia Palatina, nihil ad rem facit, quia id nomen suppeditare potuit sylloge Anacreonteorum quae in eodem codice sequitur; in **Pl S B** anonyma sunt.

Potest sane illud Ἰουλιανοῦ ex errore positum esse, ut saepenumero fit in his anthologiis. verum etiam alia coniectura animo occurrit reputantibus quod in Dioscori Aphroditopolitani schedis, quae ipsius putidissima carmina hexametrica et iambica continent, adest et anacreonticum carmen, cuius tertia stropha eadem est ac prima carminis 45 nostrae

1) **S** edidit Cramer, Anecdota Parisina IV, 1841, 265sqq. (Anacreontea 8 + 4: p. 376). **B** edidit K. Dilthey, De epigrammatum Graecorum syllogis quibusdam minoribus, Progr. Göttingen 1887 (Anacreontea 8 + 4: 14sq.).

2) In editione Aldina additum est *ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου* ex coniectura, ut sit is Iulianus cuius elegia multa Agathiae Cyclo infuerunt.

sylloges.[1]) ex eo liquet convivalia aliqua saltem qualia syllogae insunt circa sextum saeculum late divulgata permutata adscita esse. potuit igitur Iulianus nescioquis libellum sibi conficere, in quo cum carmina aliquot sua sive aliorum, tum etiam Anacreontea pauca quaedam exscripserit; quem postea Cephalas inter alios poeticos invenerit libros.

Neque autem mirum erit si Anacreontea nostra olim in papyris reperientur. quorum nonnulla quam nota fuerint, etiam ex imitationibus videmus, cum ad carminis 7 exemplar Palladas (A. P. 11, 54) epigramma fecerit, nec raro in Synesii, Georgii Grammatici, Iohannis Gazaei, Sophronii anacreonticis resonet horum carminum dictio, ut e locis similibus videbis quos infra textum citavi; etiamque recentiores poetae quaedam suppeditant, Elias Syncellus, Leo Magister, Constantinus Siculus. et argumentum carminis 10 imitatus esse videtur Leontius quidam Grammaticus, qui nescio an idem sit ac Leontius Scholasticus. memoratur enim in codicis Vaticani Barberini gr. 310 indice *Λεοντίου γραμματικοῦ ἀνακλώμενος, ὅς φιλήσας κόρην τῇ ἡμέρᾳ μὲν ποθῶν ἐπόνει, τῇ δὲ νυκτὶ κοιμώμενος ἀπηλλάττετο τοῦ ἐρωτικοῦ πυρός· ὀρθριζούσης οὖν χελιδόνος καὶ ἐν τῷ πτᾶσθαι τῷ ῥοίζῳ ἐγειρούσης αὐτόν, ἐπεδείξατο κατ' αὐτῆς τοιαῦτα φάσκων.*[2])

In eodem indice Barberino legitur titulus *ἀνακρεοντ συμποσιακ* cum lemmatibus carminum quattuordecim quae plane e nostra sylloge excerpta sunt:

περὶ ὀνείρων	(= carm. 1)
εἰς ποτήριον	(= 4; *εἰς ποτήριον ἀργυροῦν* P; seu 5)
εἰς ἔρωτα	(= 6; *εἰς ἔρωτα* P)
εἰς ἑαυτόν	(= 7; *εἰς ἑαυτόν* P)
εἰς νεώτερον †*ἄλλ° ἀλλ*†	(= 17; *εἰς νεώτερον βάθυλλον* P)
εἰς φιλάργυρον	(= 36; *εἰς φιλάργυρον* P)
εἰς γέροντα	(= 39; *εἰς ἑταῖρον πρεσβύτην* P)
εἰς ἑαυτόν	(= 40; *εἰς ἑαυτόν* P)
εἰς καλοκέριν	(= 41; *εἰς τὸ ἔαρ ἤτοι καλοκ(αίριον)* P)
εἰς τὸ ἔαρ	(= 46; *εἰς τὸ ἔαρ* P)
εἰς ἑαυτόν	(= 47; *εἰς ἑαυτόν* P)
εἰς φιλοπότην	(= 48; *εἰς φιλοπότην* P)
εἰς νεώτερον	(= 52 A?)
εἰς εὐρώπην	(= 54; *εἰς τὴν εὐρώπην* P)

quibus additur *ἄλλοι ἀρχαῖοι* (sc. *στίχοι ἀνακρεόντειοι*?). ferebantur igitur haec carmina circa saeculum undecimum et in altero libro praeter

---

1) P. Cair. I 67097^{v} F, saeculi sexti; E. Heitsch, Die griech. Dichterfragmente der röm. Kaiserzeit I^{2}, Göttingen 1964, no. 42, 28.

2) Verbum *ἀνακλώμενος*, nisi fallor, hic significat metrum —∪∪—∪∪́—| —∪∪—́—; hoc est enim quod deest in Constantini Siculi carm. 3 (Matranga, Anecd. 696), cui praescribitur *τοῦ αὐτοῦ ἀνακρεόντειοι χωρὶς ἀνακλωμένου.*

Palatinum, neque ab illo videtur descriptus esse, siquidem carmen 52 A a 52 divisum habuit. proximo saeculo sylloge in manibus fuit Nicetae Eugeniani, qui in fabula de Drosillae et Chariclis amore carmina septem (6. 19. 22. 24. 25. 29. 35) versibus dodecasyllabis expressit. is quoque carmina quae in Palatino coniunctim leguntur seiuncta videtur invenisse, quoniam 29 sine 29 A imitatur, alias non nisi carmina integra. verum non credo ex eius metaphrasi lectiones a P discrepantes, nedum meliores, recuperari posse, ut quidam voluerunt parum cauti.

Supersunt vestigia quaedam Anacreonteorum antiquorum quae in sylloge locum non habent; haec sunt fragmenta quae post syllogen edidi, exclusis eis quae sexto saeculo recentiora videntur esse, de quibus vide Bergk[4] III 337 sq. Clemens Alexandrinus et Hippolytus Anacreonti tribuunt quae ex his carminibus laudant, Gregorius autem Corinthius adscribit *ἐν τοῖς Ἀνακρεοντείοις*, quod ad syllogen aliquam spectat.

3. DE CARMINVM SERMONE

Colores dialecticos adfectant hi poetae duos, alterum Ionicum, alterum Doricum vel potius lyricum eum quem satis adsequitur qui ᾱ aborigineum pro η Ionico Atticoque ponit. Ionicum η (scilicet post ε, ι, ϱ) constanter adhibetur in carminibus 1–2. 4–5. 7–8. 11–18. 20. 22–25. 28. 29 A. 31–34. 41–42. 44. 50. 56. 60[1]); lyricum ᾱ in carminibus 49. 51; utrumque promiscue in carminibus 35–36. 38. 43. 53. 55. 57–58[2]); carmina cetera neutro a communi dialecto discedunt. notandum est quod lyricum ᾱ non nisi in posteriore parte sylloges apparet, inde a c. 35, quod non casu accidisse opinor. in priore parte obviam eunt et alii Ionismi, velut *Βοώτεω* 4 (i), 10, *Γύγεω* 8, 1, *Σαρδίων* 8, 2, *μευ σευ* octies, *Τήϊος* 1, 2, *Ἄρηος* 17, 14, *τοκῆες* 29 A, 7, *ϑυρέων* ... *ὀχῆας* 33, 7, *ἱστίην* 33, 19, *ἀπεοῦσαν* 16, 4, *εἷς* 25, 4, *κέαται* 33, 5, *νοῦσος* 8, 14, *μοῦνον* 23, 4. et hic et in carminibus *ἰωνικωτέροις* posterioris partis invenimus verba non contracta, *δοκέω*, *δονέει*, sim. (15, 5; 30, 7; 32, 12; 34, 12. 13; 42, 1. 3. 8. 13; 50, 12; 56, 4; 60, 14. 21), etiamque *τροχάοντα*, *σαόφρων* (31, 6; 60, 16), *Ἀχαΐης* (14, 12); quamquam praevalent formae communes. in carminibus mixti coloris habes *Ἠώς* (55, 20), *ῥοδοπήχεες* (55, 21), *φύσιος* (57, 8), *ξείνοισ(ι)* (58, 31).

1) Exceptis 4 (iii), 3 (at v. 4 (i), 3); 11, 11 (v. l.; loquitur iuvenis Doricus qui et *λῶ* verbo usus est); 23, 3 (arridet emendatio *ὁ* pro *ἁ*); 15, 36; 33, 32, qui loci ad ceterorum normam redigendi videntur; 34, 8 (manifeste corruptum).

2) Discrimen est aliquatenus in vocabulis; *λύρη* et *Κυϑήρη* cum epithetis suis semper η tenent.

Alia non tam Ionica quam poetica sunt, velut genitivi flexus in *-οιο* (12, 6; 42, 11; 60, 34), dativi pluralis in *-αισι* (quinquies), *-οισι* (passim), *-εσσι* (44, 11); verbi personalis in *-μεσθα* (29A, 9; 32, 9); radicum dentalium tempora sigmatica in *-ξ-* (*ψαλίξω* 10, 4, *ἀναστενάξας* 28, 15, *καθίξας* 33, 19 v. l., *ὠλόλυξε* 35, 5, *παίξω* 40, 8); augmentum omissum (1, 5; 30, 5; 31, 6; 33, 14; 37, 12; 38, 7; 57, 1. 6; 60, 18); formae *κεράσσας* (2, 4), *ὁππόσον* (11, 7), *ἀγχορεύω* (15, 30?), *ἀμπαύεται* (38, 9), *ἀείδων* (2, 7 al.), *ἀοιδάς* (58, 12. 29), *ἀοίδιμον* (60, 31), *ἄεθλος* (60, 2), *ἀερθείς* (57, 7), *εἴαρος* (44, 7), *δοῦρα* (13, 10), *οὔρεσιν* (12, 3), *κούρα* sive *κούρη* (quater), *κοῦρος* (ter), *Πολυδεύκεος* (17, 32); tmesis praeverbiorum *κατά* (33, 9), *ἀνά* (33, 15. 29; 60, 1); particula *δέ* tertio loco posita (2. 6; 17, 38; 21, 2; 30, 6?; 45, 9; 47, 2; 55, 27. 39; 57, 10. 20; 58, 28. 31; 60, 19. 22; item *γάρ* 32, 7; fr. 3, 1, *μέν* 39, 4, *τε* 56, 13; 57, 26 ci. 27).

Pedestris et recentioris linguae propria est scriptura *νεοττῶν* 25, 12, *μέλιτταν* 35 ter, *φυλάττω* 36, 3; 56, 9, *γλώττης* 42, 11, *θαλάττης* 55, 30; 57, 4; contra *σσ* occurrit 10, 6; 21, 4; 46, 3. 5; 54, 9, quod fortasse et alias reponendum erat. recentioris notae sunt etiam *μασθῶι* 22, 13[1]); *ἄρα* primo loco positum 57, 1 sqq., et plane *τὶ* initiale 41, 1, nisi recte locum emendavi; vocabula haud pauca; et syntactica quaedam, ut *ὡς* 'donec' 8, 11; 32, 13; *μή* pro Attico *οὐ* in commate causali, 17, 39, vel participiali, 34, 9; 59, 24; optativus a commate finali exclusus, 22, 5 *ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην, ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με* et quae sequuntur (cf. et 36, 1–5).[2])

Litterae tenues *π κ τ* in elisione plerumque adspirationis immunes manent, si codici in tali re fidere licet: 5, 3 *πρῶτ' ἡμῖν*; 6, 1 *ποτ' εὗρον* (*ποθ'* Pl); 9, 10; 13, 14; 18, 6 ci.; 33, 1; 34, 7 †*κοπόσα*; 55, 18; 58, 15; contra 9, 5 scribitur *χ' ὁ*, 13, 9 *θώρηχ' ὅπως*, 26, 4 *οὐχ*, 57, 10 †*χόσα*, et in compositis semper *ἀφ- ἐφ- καθ-*. non Ionica est haec psilosis, puto, sed illa communis quae primis post Chr. saeculis grassata est.

Formae encliticae *ἧμιν ὗμιν*[3]), quamquam non in codice traduntur, hic illic rhythmo commendantur in eis carminibus quae partim pro accentibus scandenda sunt (5, 11; 40, 6). in priore quidem loco *ἡμῖν* ferri potest (et in v. 3 eiusdem carminis nihil interest utrum *ἧμιν* legas an *ἡμῖν*), sed in posteriore, si *ὑμῖν* retinueris, syllabam longam accentuque praeditam in loco brevi habebis, quod mox docebo quam sit abnorme.

---

1) Cf. Rufin. A. P. 5, 76, 1 *εἰαρόμασθος*. at haec fortasse scribis debentur, sicut in Aesch. Cho. 545.

2) Contra poeta carminis 3, 7 videtur optativum coniunctivo praetulisse, quo exquisitius saperet.

3) Cf. W. S. Barrett, Euripides Hippolytos, Oxford 1964, 425.

4. DE PROSODIA

Prosodiam intuentibus poetae in ordines se dividunt tres.

1. Primus maximusque est eorum qui syllabarum quantitates antiqua lege metiri callent. huius ordinis sunt poetae carminum 1–4. 7–36. 39. 42–44. 46. 48. 51–52. 53. 55–56. 59–60; vel utique possunt esse, locis paucis leviter correctis.

Muta cum liquida, sive in initio vocabuli sive intus, saepe syllabam producit, saepe non item. brevis manet ante *βλέμμα* 16, 18, *γλαυκόν* 16, 20, et alias ante *βλ* vel *γλ* (34, 9; 42, 11). *ῥ* initialis nusquam producit, v. 16, 22; 31, 1. 7; 44, 1. 3; (50, 6); *λ* hoc facientis dubium est exemplum 28, 6. brevis manet ante *ζ* initialem 3, 1; 8, 3; 16, 1 sq., alias producitur.[1])

Hiatus non fit nisi in *δέ οἱ* 11, 3, *τί οὖν* 24, 9, *ὁ ἀνήρ* 28, 1.

Corripitur plerumque, fortasse semper, prima syllaba vocum *ποιεῖν* et *τοιοῦτος*. (*ποῶ* scribitur 14, 6, *ἐπόει* 28, 4.) pro *Ἀλκμαίων* 9, 4 Atticum *Ἀλκμέων* scribendum est. correptio epica deest.

Eliditur *-εται* 25, 11; 33, 2 ci., *-αμαι* 27, 6; nomina autem raro. elisio quae vocatur inversa fit praeverbiorum *ἐπι-* 18, 7; 25, 5; *ἐς* 53, 1. copula *καί* saepe crasi coniungitur cum vocalibus *α*, *ε*, etiamque cum *ἦν*, *ὁ*, et fortasse *ὁπόσα* (34, 7); *κἰνδῶν* 14, 26 minus politum est.[2]) synizesis non fit nisi in genitivo Ionico *-εω* 4 (i), 10; 8, 1.

Notanda sunt praeterea *πέτᾱσαι* 15, 2 (si ita legimus; cf. Theoc. 1, 78 *ἔρᾱσαι*); *Ἄ̄ρης* 28, 13; *ῡ̔́δωρ* 12, 7; 33, 22; *ὅτᾱν* 42, 3; 48, 1 (?).[3])

2. Secundus est ordo degener eorum qui non solum vocales *διχρόνους* (*α ι υ*) hic illic falso metiuntur, sed etiam *η ω* dipthongosque corripiunt accentu carentes in exitu verbi. iidem producunt exitus *-ος -ον* et sim. ante vocalem. huius generis sunt carmina 6. 37–38. 47. 50. 52 A. 54. 57–58.

Falsa mensura *διχρόνων*: 6, 5 *ἔπῑον*, 37, 3 *γεγανῡμένος* (s. v. l.). 5 *ἐκτανῡ́ειν*, 52 A, 1 *κᾱ́ραν*, 54, 8 *ᾱ̓γέλης* ?, 50, 10 *λῡσιπήμων* (s. v. l.), 57, 8 *φῡ́σιος*.

Correptio finalium: 38, 9 *ἀμπαύεταῐ* (proximo versu eliditur *εὐνά-ζετ(αι)*), 47, 9 *παρέστω̆* (s. v. l.), 50, 6 *ἀπορίπτονταῐ*, 16 *μέλπω̆*, 18 *μύρω̆ι* (ante vocalem), 24 *τέρπομαῐ*, 52 A, 3 *ψυχήν μοῠ* ?, 54, 2 *εἶναῐ* ?, 58, 2 *φεύγῃ̆ι*, 5 *διώκω̆*, 8 *τω̆ι*, 18 *γένωμαῐ*, 21 *σοῠ* ?

---

1) *σχίζεις* priore syllaba correpta (33, 9 cod.) nullo modo ferri potest. de *ζ* initialis vi attenuata vide West, Greek Metre, Oxford 1982, 17.

2) Cf. *χὔμιν* 40, 6 ci. et *χὐπὸ* 41, 6, quae sunt carmina tertii ordinis.

3) Cf. 49, 3 tertii ordinis; carmen convivale primi saeculi P. Oxy. 1795 ii 17 (p. 199 Powell, 39 Heitsch); Acacium in Ocypode tragoedia 127.

Productio syllabarum finalium clausarum: 38, 8 *Χάρις* (nisi *Χάρις*), 50, 23 *νόον* (nisi *νόον*), 54, 10 *μόνος* (nisi *μόνος*), 57, 5 *τίς*, 9 *νιν*.

3. Tertius et pessimus est ordo eorum qui liberius vocales longos corripiunt, dum ne accentum ferant, breves autem accentu praeditos pro longis habent. huc cadunt carmina 5. 40—41. 45. 49, in quibus ut versus agnoscas legendum erit *ῥόδα*, *ἔγνων*, *ὅπου*, *Ζέφυρος*, *πέταλα*, *κατέχων*, *πίνειν*, *εἰς φρένας*, et similia, quae non omnia hic recensere conor, quod ipsa libertas prosodiae saepe ancipitem facit versuum mensuram. correptio epica vel hiatus fortasse adest in 40, 6 *καὶ ὕμιν*, sed malui *χὔμιν* scribere.

5. DE METRIS

Omne carmen praeter 19—20 aut hemiambico aut anacreontico generi adsignari potest. synaphea inter versus nusquam est.

Hemiambii haec est idea:

× — ∪ — ∪ — × ||

hanc simplicem formam tenent carmina 1. 4 (i. ii). 6—15. 22—27. in aliis (4 (iii). 21. 36. 39. 51. 54) admittitur anaclasis, ut fieri possit

— ∪ ∪ — ∪ — × ||

vel × — — ∪ ∪ — × ||

in c. 48 post septem hemiambia sequuntur tres anacreontei, et in c. 45 v. 6 anacreonteus videtur esse, et in c. 49 vv. 1—2. in iisdem cc. 45. 49 etiamque in 58 admittuntur et dimetra iambica acatalecta (45, 3. 5; 49, 3; 58, 15. 16. 23—25. 32; sed hic ultimus versus anapaesto incipit, nisi *δολίοις* pro disyllabo habemus). insolentissimum est c. 5, ubi licentiis praedictis adiciuntur et liberiores anaclases, ut fiant versus aeolici — ∪ — ∪ ∪ — — (1. 8?. 11. 13?) et — ∪ — ∪ ∪ — ∪ — (12).[1]

Anacreontei forma purissima est

∪ ∪ — ∪ — ∪ — — ||,

quam solam exhibent carmina 2—3. 28—34. 37. 56, et 18 praeter quod in v. 15 biceps contrahitur,

⏕ — ∪ — ∪ — — ||.

1) Et in 47, 3 — ∪ — ∪ ∪ — — reperiri possit si legas *κἂν δέῃ με χορεύειν*. sin autem *δεήσῃ με* retinebis, anacreonteus erit insolitae formae cum anaclasi et prima longa pro brevi. cf. infra.

in cc. 16–17. 52. 52 A. 53. 55. 57 admittitur et anaclasis, h. e. dimetrum ionicum

⏑⏑– –⏑⏑– –‖

(in quo biceps prius contrahitur 52 A, 3). carmina 42–44 et 46 patiuntur etiam solutionem secundi loci longi:

⏔–⏑⏕⏑– –

aliae licentiae sunt

–⏑–⏑–⏑– –

(38, 16; 40, 4; 44, 12?; 50, 10? 26sq.?; 60, 9. 17? in carmine alioquin puris anacreonteis concepto), et cum anaclasi

–⏑– –⏑⏑– –

(47, 3 [cod.] in carmine hemiambico), et

⏔–⏑⏑–⏑– –

(40, 6 nisi *χῦμιν*. 8; 44, 13; 46, 1), et fortasse

–⏖⏑–⏑– –

(34, 7?; 49, 1?[1])). denique in c. 41, vitiosissimae Musae inspiramento, novam anaclasin

–⏑⏑–⏑⏑– –

deprehendere videor in vv. 1. 5. 6; comparare licet eam anaclasin quam Byzantini anacreonteorum scriptores inde a Sophronio in cuculliis adamant,

–⏑⏑–⏑⏑́–|–⏑⏑–́–[2])

Byzantini quidem solent facere ut accentus in quartum locum anacreontei cadat et praecipue in septimum:

⏑⏑–⏑́–⏑–́–[3])

proparoxytonon in exitu versus minime tolerant. nostris poetis, ut in universum dicam, nondum haec curae sunt. sed qui cc. 50 et 59 composuerunt eo tendere videntur, et carmen 40, quod non dubium est quin recens sit, accentum semper in paenultima habet, quod sane in cantilena tam brevi casu evenire potuit.

---

1) Cum hoc carmen (quod plerumque hemiambicum est, v. supra) pessima prosodiae ratione conditum sit, haud scio an praestet legere *τοῦ Διός*.

2) Cf. West, Greek Metre 169. de anaclasi –⏑⏑– pro ionico ⏑⏑– – cf. ibid. 125. 127. 144.

3) Cf. F. Hanssen, Philol. Suppl. 5, 1889, 202sqq.

Et anacreonteorum et hemiambicorum carminum nonnulla strophis concepta sunt. quod clarissimum est in c. 50, ubi idem versus in omni stropha repetitur. sed et in cc. 12. 22. 27. 57 sententiarum dispositio satis evidenter strophas quaternorum versuum determinat; in 29 A. 30. 49 quinorum; in 32, puto, senorum. in aliis videtur structura strophica uno versu interpolato esse turbata, scilicet in cc. 9 (ternorum versuum), 42 (quaternorum), 36 et 44 (quinorum). carmen 38 lacunosum esse post v. 22 statuit Barnes ut particula *καί* (23) intelligi posset, versuque uno ibi suppleto fiunt sex strophae quaternorum versuum disticho repetito circumscriptae. carmen 47 ita restituo ut strophae quinorum versuum evadant. extra nostram syllogen invenimus carmina hemiambica quaternorum versuum strophis concepta in papyro quadam saeculi quarti et in Dioscori Aphroditopolitani conluvie[1]); contra Gregorius Nazianzenus hemiambia astropha componit, et post eum auctor carminis *Εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά*.[2]) anacreonteos facit Synesius astrophos, recentiores poetae inde a sexto saeculo strophicos.

Pergimus ad illa duo carmina quae neque anacreonteis neque hemiambiis concepta sunt. carmen 19 sane non multum abest ab anacreonteo, cum versiculis constet huius formae:

— — — ⏑ ⏑ — × ||,

qui sunt pherecratei contractis ionicis similes (at nota vocalem brevem in exitu frequentem). eodem metro usi sunt Callimachus fr. 401 et Diogenes Laertius 1, 120. noster strophas facit tres versuum ternorum. carmen 20 autem duas strophas habet versibus imparibus factas:

— ⏑ ⏑ — ⏑ — ⏑ — |	choriambus + iambus
— ⏑ ⏑ — ⏑ — — |	aristophaneus
— ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ — |	ibyceus
— ⏑ ⏑ — ⏑ — ⏑ — |||	choriambus + iambus.

6. DE SYLLOGES COMPOSITIONE

Iam diu constat inter viros doctos syllogen nostram e duabus vel pluribus variae originis confectam esse: tam facile partes discernimus diversas:

1 – 20 (exceptis 2. 3. 5) sunt carmina satis lepida, neque ita multum ab Hellenistico distantia spiritu; ordinata sunt pro metris, etenim hemiam-

1) Heitsch, Die griech. Dichterfragmente d. röm. Kaiserzeit, no. 13 et 42, 28 (pp. 46 et 151).
2) App. Anth. 4, 75 Cougny.

bia pura continuantur usque ad c.15, sequuntur anacreontica tria, deinde duo canticula metris aliis composita; dialectus est Ionica, prosodia bona praeter illud ἔπῖον 6, 5 et (si vera est lectio) Γαδειρῶν 14, 25. in hac parte autem stant omnia (praeter c. 60) quae ipsum Anacreontem sive delicias eius Bathyllum respiciunt (1. 4 (i). 7. 10. 15. 17. 18), omnia quae auctores ante saeculum quartum laudaverunt vel imitati sunt (4. 7. 8. 10), omnia denique quae in Cephalae anthologiam devenerunt (4. 6. 8).

21–34 est nova series carminum severiore metro conceptorum: hemiambia 21–27, anacreontica 28–34. paene omnia de amore agunt. dialectus Ionica manet (nisi 23, 3 ἁ βάρβιτος probas), sed abest Anacreontis persona, rarescit aliquantulum lepor.

35–53 est congeries carminum quorum multa recentioris aetatis indicia prae se ferunt. carmina hemiambica et anacreontica se excipiunt nulla lege; crebrescit anaclasis et cetera licentia metrica, corrumpitur prosodia, degenerat sermo. hic sunt omnia carmina tertii ordinis (cf. supra § 4) praeter c. 5. multa argumentum habent convivale.

54–60 pariter recentia sunt, sed doctiora ac plerumque longiora sententiisque longioribus concepta. nec iam furit poeta inter convivas, sed disserit magis conscius sui suaeque artis.

Sylloge tota ut nunc est non sine consilio coacervata est, nam c. 1 evidenter prooemii vice fungitur, c. 60, cuius ad finem redit tandem mentio Anacreontis, conclusionis. is autem qui cc. 2. 3. 5 in primam seriem aliunde ingessit consulto id fecit, nam c. 2 prooemii alterius speciem habet[1]), cc. 3 et 5 propter argumentum cum c. 4 consociari poterant. simile consilium fuit Cephalae illius qui prooemia anthologiarum Meleagri Philippi Agathiae ex ordine posuit carminaque modo pro argumentis ordinavit, modo complura ex singulis anthologiis longiore serie transcripsit.[2]) cave tamen ne concludas sylloges nostrae auctorem fuisse ipsum Cephalam, quem constat illa pauca Anacreontea quae in anthologiam suam recepit ex alio ac puriore fonte hausisse; sed probabilis erit coniectura, eodem fere saeculo vixisse hominem, quisquis fuit, eademque ratione sibi proposuisse, ut carmina antiqua certi cuiusdam generis quam plurima in unum corpus congereret. praesto erant, puto, syllogae quattuor:

1. illa vetus ac paene classica quam Gellius noverat, unde provenerunt cc. 1. 4. 6–20;

1) Hanssen (1884), 3. conieceris id olim ei libello praestitisse ex quo carmina 54–60 hausit editor.

2) Conferre licet etiam ea quae de Theognideae sylloges historia exposui, Studies in Greek Elegy and Iambus, Berlin – New York 1974, cap. 3.

2. altera et ipsa vetustior, cui inerant cum eadem illa carmina aucta atque interpolata, tum alia paullo recentiora; hinc traxit philologus cc. 21–34, et priora amplificavit[1]); hinc fortasse et c. 3 cepit, cuius poeta c. 16 pro exemplo habuit[2]);

3.4. aliae duae quinto vel sexto saeculo confectae, quae poetarum recentiorum doctiorum indoctiorumque Musam continebant; hinc cepit cc. 2. 5. 35–60.

7. DE TEXTVS CONDICIONE

Concessit Fortuna ut videamus quomodo c. 4 sub finem interpolatum sit; idem accidisse in c. 8 et fortasse 14 veri simile est. ceterorum, etiam recentiorum carminum quaedam singulis versibus videntur aucta esse.[3]) nonnulla lacunis laborant, quod in c. 50, 3 vel strophica ratione probatur, alias sententiae hiatu.[4]) nec transponendi arte supersedere possumus, quoniam carminis 58 pars posterior tota post c. 60 migravit, et in c. 47 ordo versuum certe aliquo modo turbatus est.[5]) glossarum interpretationes non est cur credas umquam adscriptas fuisse, itaque haec causa erroris aberat; tamen daemon ille mentis latentis effecit ut scriba hic illic quod intelligebat poneret, non quod legebat, cuius exemplum est insignissimum illud *Ἀνακρέοντα* 15, 31, et statim in versu proximo certant inter se synonyma *συσκιάσω/συγκαλύψω*, et 36, 2 *βροτοῖς/θνητοῖς*. trivialibus mendis scatet codex, quorum plurima correxit H. Stephanus, alia recentiores. at satis multa inveni quibus ipse mederi temptarem; manentque loci nonnulli tam graviter vitiati ut de emendatione prorsus desperaverim.

---

1) Cf. 4 (iii), 16sqq.; 8, 11sqq.; et si placet 14, 24sqq. maximi est momenti carmen 4 (iii), quod patet e duabus editionibus conflatum esse. etenim versus ultimus, qui est aemula lectio pro 4 (i), 21, brevioris est textus, 16–20 longioris, nec simul ferri possunt.

2) Hoc carmen fortasse ideo tam misere lacerum est, quod in codicis margine adscriptum erat ut in pristinam seriem insereretur.

3) 9, 17 vel 18; 13, 1; 36, 9, ubi interpolator lectionem corruptam *στενάζω* pro *στεγάζω* ante oculos habuit; 42, 10; 44, 8.

4) 3, 2. 4; 38, 22; 47, 11; 58, 27; 59, 3. 15. 21; 60, 11. 13. 16. 36. videntur libelli unde carmina recentiora hausta sunt prae ceteris lacunosi fuisse, nisi id unum in causa est, quod sylloges scribae quo longius eo negligentius rem egerint.

5) 16, 2 ad initium c. 17 videtur transferendus esse. 43, 9–11 aut falso stant ordine aut mirum hyperbaton exhibent. 60, 17 ante 14 collocando soloecismum (perfectum pro aoristo) eliminavi coniecturasque alias duas supervacaneas feci. traiectiones aliae quas viri docti proposuerunt minus certae sunt.

8. DE EDITORIBVS ET CRITICIS

Stephanus anno 1554 'Anacreontis Odas' in lucem protulit, carminum ordine pro arbitrio mutato omissisque eis quae videbat Anacreontis non esse: 1 et 20, in quibus is nominatur, et 6, quem Iuliano tribuit Planudes. carmen 7 iam priore anno ediderat Petrus Victorius in Variis Lectionibus cap. XX 17; cc. 4 (ii). 6. 8 iamdudum e Planudis anthologia nota erant, 4 etiam e Gellio.[1]) ubi Stephanus emendationem 'quibusdam' attribuit (17, 35; 43, 5; 55, 3; 57, 5), conieceris eum de Victorio vel de Iohanne Aurato dicere; et Rudolphus Pfeiffer quidem autumat eum Aurati lectiones pia mente laudavisse[2]), quod quamvis veri sit simile, nescio quo testimonio fulciatur. anno 1556 alteram editionem curavit Guil. Morelius, qui textum paucis locis emendavit, cum Roberto Stephano Henrici patre. quattuor post annis Henricus carmina denuo edidit inter alias lyricorum reliquias, inclusis iam carmine 1 ut adespoto et carmine 6 ut Iuliani; c. 20 ineditum mansit.

Ab his incunabulis pendent omnes editiones usque ad postrema decennia saeculi XVIImi, quamquam non frustra textui incubuerunt philologi quales erant Iosephus Scaliger, Aemilius Portus, Daniel Heinsius, Claudius Salmasius, Tanaquil Faber eiusque filia Anna (Dacieria).[3]) sed anno 1695 exarsit emendandi rabies, qua instinctus W. Baxter pauca sanavit, multo plura corrupit; aliquanto melius egerunt Iosua Barnes (1705), quem Baxter in editione altera impudentissime vituperavit, et Io. Cornelius de Pauw (1732), Pavo ille cuius paleas perstrinxit Dorvillius, et Ricardus Brunck (1776–1786). Barnes lectionibus codicis Palatini uti poterat, quas ab Isaac Vossio descriptas a Cottono acceperat. codex et a Dorvillio collatus est, qui lectiones eius exemplari editionis Pavianae adscripsit; ibidem etiam emendationes quasdam notavit, paucas sed bonas.[4]) Baxteri recensionem auxit commentario locupleti doctissimoque Io. Fr. Fischer; huius libri tertia editio (1793) perutilem praebet conspectum lectionum quae usque ad illud temporis receptae seu propositae erant, quo miror neminem alium ante me usum esse ut coniecturae inventoribus suis redderentur. hinc didici quam immerito J. C. Zeunii nomen oblivione sit obrutum. dignum memoria manet ex illa aetate etiam

1) Stephanus nihil nisi Gellianum textum huius carminis dedit; Barnes primus novos versus protulit qui in **P** leguntur.

2) History of Classical Scholarship from 1300 to 1850, Oxford 1976, 106.

3) Heinsii observationes tradidit filius eius Nicolaus Iohanni Cottono, a quo et has et Scaligeri notas accepit Barnes. Salmasii schedae Lutetiae adservantur (cod. Paris. Lat. 8740). de Porto Fabro Dacieria vide conspectum librorum infra.

4) Hic liber editoribus ante me ignotus in Bibliotheca Bodleiana servatur (MS. D'Orville 403).

Iosephi Spallettii munus, qui codicis Palatini (vel Vaticani, ut tum audiebat) imagine quam potuit accuratissime aeri incisa primum centum exemplaria dilargitus est, mox altera vendere instituit. prodiit tandem in hoc libro pulcherrimo carmen 20.

Editiones Bothii (1805–1815) et prior Moebii (1810) nondum a temeritatis consuetudine discedunt. sed novum saeculum vere induxit G. Hermannus, qui multo accuratius quam priores docuit quibus legibus parerent Anacreonteorum numeri. neque hoc solum opus sed, puto, tota severioris disciplinae aura quae Germaniae tunc adflabat persuasit editoribus ut cautius navigarent. eminent Fr. Mehlhorn, vir stropharum sagax, ceteroquin iudicio praeditus, et magnus ille Th. Bergk, qui quamquam in prima lyricorum editione pauca tantum Anacreonteis attulit (et in Anacreontis fragmentis anno 1834 edendis haec carmina omnino praetermiserat, quod nemo ante fecerat), postea magis magisque difficultates vidit et oppugnavit. in editione Teubneriana quae anno 1868 prodiit Valentinus Rose novam atque accuratiorem praestitit codicis collationem, quapropter se post Stephanum Spallettiumque 'tertium' appellavit editorem, idemque de historia codicis doctissime disseruit. nec sine fructu textum tractaverunt L. A. Michelangeli, F. Hanssen, O. Crusius, J. Sitzler.

Carolus Preisendanz, postquam Palatinum totum phototypice publicavit, novam Teubnerianam curavit Anacreonteorum ecdosin, cuius ea virtus est quod accuratissimas codicis notitias suppeditat. cetera negligentius administravit; saepe emendationes bonas, immo necessarias, silentio pressit; in verborum indice conficiendo carmen unum totum omisit praetereaque voces et locos haud paucos. rara est editio a Paulo Friedländer curata quae Berolini in Officina Serpentis impressa est, eo praecipue consilio, ut oculos delectaret; sed cavit vir doctus ut textum perpensum daret, nec non nova quaedam invenit. irrupit mox J. M. Edmonds, qui paene ad saeculi XVIIImi licentiam regressus est.

Post hunc (ne dicam propter hunc) adeo aversata est philologorum civitas Musam pseudanacreonteam ut carmina, quae inter annos 1554 et 1931 in omni fere decennio semel vel pluries impressa sunt[1]), deinde per annos quinquaginta editorem desiderarent vel etiam criticum cuius ingenio proficerent. nam qui solus fere nostra aetate de textu disputavit, is doctrinae intempestivae indulgens corruptelas defendere maluit quam corrigere. cui constanter obtemperans novissimus editor M. Brioso Sánchez textum multo peiorem protulit quam poterat si iste tacuisset.

1) Solum decennium 1670–1679 vacuum videtur.

9. DE HAC EDITIONE

Pauca tantum dicenda sunt. carminum numerationem servavi quam Preisendanz instituit quamque plerique post eum citare solent. alii numeratione editionis Bergkianae quartae utuntur, quam in cancellis addidi. ab hac paullo discrepat Preisendanz, non ordine mutato sed quia Bergkii 2. 2 B huic 2. 3 fiunt, illius 17. 18 huic 18a. b, illius 26 A. 26 B huic 26. 27, illius 27 A. 27 B + 27 C huic 28. 29, illius 58 + 59 huic 60. ego Preisendanzii 18a. b pro uno carmine habeo, 29 pro duobus, 52/52a item; quae, ne numeros turbarem, 18. 29. 29 A. 52. 52 A designavi. versuum tamen numerationem suam cuique carmini reddidi, ut fiant

Preisendanzii	18b, 1–8	mihi 18, 10–17
	29, 5–14	29 A, 1–10
	52, 9–13	52 A, 1–5.

praeterea in c. 47 ego ita versus numeravi ut traditi sunt, ille ut editi.

Carminum titulos, ut in codice Palatino feruntur, in apparatu critico dedi adiecta nota '(t.)' seu '(mg.)' ut scias quid in textu, quid in margine sit scriptum. apparatus autem ne quisquiliis obstrueretur inutilibus, leviora codicis menda (falsos accentus, ι pro η scriptum, etc.), ubi de vera scriptura dubitari non poterat, in appendicem relegi; et licebat prorsus omittere, sed nolui minus accurate de codice referre quam editores alii.

Locos similes congessi ut potui; alii plura invenient, praesertim qui in litteris Graecis aetatis Romanae versantur sive versabuntur. hic illic adscripsi 'imit.' vel 'respicit', ubi manifestum est qua ratione poeta Anacreonteus cum auctore altero coniungatur. de ceteris lector iudicet. saepe non de imitatione agitur sed de locis communibus.

Verborum indicem denuo confeci, non neglecta lectionum varietate.

Londinii, 25. XI. 1982 M. L. W.

AD IMPRESSIONEM NOVAM

Menda typographica pauca quaedam correcta sunt. Additamenta nonnulla, praecipue ad locos similes spectantia, in calce libri (p. 66) adieci.

Oxonii, 9. VII. 1992 M. L. W.

CONSPECTVS LIBRORVM

EDITIONES

Stephanus, H., Anacreontis Teii Odae ab Henr. Stephano luce et Latinitate nunc primum donatae, Lutetiae 1554

–, Carminum poetarum novem lyricae poeseωs principum fragmenta, Lutetiae 1560 (1566, 1567, 1586; Genavae 1600, 1612, 1626); item ap. Hieron. Commelinum cum Aemilii Porti notis, 1598

Morelius, G. – Stephanus, R., Anacreontis et aliorum Lyricorum aliquot poëtarum Odae. In easdem Henr. Stephani observationes, Lutetiae 1556

Faber, T., Anacreontis et Sapphonis carmina . . . Notas, et Animadversiones addidit T. F., Salmurii 1660 (1680; Neapoli 1700)

Le Févre, A., Les Poësies d'Anacréon et de Sapho, trad. de Grec en François, avec des remarques par Mademoiselle Le Févre, Paris 1681 (Amsterdam 1693, 1699; Rotterdam 1714); Nouvelle édition (. . . par Madame Dacier . . .) augmentée des notes latines de Mr. le Févre et de la Traduction en vers François de Mr. de la Fosse, Amsterdam 1716

Longepierre de Reicquelaine, Les Oeuvres d'Anacréon et de Sapho . . . par Mr. de Longepierre, avec des Notes curieuses sur tout l'Ouvrage, Paris 1692

Baxter, W., *Ἀνακρέοντος Τηΐου μέλη* . . . notasque cum nova interpretatione literali adj. W. B., Londinii 1695; ed. alt. 1710

Barnes, J., Anacreon Teius . . . ad fidem etiam veteris MS. Vaticani emendatius, Londinii 1705; Cantabrigii 1721 (auctior); Londinii 1734 (auctior), 1742

Maittaire, M., Anacreontis Opera Graece cum Latina versione notis & indice, Londinii 1725; ed. altera cum novis versionibus, scholiis et notis, Londinii 1740

de Pauw, Io. C., Anacreontis Teii Odae et fragmenta gr. et lat. cum notis, Traject. ad Rhenum 1732 (1753)

Trapp, J., Anacreontis Carmina cum notis et versione latina, Londinii 1733 (1742)

Addison, The Works of Anacreon . . . translated by Mr. A., London 1735

Fischer, I. F., Anacreontis Teii carmina graece e recensione G. Baxteri, Lipsiae ^{1}1752, ^{2}1776, ^{3}1793

Brunck, R. F. P., Analecta veterum poetarum Graecorum I, Argentorati 1776

–, Anacreontis Carmina, accedunt selecta quaedam e lyricorum reliquiis, Argentorati 1778; ed. secunda emendatior 1781, 1786 (Lipsiae 1819); ed. nova locupletior [non eadem] 1786

Stroth, F. A., Chrestomathia Graeca, Quedlinburgi 1780

Degen, Io. F., Anacreontis Carmina ex recensione Brunckii, Erlangae 1781, 1786, 1808

Spalletti, G., *ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟϹ ΤΗΙΟΥ ϹΥΜΠΟϹΙΑΚΑ ΗΜΙΑΜΒΙΑ*. Anacreontis Teii Convivialia semiambia, Romae 1781 (1783)

Wahl, S. F. G., Lieder der Liebe von Sappho und Anakreon, Erfurt 1783

Bothe, F. H., Anacreontica Graece rec. notisque criticis instr., Lipsiae 1805; Oxonii 1809 (1813, 1815)

Moebius, E. A., Anacreontis nomine quae feruntur carmina, Sapphonis fragmenta, textum rec. et animadv. crit. illustr., Halae 1810

–, Anacreontis quae feruntur carmina; Sapphus et Erinnae fragmenta; ed. brevique adnotatione illustr., Gothae et Erfordiae 1826

Schaefer, G. H., Anacreontis Carmina ... e recensione et cum notis R. F. Ph. Brunckii, Lipsiae 1817

Boissonade, Io. Fr., *ΑΝΑΚΡΕΩΝ*. Anacreontis Reliquiae, Basilii. Iuliani, Pauli Silentiarii Anacreontica, Parisiis 1823, 1831

Mehlhorn, F., Anacreontea quae dicuntur ... Stephani notis integris, aliorum selectis suisque illustr., Glogaviae 1825

Bergk, T., Poetae Lyrici Graeci, Lipsiae ^{1}1843, ^{2}1853, ^{3}1867, ^{4}1882

Rose, V., Anacreontis Teii quae vocantur *συμποσιακὰ ἡμιάμβια* ... post Henr. Stephanum et Jos. Spalletti tertium edita, Lipsiae 1868, 1876

Michelangeli, L. A., Anacreonte, Edizione critica, Bologna 1882

Hanssen, F., Anacreonteorum sylloge Palatina recensetur et explicatur, Lipsiae 1884

Crusius, O., Anthologia Lyrica, post T. Bergkium quartum ed. E. Hiller: exemplar emend. atque ... auxit O. C., Lipsiae 1897 (1907, 1913, 1922)

Sitzler, J., Anthologie aus den Lyrikern der Griechen, von E. Buchholz, 4. verb. Aufl. bearbeitet von J. S., Leipzig 1898; 5. verb. Aufl. 1909

Preisendanz, C., Carmina Anacreontea e Bybl. Nat. Par. cod. Graec. Suppl. 384, Lipsiae 1912

Friedländer, P., Carmina convivalia, Anacreontea poemata, Berlin 1924

Mathews, F., Anacréon, introd., texte et trad., Paris 1927

Edmonds, J. M., Elegy and Iambus ... with the Anacreontea, vol. II, London & New York 1931

Brioso Sánchez, M., Anacreónticas, Texto revisado y traducido, Madrid 1981

COMMENTATIONES

Anonymus, Avertissement de Mr. *** touchant les nouvelles corrections & remarques qu'il prepare sur les Poësies d'Anacreon & de Sapho, Memoires pour l'Histoire des Sciences & des beaux Arts (Trevoux), Nov./Dec. 1701, 307–318

Arnaldus, G., Animadversiones criticae ad aliquos scriptores Graecos, Harlem 1728, 1–48

Barth, F. G., Stricturae aliquot animadversionum ad Anacreontem, Numburgi 1771

Bergk, T., Griechische Literaturgeschichte II, Berlin 1883, 347–358

Blaydes, F. H. M., Adversaria in varios poetas Graecos ac Latinos, Halis Saxonum 1898, 73–75

Bos, L., Animadversiones ad scriptores quosdam Graecos, Franeker 1715, 75–82

Brioso Sánchez, M., Anacreontea. Un ensayo para su datación, Salamanca 1970

–, Estoicos y Anacreónticas, Emerita 38, 1970, 311–324; Estudios Clásicos 14, 1970, 409–426

–, Aportaciones al problema de la Métrica griega tardía, Estudios Clásicos 16, 1972, 95–138, praesertim 131 sqq.

–, Las Anacreónticas y su división estrófica, Cuadernos de Filología clásica 4, 1972, 427–440

–, ¿Otra consagración poética? Anacreóntica primera, Emerita 47, 1979, 1–9

Bückling, J. D., Erklärende Anmerkungen zu Anacreons Liedern, Leipzig 1803

Colincamp, De aetate carminum Anacreonticorum, Duaci 1849

Coulon, V., Notes critiques et exégétiques sur Aristophane, Ménandre et Anacréon, Rev. Ét. Gr. 44, 1931, 8–33 [An.: 28–33]

Crönert, W., Gnomon 2, 1926, 663–666

Croiset, A. (et M.), Histoire de la littérature grecque, II, Paris 1890, 257–263

Crusius, O., Zu den Anakreonteen, Philologus N. F. 1, 1888/9, 235–241

–, Anakreon, RE I, 1894, 2044–2050

Davisius, J., M. Tullii Ciceronis de Natura Deorum Libri Tres, Cantabrigii 1718, 206 sq.

Denis, J., Pseudo-Anacréon, Faculté des Lettres de Caen, Bulletin mensuel 6 (Juin 1885), 196–206

Dihle, A., The Poem on the Cicada, Harvard Studies in Cl. Phil. 71, 1966, 107–113
Düntzer, H., Ueber die muthmassliche Entstehung unserer Sammlung der sog. Anacreontea, Zeitschr. f. d. Altertumsw. 1836, 754–760
Edmonds, J. M., censura ed. Preisendanzianae, Class. Rev. 28, 1914, 132sq.
de Faria Coimbra, A., Sobre uma ode anacreonteia, Humanitas 3, 1950/1, 3–10
Fernández Galiano, M., Los problemas de autenticidad de la literatura griega, Revista de la Universidad de Madrid 1, 1952, 213–238
Firmin Didot, A., Notice sur Anacréon, Paris 1864
Flach, H., Geschichte der griechischen Lyrik, II, Tübingen 1884, 550–557
Giangrande, G., On the text of the Anacreontea, Quaderni Urbinati di Cultura Classica 19, 1975, 177–210
Gräter, F. D., Zwei Anacreontische Lieder zergliedert und beurtheilt, Eine Vorlesung, Leipzig 1790
–, Prolusio I. in ed. Anacreontis, lyrici redivivi, aesthetico-critica, Ulmae 1804
–, Specimen Anacreontis lyrici redivivi, Ulmae 1818
–, Specimen posterius Anacreontis lyrici redivivi, Ulmae 1823
Grimm, H. A., Ueber einige Oden des Anacreon, Duisburg 1778
Hanssen, F., Die Gliederung der im Cod. Palatinus erhaltenen Sammlung der Anakreontea, Verhandlungen der 36. Versammlung deutscher Philologen u. Schulmänner in Karlsruhe 1882, Leipzig 1883, 284–293
–, Accentus grammatici in metris anacreontico et hemiambico quae sit vis et ratio, Philologus Suppl. 5 (2), 1885, 199–225
–, Zur Kritik der Pseudoanakreontea, Philologus 46, 1888, 445–457
–, Quaestiuncula pseudoanacreontica, Commentationes philologae quibus Ottoni Ribbeckio . . . congratulantur discipuli Lipsienses, Lipsiae 1888, 187–194
–, Die Metra der Anakreontea, ap. A. Rossbach – R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen, III (2), Leipzig 1889, 856–870
Hermann(us), G., Elementa doctrinae metricae, Lipsiae 1816, 473–487
Hittrich, Ö., Az Anakreoni dalokhoz, Egyetemes Philologiai Közlöny 13, 1889, 417–424
Holly, F. J., Quaestiones anacreonteae, Diss. Erlangen, Marburgi 1885
Kan, J. B., Mnemosyne n. s. 9, 1881, 350–351
Kegel, W. J. H. F., Anacreon en de Anacreontea. Een merkwaardige receptiegeschiedenis, Lampas 13, 1980, 372–388
Lachmann, C., De choricis systematis Tragicorum Graecorum, Berolini 1819, 5
Levesque, Notice du manuscrit de la Bibliothèque Nationale dit l'Anacréon du Vatican, Notices et extraits des manuscrits de la Bibliothèque Nationale 5, anno reip. 7, 465–489
Lindau, A. F., Zur Kritik des Anakreon, Zeitschr. f. d. Altertumsw. 8, 1841, 873–884
Linder, Th., De Anacreontis quae feruntur carminum indole atque aetate, I. II, Diss. Upsalae 1851
Mariotti, S., Adversaria philologa I, Studi Italiani di Filologia Classica 24, 1949 (1950), 85–89 [An.: 88–89]
Michelangeli, L. A., Ad Anacreontis quae feruntur *Συμποσιακὰ ἡμιάμβια* emendationes, Epistula I, Bononiae 1882; Epp. II, III, Bononiae 1884
–, Anacreonte e la sua fortuna nei secoli, Bologna 1922
Moebius, A., Annotatio critica in carmen Anacreonticum *με'*, Jahn's Archiv 6, 1840, 319–320
Moebius, E. A., Tentamen criticum novae editionis Anacreonticorum, Susati 1807
Müller, K. O., History of the Literature of Ancient Greece, I, London 1840, 186–187 = Geschichte d. griech. Literatur, Breslau 1841, 337–339
D'Orville, J. P., v. praef. § 8
Peerlkamp, P. H., Observationes Anacreonticae, Nova Acta Literaria Societatis Rheno-Traiectinae 1, 1821, 121–183

Picard, Ch., Cires perdues, Bulletin van de Vereeniging tot bevordering der kennis van de antieke beschaving, 1934, 2
Pohl, J. C., Teïsches und Venusinisches, Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen 35, 1881, 577 – 596
Preisendanz, C., Anthologia Palatina. Codex Palatinus et Codex Parisinus phototypice editi, Lugduni Batavorum 1911
Richards, H., Passages in the Poetae Lyrici, Journal of Philology 25, 1897, 83 – 97 [An.: 94 – 97]
da Rocha Pereira, M. H., Sobre a autenticidade do Fragmento 44 Diehl de Anacreonte, Coimbra 1961, 67 – 75
Rubió y Lluch, Don Antonio, Estudio crítico-bibliográfico sobre Anacreonte y la colección anacreóntica y su influencia en la literatura antigua y moderna, Diss. Barcelona 1879
Schmid, W. (et O. Stählin), Geschichte d. griech. Literatur I i, München 1929, 439 – 441
Schmidt, F. W., Verisimilia, Progr. Neu-Strelitz 1886
–, Kritische Studien zu den griech. Dramatikern, Berlin 1886 – 1887, II 311. III 68. 90. 104. 136
Schneider, J. G., Anmerkungen über den Anakreon, Leipzig 1770
Schwabe, J. G. S., Animadversiones criticae in Anacreontis carmina, Vimariae 1778
–, Erläuterungen über Anacreon, Progr. Weimar 1781, 1782, 1783
Sevin, F., Corrections sur quelques endroits d'Hésiode et d'Anacréon [1713], Histoire de l'Académie royale des Inscriptions et belles lettres 3, 1723, 131 – 133
Simões Ventura, C., A significação de *πετασθείς* numa Ode anacreôntica, Humanitas 4, 1952, 43 – 59
Sitzler, J., censura ed. Michelangelianae, Philol. Wochenschrift 1882, 801 – 807
–, censura ed. Preisendanzianae, Berl. Philol. Wochenschrift 1913, 769 – 772
–, Zu den Anakreonteen, Wochenschrift f. klass. Philologie 1913, 809 – 814. 847 – 861
Smith, E., Ad carmen Anacreonteum XXI, Nordisk Tidsskrift for Filologi[4] 7, 1918, 37
Stark, C. B., Quaestionum Anacreonticarum libri duo, Lipsiae 1846
Taccone, V., Le Anacreontiche. Studio critico e filologico, Acireale Etna 1898
Tzénos, P., *Τὰ Ἀνακρεόντεια γλωσσικῶς ἐξεταζόμενα πόρρω τῆς τῶν δοκίμων συνηθείας ἀπέχουσιν*, Diss. Jena 1884
Wakker, J. Ph. van Medenbach, Amoenitates Litterariae, Traiect. ad Rhenum 1770, 45 – 52
Welcker, F. G., Rh. Mus. 3, 1835, 269 – 314; Kl. Schr. II, Bonn 1845, 356 – 392
West, M. L., Greek Metre, Oxford 1982, 166 – 169
–, Problems in the Anacreontea, Class. Quarterly 34, 1984, 206 – 221
Wiedemann, G. H. C., Quaestionis de antiquitate carminum Anacreonteorum particula I, Progr. Petropoli 1843
Wolper, A. F., Commentationes tres (1. De antiquitate carminum Anacreonticorum), Lipsiae 1825
Zeune, J. C., Animadversiones in Anacreontem, Platonem et Xenophontem, Lipsiae 1775, 1 – 109

CENSVS BIBLIOGRAPHICI

Fabricius, J. A. – Harles, G. C., Bibliotheca Graeca[4] II, Hamburgi 1791, 95 – 104
Fischer, I. F. (v. supra, editiones), 1793, xxii – xxxiii
Blass, F., Bursians Jahresbericht 5, 1876, 105
Hiller, E., ibid. 26, 1881, 133; 34, 1883, 268sq.; 46, 1886, 73sq.; 54, 1888, 178 – 180
Sitzler, J., ibid. 75, 1893, 221sq.; 92, 1897, 131; 104, 1900, 125; 178, 1919, 73 – 80; 191, 1922, 61
Keydell, R., ibid. 230, 1931, 160sq.; 272, 1941, 68sq.

CONSPECTVS SIGLORVM

P	cod. Paris. Suppl. gr. 384 (saec. x, ca. 930–950)
P^A^	cod. Heidelb. Bibl. Univ. Palat. 23 (eiusdem libri tomus prior; Anth. Pal. libri 1–13)
Pl	cod. Marc. gr. 481 (Planudis Anthologia) (ann. 1299)
S	cod. Paris. Suppl. gr. 352 (Sylloge Parisina) (saec. xiii)
ϰ	librorum **P^A^ Pl S** archetypon (Cephalae Anthologia) (saec. ix ex.)
index Barb.	index carminum in cod. Vat. Barb. gr. 310 (saec. xi)
St.	H. Stephanus sive in cod. Voss. Gr. Q 18 sive in editionibus
t.	in textu
mg.	in margine
a. c.	ante correctionem
p. c.	post correctionem
sscr.	suprascripsit, cum suprascripto
P^{ac}	**P** ante correctionem
P^{c}	**P** post correctionem
P^{mg}	**P** in margine
αυτ(ου)	verbi particula per compendium scripta
⟨ ⟩	inserenda censeo
{ }	delenda censeo
[ ]	delevit scriba

In locorum similium collectione his compendiis usus sum:

FGE	Further Greek Epigrams, ed. D. L. Page, Cambridge 1981
GP	The Garland of Philip, ed. A. S. F. Gow – D. L. Page, Cambridge 1968
HE	Hellenistic Epigrams, ed. iidem ibidem 1965
PMG	Poetae Melici Graeci, ed. D. L. Page, Oxonii 1962

Sophronii, Georgii Grammatici, Iohannis Gazaei, Eliae Syncelli, Leontis Magistri, Constantini Siculi anacreontica sine titulo laudantur.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΑ ΗΜΙΑΜΒΙΑ

1 (1 B.)

Ἀνακρέων ἰδών με
ὁ Τήϊος μελῳδός
(ὄναρ λέγω) προσεῖπεν·
κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτόν
περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλὸς δὲ καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὦζεν οἴνου·
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
ὃ δ' ἐξελὼν καρήνου
ἐμοὶ στέφος δίδωσι·
τὸ δ' ὦζ' Ἀνακρέοντος.
ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
ἐδησάμην μετώπῳ·
καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

1 2 Synes. H. 9, 2 *μετὰ Τηΐαν ἀοιδάν* ‖ **5** Sophron. 20, 85 *φιλέων περιπλακείην* ‖ **6–10** Leonid. HE 2151 sqq. *πρέσβυν Ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνωι . . . λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκώς,* cf. 2514. Anon. A. Pl. 309, 1 *Τήϊον . . . ἀκόρεστον ἐρώτων πρέσβυν,* Antip. Sid. HE 266 (Anacr.) *ἡδὺ μέθυ βλύζων,* 'Simon.' HE 3322 sq. *νοτερὴ δρόσος* (vineae), *ἧς ὁ γεραιὸς λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων* ‖ **14–16** Paul. Sil. A. P. 5, 288 *ἐξότε μοι . . . Χαρικλὼ . . . τοὺς ἰδίους ἀμφέβαλε στεφάνους, πῦρ ὁλοὸν δάπτει με*

Titulus ut supra **P** ante textum (*ἡμιάμβια* del. Hanssen 1889) *ἀνακρέοντοσ τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια καὶ ἀνακρεόντια· καὶ τρίμετρα* codicis index *ἀνακρέοντ(ος) συμποσιακα* index Barb. ‖ **1 3** *λέγω* Baxter *λέγων* **P** *γελῶν* 'possis' Bergk[3] | *προεῖπεν* **P** (sc. *προεῖπον* in *-εν* mut.) corr. St. ‖ **7** *γε* Casaubonus ad Ath. 15, 4 p. 952

2 (2 B.)

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς·
φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
φέρε μοι νόμους κεράσσας,
μεθύων ὅπως χορεύσω,
ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
μετὰ βαρβίτων ἀείδων
τὸ παροίνιον βοήσω·
δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς.

3 (2B B.)

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
λυρικῆς ἄκουε Μούσης
⟨* * * * *
* * * * *⟩
γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
ἱλαράς τε καὶ γελώσας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
γράφε καὶ νόμους φιλούντων.
3 *φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι*
4 *ἑτεροπνόους ἐναύλους*
⟨* * * * *⟩

2 5 (38, 21) || 6 Antigonus GP 72 *μανίην σώφρονα* || **3** 1 = 16,1 || 5–8 (16, 6–9); Il. 18, 490sq. *ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις . . . καλάς· ἐν τῆι μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν κτλ.* (497sqq. iudicium publicum) || 8 Thallus GP 3434 *φιλεύντων ὄργια*

2 2 *τ(οῦ) αυτου βασιλι(κον)* (mg.) || 4 *νόμοις* Michelangeli | *κεράσσας* West (cf. 20, 4; 38, 11; 47, 10) *κεράσσω* P (ex 5 *χορεύσω*) || 9–10 del. St. ut dittographiam; at cf. carm. 38. 45. 47 || **3** a **2** in P non distinctum seiunxit St. || post 2 deesse vv. duo ci. A. le Févre; desideratur e. g. *γράφε μοι καλὴν ὀπώρην Διονυσίαις ἐν ὥραις.* quod hic traditur distichum signo ·/. ante et post notatur: post 6 traiecit Scaliger, post 8 West, 5–8 enim cohaerent, cf. 16, 6–9 || 7 *δύνηται* (16, 8) Barnes || 8 *νομοὺς* Jernstedt *νόους* Michelangeli | *φιλούσας* (cf. 16, 9) Baxter || 4 *ἑτεροπό-ρ(ους)* P[mg] *ἑτεροπνόοις ἐν αὐλοῖς* Faber (*σὺν* Barnes) | post h. v. ⟨*ἀναμὶξ βοὰς ἱέντων*⟩ e. g. suppl. Hiller, plura deesse videntur

4 (3 B.)

(i) Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίας μὲν οὐχί·
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
5 ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνηι βάθυνον.
καὶ μὴ ποίει κατ' αὐτό
μήτ' ἄστρα μήτ' Ἀμάξας,
⟨μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·⟩
10 τί Πλειάδων μέλει μοι,
τί δ' ἀστέρος Βοώτεω;
ποίησον ἀμπέλους μοι,
13 καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,
15 ⟨ποίει δὲ ληνὸν οἴνου,⟩
16/18 καὶ χρυσέους πατοῦντας
20 ὁμοῦ καλῶι Λυαίωι
21 Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.

(ii) Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
3 πανοπλίαν μὲν οὐχί·
5 ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνηι βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μήτ' ἄστρα μήτ' Ἀμάξας,
9 μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα,
12 ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας
13/17 καὶ βότρυας γελῶντας
20 σὺν τῶι καλῶι Λυαίωι.

(iii) Τὸν ἄργυρον τορεύων
Ἥφαιστέ μοι ποίησον

4 3 respicit Il. 18, 478 sqq. ‖ 8–9 Il. 18, 485–487 *ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα . . . Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος Ἄρκτόν θ' ἣν καὶ Ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν* ‖ 18–20 (43, 12–14)

4 (i) Gell. 19, 9, 6 (tamquam Anacreontis). haec sincerissima forma carminis videtur, praeter quod vv. 9 et 15 exciderunt; fort. et 14 hic supplendus est ‖ 13 ΑΥΤΟΝ codd. ‖ 20 ΚΑΛωϹ codd. ‖ **(ii)** Cephalae anthologia (*ϰ* = P^A Pl S), v. praef. § 2. praeit carm. 8; lemma deest ‖ 8 *μηδ' ἄστρα ϰ* | *μηδ'* Pl S *μὴ* P^A ‖ **(iii)** P | *τοῦ αυτ(ου) εις ποτήρι(ον) ἀργυροῦν* (mg.)

πανοπλίαν μὲν οὐχί·
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνηι βαθύνας.
ποίει δέ μοι κατ᾽ αὐτοῦ
μήτ᾽ ἄστρα μήτ᾽ Ἅμαξαν,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
τί Πλειάδων μέλει μοι,
τί γὰρ καλοῦ Βοώτου;
ποίησον ἀμπέλους μοι,
καὶ βότρυας κατ᾽ αὐτῶν,
καὶ Μαινάδας τρυγώσας·
ποίει δὲ ληνὸν οἴνου
ληνοβάτας πατοῦντας
τοὺς Σατύρους γελῶντας
καὶ χρυσέους Ἔρωτας
καὶ Κυθέρην γελῶσαν
ὁμοῦ καλῶι Λυαίωι.
{Ἔρωτα κἀφροδίτην.}

5 (4 B.)

Καλλιτέχνα, τόρευσον
ἔαρος κύπελλον ἤδη·
τὰ πρῶτ᾽ ἡμῖν τὰ τερπνὰ
ῥόδα φέρουσαν ὥρην.
ἀργύρεον δ᾽ ἁπλώσας
ποτὸν ποίει μοι τερπνόν·
τῶν τελετῶν, παραινῶ,
μὴ ξένον μοι τορεύσηις,
μὴ φευκτὸν ἱστόρημα·
μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον,

5 4 Io. Gaz. 5, 17 sq. *τί γὰρ οὐ φέρουσιν Ὧραι μετὰ χείματος κελεύθους; . . .* 23 *ῥόδον λοχεύει*

4 18 *χρυσοὺσ τοὺς* P corr. Pauw ‖ 21 per contaminationem arrepsit, cf. (i) fin. et praef. § 6 ‖ 5 *ἄλλο εἰσ τὸ αὐτὸ ποτήριον: τοῦ αὐτ(οῦ) ἀνακρέοντος* (t.) ‖ 1 *καλλιτέχνα* P[ms] *καλητέχνα* P[ac] ‖ 2 *ἡδύ* St. ‖ 4 *ῥόδα* sscr. *ο(ν)* P | *φέρουσιν Ὧραι* Bergk[3] ‖ 5 *ἀργυρέων μοι δ᾽* P[ms] *τὸν ἄργυρον δ᾽* Anon. 1701 *ἀργυρέαν* (om. *δ᾽*) Friedländer | *διπλώσας* Edmonds ‖ 8 *μή μοι ξένον* St.

Βάκχον Εὔιον ἡμῖν.
μύστις νάματος ἧι Κύπρις
ὑμεναίους κροτοῦσα·
χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους
καὶ Χάριτας γελώσας
ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον
εὐβότρυον κομῶσαν·
σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς
† ἂν μη † Φοῖβος ἀθύρηι.

6 (5 B.)

Στέφος πλέκων ποτ' εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,
καὶ τῶν πτερῶν κατασχών
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

7 (6 B.)

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες·
'Ἀνάκρεον, γέρων εἶ·
λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.'
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μέν,
εἴτ' εἰσὶν εἴτ' ἀπῆλθον,

5 16 (4, 19) || **6** imit. Nicet. Eugen. 3, 139–145 || **7** imit. Palladas A. P. 11, 54 || 1–2 Theoc. 7, 120 *αἱ δὲ γυναῖκες 'αἰαῖ', φαντί, 'Φιλῖνε, τὸ σὸν καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ'* || 3–5 Philostr. Ep. 25 *τὸ κάτοπτρον λαβοῦσα ἴδε σου τὸ πρόσωπον ἠλλαγμένον*

5 11 *ἥμιν* Mehlhorn ('fort. *ἡμιν*' Hanssen), cf. 40, 6 || 12 *ἧ* De la Fosse ap. Dacieriam (pro *ἔστω,* ut e. g. Greg. Naz. carm. 2, 1, 88, 105) *ἡ* P || 13 *ὑμεναίους* Pauw (*ὑμηναίους* Anon. 1701), *κροτοῦσα* St. *ὑμεναίοισ κροτῶσα* P || 14 *Ἔρωτ' ἄνοπλον* Anon. 1701 || 17 *εὐ βότρυσιν* Bergk[4] | *κόραισιν* (post 15 interpungens) Sitzler 1913[2] || 19 *ἅμα καὶ* Friedländer (*ἅμα δὴ* iam Wakker) *ἄλλῃ* (sc. cum Gratia) Crusius *οἷς ἂν* Edmonds *αἷς μὴ* possis | *ἀθύρει* P *ἀθύροι* Brunck || **6** habet et A. Pl. 388 sub nomine *Ἰουλι(α)ν(οῦ)* (*ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου* add. Ald. ex coniectura) | *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἔρωτα* (t., mg.) *εἰς ἔρωτα* index Barb. || 1 *ποθ'* Pl || 5 *ἔπινον* Barnes || **7** *ἄλλο εἰς ἑαυτόν* (t.) *εἰς ἑαυτόν* (mg., index Barb.) || 2 *Ἀνάκρεον* Levesque (cf. A. P. 7, 23. 27. 29. 31. 33) *ἀνακρέων* P

οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
ὡς τῶι γέροντι μᾶλλον
πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
ὅσωι πέλας τὰ Μοίρης.

8 (7 B.)

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος,
οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
ἐμοὶ μέλει μύροισιν
καταβρέχειν ὑπήνην,
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
καταστέφειν κάρηνα·
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
ὡς οὖν ἔτ' εὔδι' ἔστιν,
καὶ πῖνε καὶ κύβευε
καὶ σπένδε τῶι Λυαίωι,
μὴ νοῦσος ἤν τις ἔλθηι
λέγηι σε μηδὲ πίνειν.

9 (8 B.)

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί·

8 1–4 Archil. 19, 1–3 *οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει, οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος . . . μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος,* Greg. carm. 2, 1, 88, 7 sq. *θέλεις τὰ Γύγεώ σοι τοῦ Λυδίου γενέσθαι;* ‖ 9 sq. (38, 19; 40, 4) Eur. Alc. 783–788 *κοὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται . . . εὔφραινε σαυτόν, πῖνε,* Call. HE 1241 *δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον;* Hor. C. 1, 9, 13 *quid sit futurum cras fuge quaerere,* cf. 4, 7, 17; Anon. A. P. 11, 56, 1 sq. *πῖνε καὶ εὐφραίνου· τί γὰρ αὔριον ἢ τί τὸ μέλλον οὐδεὶς γινώσκει,* Palladas A. P. 5, 72, 4 *σήμερον ἐσθλὰ πάθω· τὸ γὰρ αὔριον οὐδενὶ δῆλον* ‖ 14–15 Macedonius A. P. 11, 61 *ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο . . . ἰητρός . . . εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν* ‖ **9** 2 v. ad 18, 2

7 8 *τοῦτο δ'* St. *τόδε* P (*τὸ δὲ* P^{c}) ‖ **8** 1–10 Cephalae anthologia (*ϰ* = P^{A} Pl S), v. praef. § 2 | *ἀνακρέοντ(ος)* P^{A} sine lemm. Pl S *εις το αφθόν(ως) ζῆν* P (mg.) ‖ 1 *τὰ* om. *ϰ* | *γύγεω* P^{A} S *γύγεο* P^{ms} Pl^{ac} *γύγαο* Pl^{c} *γύγου* P ‖ 2 *σάρδεων* P ‖ 3 *οὐδ' αἱρέει με χρυσός ϰ* ‖ 4 *οὐ φθονέω τυράννουσ* P^{A} (*φθο* in *καὶ* mut.), S ‖ 5 et 7 *ἔμ' οὐ* Pl^{ac} *ἐμοῦ* S ‖ 11–15 om. *ϰ*, ath. St. ‖ 11 *εὔδι'* Barnes *εὐδί* P *εὐδία 'στιν* Bergk^{3} ‖ 12 *παῖζε* Peerlkamp ‖ 15 *μὴ δεῖ* P corr. St. ‖ **9** *εἰς ἑαυτὸν μεμεθυσμένον* (mg.)

θέλω, θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ' Ἀλκμέων τε
χὠ λευκόπους Ὀρέστης
τὰς μητέρας κτανόντες·
ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον
θέλω, θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς πρίν,
δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
καὶ τόξον Ἰφίτειον·
ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,
μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
τὴν Ἕκτορος μάχαιραν·
ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
καὶ στέμμα τοῦτο χαίτης
{οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,}
θέλω, θέλω μανῆναι.

10 (9 B.)

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
τί σοι, † λάλευ † χελιδόν;
τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα

9 3 (12, 12; 53, 14) Carm. conv. PMG 902, 2 *σύν μοι μαινομένωι μαίνεο,* Hor. C. 3, 19, 18 *insanire iuvat* (cf. 2, 7, 28; 4, 12, 28); Sen. De tranqu. an. 17, 10 *sive Graeco poetae credimus, 'aliquando et insanire iucundum est'* || 4–15 respicit Euripidis Alcmeonem Orestem Herculem, Sophoclis Aiacem || 4–6 cf. Suet. Ner. 39 *Νέρων Ὀρέστης Ἀλκμέων μητροκτόνοι* || 8 Hymn. Cer. 208 *πίνειν οἶνον ἐρυθρόν* (Od. 9, 208 etc.) || **10** Meleag. HE 4636 sqq. *ὀρθροβόας δυσέρωτι . . . ἐννύχιος κράζεις . . . ὅτε μοι βραχὺ τοῦτ' ἔτι νυκτὸς παιδοφιλεῖν . . . ἔσχατα γηρύσει ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη,* cf. Anon. HE 3690 sq.; Argentarius, v. infra; Antip. Thess. GP 109 sqq.; Alciphr. 2, 2, 1; Nonn. D. 3, 13 *ὄρθριον ὕπνον ἄμερσε λάλος τρύζουσα χελιδών,* Agath. A. P. 5, 237; Leontius, v. praef. § 2 || 1 Greg. carm. 2, 1, 88, 1 *τί σοι θέλεις γενέσθαι;* || 2 Anacr. PMG 453 *κωτίλη χελιδών,* Anon. A. P. 9, 122, 1; Nonn. l. c. *λάλος χελιδών,* cf. 2, 134; 47, 32; Agath. l. c. 7 *παύσασθε λαλητρίδες,* Arr. Anab. 1, 25, 8 *τὴν γὰρ χελιδόνα . . . λάλον μᾶλλον ἢ ἄλλην ὄρνιθα,* cf. ad 15, 36

9 4 *Ἀλκμέων* Bergk[3] (cf. Nauck, Trag. Gr. Fr. 379) *ἀλκμαίων* P || 8 *λευκὸν οἶνον* P[ms] (v. l. ex libro ob v. 5 corrupto) || 16 *ἔχων* St. *ἔχω* P || 17 *χαίτης* vel *χαίταις* St. *χαῖτ(ες)* P || 18 secl. Mehlhorn (17 suspexerat Bothe) ne stropha modum excederet || **10** *τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα* (t., mg.) || 2 *λάλη* vel *λάλ' ὦ* St. *λάλει* Sitzler 1913[2], nol. Mehlhorn *κωτίλη* (om. *σοι*) (Anacr. PMG 453) Barnes | *χελιδόν* P (cf. ad 25, 1) *χελιδών* St. possis et *χελιδοῖ,* cf. Mnasalc. HE 2657 ubi *χελιδοῖ* P[A], *-δόν* eiusdem corrector, *-δών* Pl. *-δών* voc. habet Leonid. Alex. FGE 1948

θέλεις λαβὼν ψαλίξω,
ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεύς
ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
τί μευ καλῶν ὀνείρων
ὑπορθρίαισι φωναῖς
ἀφήρπασας Βάθυλλον;

11 (10 B.)

Ἔρωτα κήρινόν τις
νεηνίης ἐπώλει·
ἐγὼ δέ οἱ παραστάς
'πόσου θέλεις' ἔφην 'σοι
τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;'
ὁ δ' εἶπε δωριάζων
'λάβ' αὐτὸν ὁππόσου λῇς.
ὅπως ⟨δ'⟩ ἂν ἐκμάθῃς πᾶν,
οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας,
ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτᾳ.'
'δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.'
Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με
πύρωσον· εἰ δὲ μή, σύ
κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

10 6 sq. Anon. A. P. 9, 451, 4 (Philomela loquitur) *γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισσε* || 8–10 Argentarius GP 1373 *ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας;* || **11** Meleag. HE 4200 sqq. (Cupido vendendus) || 1 sq. Babr. 30, 1 *γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην* || 4–7 Vit. Aesop. (G) 15 *'πόσου τὸ κακὸν τοῦτο πωλεῖς;' . . . 'δὸς ὃ θέλεις.' δοὺς δὲ ὀλίγον τι ὁ σωματέμπορος ἠγόρακεν αὐτόν.* Philodemus GP 3183–3185 *πόσου παρέσῃ; . . . ὅσον ἄν σοι κοιμηθέντι δοκῇ, τοῦτο δός* || 8 Soph. O. C. 575 *ὅπως ἂν ἐκμάθω*

10 5 *σεῦ* (*ου* supra) P || 8 *ἤ μευ* West (similis corruptela 41, 1); at cf. Argentarium in loc. sim. || **11** *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἔρωτα κήρινον* (t.) || 5 *τυχθὲν* P[ms] *τευχθὲν* P cf. 40, 1 || 7 *ὁππόσῳ* Pauw || 8 *ὅπως δ'* Faber *ὅπωσ* (*μ* supra) P *ὅμως δ'* St. | *νιν* (*πᾶν* supra) P | versum del. Gräter ut sint strophae quinorum versuum (2 + 3) || 9 *κηροτέχνας* Barnes (cf. 11) *-νης* P || 11 *παντορέκτα* (*η* supra) P

12 (11 B.)

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
ἐν οὔρεσιν βοῶντα
λέγουσιν ἐκμανῆναι·
οἱ δὲ Κλάρου παρ᾽ ὄχθαις
δαφνηφόροιο Φοίβου
λάλον πιόντες ὕδωρ
μεμηνότες βοῶσιν·
ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου
καὶ τοῦ μύρου κορεσθείς
καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης
θέλω, θέλω μανῆναι.

13 (12 B.)

{θέλω, θέλω φιλῆσαι.}
Ἐπειθ᾽ Ἔρως φιλεῖν με·
ἐγὼ δ᾽ ἔχων νόημα
ἄβουλον οὐκ ἐπείσθην.
ὁ δ᾽ εὐθὺ τόξον ἄρας
καὶ χρυσέην φαρέτρην
μάχηι με προυκαλεῖτο·
κἀγὼ λαβὼν ἐπ᾽ ὤμων
θώρηχ᾽ ὅπως Ἀχιλλεύς
καὶ δοῦρα καὶ βοείην
ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
ἔβαλλ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἔφευγον·
ὡς δ᾽ οὐκέτ᾽ εἶχ᾽ ὀιστούς,

12 12 (9, 3) || **13** 8–9 Il. 19, 371–372 (Achilles) *θώρηκα περὶ στήθεσσι . . . ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος* || 11 Anacr. PMG 396, 2 *πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω,* Soph. Tr. 441 sq.; Theoc. 1, 97; Rufinus A. P. 5, 93

12 *εἰς ἄττιν τοῦ αὐτοῦ* (t.) *εἰστ(ον) αττιν* (mg.) || 3 *βοῶσαν* Bentley Epist. p. 189 Friedemann (cf. Diod. 3, 59; Luc. D. dial. (79) 12, 1) || **13** *του αὐτοῦ εἰς ἔρωτα* (t.) *εἰς ἔρωτα* (mg.) || 1 secl. West. carmini ea fere vi incipienti, qua cc. 11 et 31, vapidum versiculum ex 12, 12 factum praeposuit interpolator. carmini 12 dabat D'Orville || 2 *ἐπεὶ θ᾽ ἔρως φιλεῖ* P corr. St. || 6 *χρυσίην* P corr. St.

ἤσχαλλεν, εἶτ' ἑαυτόν
ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον·
μέσος δὲ καρδίης μευ
ἔδυνε καί μ' ἔλυσεν.
μάτην δ' ἔχω βοείην·
τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

14 (13 B.)

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
ἐπίστασαι κατειπεῖν,
εἰ κύματ' οἶδας εὑρεῖν
τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
ἔρωτας εἴκοσιν θές
καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων·
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίους μοι
καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
καὶ Καρίης Ῥόδου τε

13 16 sq. Eust. Macremb. 3,1,6 *ὁ δὲ βασιλεὺς Ἔρως . . . ἀπέπτη μου τῶν ὀφθαλμῶν, ὅλος περὶ μέσην μου τὴν καρδίαν πεσών*, Musae. 69 (Venus) *δύσατο δ' ἠϊθέων ἁπαλὰς φρένας* | Hes. Th. 121 et al. Cupido *λυσιμελής*, cf. Nonn. D. 42, 344 *ἐλύετο γυῖα μερίμνῃ*, Xen. Hell. 7, 5, 22 *ἔλυσε . . . τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς πρὸς μάχην παρασκευήν* || 20 Ach. Tat. 4, 7, 3 *ἔνδον μου τῆς ψυχῆς ἄλλος πόλεμος κάθηται· στρατιώτης με πορθεῖ τόξον ἔχων, βέλος ἔχων· νενίκημαι* || **14** 1–4 Ap. Rh. 4, 214sqq. *ὅσσα τε πόντου κύματα . . . ἢ ὅσα φύλλα χαμᾶζε . . . τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο*; Theoc. 16, 60 *κύματα μετρεῖν* etc.; [Luc.] Amores (49) 2 *θᾶττον ἄν μοι . . . θαλάττης κύματα . . . ἀριθμήσειας ἢ τοὺς ἐμοὺς ἔρωτας*

13 16 *κραδίης* P corr. St. || 17 *ἔλησεν* Jacobs || 18 iacula desiderat Bergk[3] || 19 *βάλωμεν* vel *βαλώμεθ'* St. *βάλομεν* P *βάλω μιν* Roenen *λάβωμεν* Pauw (cf. 8) || **14** *τ(ου) αυτ(ου) εἰς ἔρωτ(ας)* (mg.) *ἄλλο τοῦ αὐτοῦ* (t.) || 3–4 *κύματ' οἶδας . . . τὰ* Davisius *κυματῶδεσ . . . τὸ* P || 6 *ποιῶ* St. || 9–10 inverso ordine (et *ἄλλων* pro *ἄλλους*) Pomtow *ἄλλους ἔπειτεν ἐκ* Sitzler 1913[2] || 13 *καλαὶ γυναῖκες* St. *καλλιγύναικεσ* P || 16 *καρίην ῥόδον* P corr. St.

δισχιλίους ἔρωτας.
τί φῄς; ἄγει καρωθείς;
οὔπω Σύρους ἔλεξα,
οὔπω πόθους Κανώβου,
οὐ τῆς ἅπαντ᾽ ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
τί δ᾽ οὐ θέλεις ἀριθμεῖν
καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
τῶν Βακτρίων τε κἰνδῶν
ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

15 (14 B.)

Ἐρασμίη πέλεια,
πόθεν, πόθεν πέτασαι;
πόθεν μύρων τοσούτων
ἐπ᾽ ἠέρος θέουσα
πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
τίς εἶ, τί σοι μέλει δέ;
Ἀνακρέων μ᾽ ἔπεμψε
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον
τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
κρατοῦντα καὶ τυράννων.
πέπρακέ μ᾽ ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον,
ἐγὼ δ᾽ Ἀνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα·
καὶ νῦν, ὁρᾷς, ἐκείνου

14 22 sq. Philostr. Ep. 5 *ἐκ Κρήτης, ὅπου πλεῖστος Ἔρως ὁ τὰς ἑκατὸν πόλεις περιπολῶν* || 25 sq. Lucan. 10, 457 *cum Gadibus Indos*; Verg. G. 2, 138 *non Bactra neque Indi*

14 18 *ἄγει* West, *καρωθείς* St. (cf. 52 A, 3. fr. 2, 2) *ἀει κηρωθεὶσ* P *ἐκηριώθης* Bergk[1] || 22 *Ῥώμης* P[ms] † *πολέσσιν* P[ac] || 24 *δ᾽ οὐ* West *σοὶ* (10, 1) P | *ἀριθμῶ* Scaliger || 25 *τοῦσ* P | *τοὺς ἐκτὸς αὖ Γ.* St. *καὶ τοὺς πέρα Γ.* noluit Bergk[3] || 26 *τοὺς* Brunck || **15** *τ(ου) αυτοῦ εἰς περιστεράν* (t.) *εἰς περιστερᾶν* (mg.) || 2 *πέτασσαι* Barnes *πετᾶσαι* Pauw. cf. praef. § 4 || 3 *τοσοῦτον* Tollius ad Auson. (1671) p. 97 cl. Plut. Phoc. 20, 6 *μύρου τοσοῦτον ὄζοντι* || 5 *πνίεισ* P corr. St. || 6 *εἶ; τί* Brunck (item cum *ἐς*; iam Tollius) *ἔστι* P || 10 *τυράννων* West (-*ου* iam Zeune) *τύραννον* P. cf. Apul. Flor. 15 et quae Page congessit PMG 414 || 11 *μ᾽ ἡ* Faber *με* P || 14 *τοιαῦτα* Bergk[2] || 15 *ὁρᾷς* St. *οἶας* P possis et *ὅλας*

ἐπιστολὰς κομίζω.
καί φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν·
ἐγὼ δέ, κἢν ἀφῆι με,
δούλη μενῶ παρ' αὐτῶι.
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς
καὶ δένδρεσιν καθίζειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
τὰ νῦν ἔδω μὲν ἄρτον
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ,
πιεῖν δέ μοι δίδωσι
τὸν οἶνον ὃν προπίνει,
πιοῦσα δ' ἀγχορεύω
καὶ δεσπότην κρέκοντα
πτεροῖσι συγκαλύπτω·
κοιμωμένου δ' ἐπ' αὐτῶι
τῶι βαρβίτωι καθεύδω.
ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε·
λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

16 (15 B.)

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
{γράφε, ζωγράφων ἄριστε,}
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,

15 19 sq. (19, 7–9) ‖ 36 sq. Call. fr. 194, 82 *λαιδρὴ κορώνη, κῶς τὸ χεῖλος οὐκ ἀλγεῖς;* Men. fr. 346 *τρυγόνος λαλίστερος,* Theophr. Char. 7, 9 *τῶν χελιδόνων ... λαλίστερος,* Alexis fr. 92

15 21 *πέτεσθαι* St. *πετᾶσθαι* Sitzler 1882 ‖ 23 *κἂν* Pauw ‖ 30 *ἀγχορεύω* Hanssen (nol. Bergk³; *ἀγχ-* iam Koraes ap. Boissonade, *-εύω* iam Pauw) *ἂν χορεύσω* P ‖ 31 *κρέκοντα* Wahl *ἀνακρέοντ(α)* P *γέροντα* v. d. ap. Longepierre *ἐμοῖσι* St. ‖ 32 *συγκαλύπτω* Pauw *σὺν καλύψω* sscr. *συσκιασω* P *συσκιάζω* Salmasius ‖ 33 *κοιμωμένου* Bergk⁴ *-μένη* P ‖ 35 *ἀπέλθω* Pauw ‖ 36 fort. *λαλιστέρην,* cf. praef. § 3 ‖ 16 *τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην* (t., mg.) ‖ 2 del. Bergk³; fort. ante 17, 1 traiciendus ‖ 3 *ῥοδέησ* P corr. St.

γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
διάκοπτε μήτε μίσγε,
ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
τὸ λεληθότως σύνοφρυν
βλεφάρων ἴτυν κελαινήν.
τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
ἅμα γλαυκὸν ὡς Ἀθήνης,
ἅμα δ' ὑγρὸν ὡς Κυθήρης.
γράφε ῥῖνα καὶ παρειάς
ῥόδα τῶι γάλακτι μίξας·
γράφε χεῖλος οἷα Πειθοῦς,
προκαλούμενον φίλημα.
τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
περὶ λυγδίνωι τραχήλωι

16 9 Nicet. Eugen. 1, 138 (*πλοκαμίδες*) *πνέουσαι τοῦ μύρου* || 13–17 Philostr. Im. 2, 5, 4 *τῶν δὲ ὀφρύων χαρίεν μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεσθαι . . . χαριέστερον δὲ τὸ περιῆχθαι,* Aristaen. 1. 1, 10 *ὀφρῦς τε μέλαινα . . . τὸ δὲ μεσόφρυον ἐμμέτρως τὰς ὀφρῦς διορίζει,* Anon. A. Pl. 140, 2 *βλεφάρων . . . ἴτυν* || 20 Theoc. 20, 25 *ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας* || 21 Luc. Imag. (43) 6 de Praxitelis Venere Cnidia *τῶν ὀφθαλμῶν . . . τὸ ὑγρόν* || 22 sq. Prop. 2, 3, 12 *utque rosae puro lacte natant folia*; Ach. Tat. 1, 4, 3 *λευκὴ παρειά, τὸ λευκὸν ἐς μέσον ἐφοινίσσετο,* 5, 13, 1 *γάλακτι μὲν ἂν εἶπες αὐτῆς τὸ πρόσωπον κεχρῖσθαι, ῥόδον δὲ ἐμπεφυτεῦσθαι ταῖς παρειαῖς,* cf. Aristaen. 1, 1, 8; Nonn. D. 11, 377 sq.; Dracontius Hylas 66; Nicet. Eugen. 1, 147 *ἔοικεν ὡς ἔμιξε γάλα καὶ ῥόδα* || 24 Alciphr. 3, 29, 3 *τὴν Πειθὼ τῶι στόματι ἐπικαθῆσθαι εἴποις ἄν,* cf. Himer. Or. 1, 19 || 25 Scythinus A. P. 12, 22, 5 sq. *καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι, χείλεα,* Philostr. Im. 2, 5, 5 *στόμα . . . φιλῆσαι μὲν ἥδιστον,* Hist. Aug. Diadumenus 3, 2 *ore ad oscula parato* || 27 'Naevius' Cypr. Ilias p. 65 Morel–Buechner *collum marmoreum,* cf. Verg. G. 4, 523; Rufinus A. P. 5, 48, 3 *δειρὴ λυγδινέη*

16 10 h. e. 'faciem ab obliquo delinea ut tota appareat gena' || 15 *ἐκείνης* Zeune || 16 vix sanus | *τὶ* Pauw | *σύνοφρυ* St. || 17 *δ' ἴτυν* St. || 22 *ῥῖνασ* P corr. St.

Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
ὑποπορφύροισι πέπλοις,
διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
ὀλίγον, τὸ σῶμ᾽ ἐλέγχον.
ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν·
τάχα κηρὲ καὶ λαλήσεις.

17 (16 B.)

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω
τὸν ἑταῖρον ὡς διδάσκω·
λιπαρὰς κόμας ποίησον,
τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
τὰ δ᾽ ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
ἕλικας δ᾽ ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἄτακτα συνθείς
ἄφες ὡς θέλωσι κεῖσθαι.
ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
στεφέτω μέτωπον ὀφρῦς
κυανωτέρη δρακόντων.
μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,

16 28 Strato A. P. 12, 181, 3 *πεντάκι γὰρ δέκα* (*Χάριτες*) *σεῖο περισκιρτῶσι πρόσωπα,* Luc. Imag. (43) 9 *πᾶσαι ἅμα ὁπόσαι Χάριτες . . . περιχορεύοντες,* cf. Alciphr. 1, 11, 3; 3, 29, 3; Aristaen. 1, 10, 6; Nonn. D. 11, 374 || 30–32 Ach. Tat. 1, 1, 10 *ἡ χλαῖνα πορφυρᾶ· τὸ δὲ σῶμα διὰ τῆς ἐσθῆτος ὑπεφαίνετο,* Luc. Rhet. praec. (41) 15 *ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς ἢ λευκὴ . . . ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα,* Anth. Lat. 1, 23, 3 *nil pingendo neges: tegat omnia serica vestis, quae totum prodat tenui velamine corpus* || 34 Herond. 4, 32sq. *εἴ τι μὴ λίθος, τοὔργον, ἐρεῖς, λαλήσει,* cf. Antip. Sid. HE 436; Geminus GP 2364; Anon. A. Pl. 326 etc. || **17** 4–5 Callistr. 4, 1 *ἡ θρὶξ ἐκ ῥιζῶν ἀνιοῦσα μελάντερος πρὸς τοῖς ἄκροις ἐπόρφυρεν,* Eunap. 5, 2, 6 *αἱ κόμαι μελάντεραί τε καὶ ἡλιῶσαι κατέχυντο* || 7 Philostr. Im. 2, 5, 4 *τὸ ἀτακτοῦν τῆς κόμης,* cf. Xen. Eph. 1, 2, 6; Heliod. 3, 4, 5; Himer. Or. 1, 4 || 11 Il. 11, 26 *κυάνεοι δὲ δράκοντες* (Theoc. 24, 14); Theoc. 3, 18 *κυάνοφρυ* || 12–15 Philostr. Im. 1, 23, 4 *τὸ γὰρ χαροπὸν* (*τοῦ ὄμματος*) *καὶ γοργὸν ἐκ φύσεως πραΰνει τις ἐφιζάνων ἵμερος,* 2, 5, 5 *οἱ ὀφθαλμοὶ . . . παρέχονται δὲ τὸ μὲν ἱλαρὸν ἀπὸ τοῦ καιροῦ, τὸ δὲ ὡραῖον ἀπὸ τῆς φύσεως, τὸ δὲ γαῦρον ἀπὸ τοῦ ἄρχειν* | 12 Ach. Tat. 1, 4, 3 *ὄμμα γοργὸν ἐν ἡδονῇ,* cf. Xen. Eph. 1, 2, 6; Philostr. iun. Im. 1 bis, 1; 9, 2; 10, 4

16 28 *πέτῶντ(αι)* et mg. *πέτοιντο* **P** *πετῷντο* Sitzler 1882 || **17** *εἰς νεώτερον βάθυλλον* (t.) *εἰς νεώτερον ἄλλος ἄλλον* corrupte index Barb. || 1 v. ad 16, 2 || 4–5 *τὰσ μὲν . . . τὰσ δ᾽* **P** corr. St.

κεκερασμένον γαλήνηι,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἕλκον,
τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
ῥοδέην δ' ὁποῖα μῆλον
χνοΐην ποίει παρειήν·
ἐρύθημα δ' ὡς ἂν Αἰδοῦς
δύνασαι βαλεῖν ποίησον.
τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα
τίνι μοι τρόπωι ποιήσεις·
ἁπαλόν, γέμον τε Πειθοῦς·
τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτός
ἐχέτω λαλῶν σιωπῆι.
μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
τὸν Ἀδώνιδος παρελθών
ἐλεφάντινος τράχηλος.
μεταμάζιον δὲ ποίει
διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
Διονυσίην δὲ νηδύν·
ἁπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
μαλερὸν τὸ πῦρ ἐχόντων,
ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ
Παφίην θέλουσαν ἤδη.
φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,

17 13 Leonid. HE 2103 *εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,* Meleag. HE 4130: Philostr. Ep. 25. 53 || 15 (35, 7; 43, 14) || 18 sq. Ar. Nub. 978 *χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν,* Nonn. D. 33, 190 *ῥοδέης . . . παρειῆς,* cf. Musae. 194; Paul. Sil. A. P. 5, 259, 3; Io. Gaz. 5, 26; Ach. Tat. 1, 19, 1 *ῥόδον δὲ ἀνέτελλεν ἐκ τῆς παρειᾶς,* cf. ad 16, 22 sq. || 20 Nonn. D. 42, 217 *μιμηλῆς ἐρύθημα . . . αἰδοῦς,* cf. Musae. 173 || 22 sq. [Liban.] VIII 545, 3 F. *εἶδον καὶ χείλη, καὶ νῦν λειποθυμῶ πρὸς τὴν ἔκφρασιν* || 24 cf. ad 16, 24 || 25 sq. (16, 34); Meleag. HE 4455 *σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ,* 4484 *σιγῶν . . . ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾶι* || 29 Canticum Salom. 7, 4 *ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος,* Ov. Her. 20, 57 *eburnea cervix* || 32 sq. de Pollucis Bacchique pulchritudine cf. [Opp.] Cyn. 1, 363. 365

17 17 *τοῦ* P corr. St. || 18–19 *ῥοδινὴν* (ε supra) *. . . χνοΐην* P *χνοΐην . . . ῥοδίνην* Pauw (*ῥοδέην* Bergk) || 21 *δύνασ' εἰ* Rose || 24 *τε* St. *τὸ* P || 27 *μέγα* et mg. *μετὰ* P || 28 *τὸ δ' . . . παρῆλ* (θ supra) P corr. Salmasius ad Ach. Tat. (1640) p. 664 || 35 *μαλερὸν* 'sunt qui hic legant' ap. St. *μηρῶν* P quasi corrigendum

ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
λάβε μισθὸν ὅσσον εἴπῃς,
τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
καθελὼν ποίει Βάθυλλον·
ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,
γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

18 (17. 18 B.)

Δότε μοι, δότ' ὦ γυναῖκες
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
ἀπὸ καύματος γὰρ ἤδη
προδοθεὶς ἀναστενάζω·
δότε δ' ἀνθέων, ἑλίνου·
στεφάνους δότ' οἷς πυκάζω
τὰ μέτωπά μου, 'πικαίει.
τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων,
κραδίη, τίνι σκεπάζω;
παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου
καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον,
ἁπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
μαλακωτάτωι κλαδίσκωι·
παρὰ δ' αὐτὸ νέρθε ῥοιζεῖ
πηγὴ ῥέουσα Πειθοῦς.
τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
καταγώγιον τοιοῦτο;

17 45 sq. Aristaen. 1, 1, 32 *ἡνίκα οὖν δέοι γράφειν Ἑλένην ἢ Χάριτας . . . ἀνασκοποῦσι τὴν εἰκόνα Λαΐδος* || **18** 1 (2, 1) || 2 (9, 2); Anacr. PMG 356 (a), 1–3 *ἄγε δὴ φέρ' ἡμὶν ὦ παῖ κελέβην, ὅκως ἄμυστιν προπίω* || 15 Philodemus GP 3170 sq. *χρὼς . . . ἔτι πειθὼ . . . στάζει*

17 39 *μὴ* St. *μοι* **P** || 45 *εἰσέλθ(ῃς)* sscr. **P** || **18** *ἄλλο τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικόν:* ⋇ *τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν ᾠδάριον* (t.) || 1 *δότ' ὦ* St. *δότε* **P** || 2 *ἄμυστιν* noluit Pauw || 3 *ὑπὸ* St. || 4 *πυρωθεὶσ* sscr. *προδο* **P** || 5 *ἑλίνου* West *ἐκείνου* **P** || 6 del. Mehlhorn ut sint strophae iv | *δότ' οἷς* Bergk[1] (*δόθ'*) *δ' οἷουσ* **P** | *πυκάζω* (*υ* ex *ω*) et mg. ·/. **P** || 7 *'πικαίει* **P** || 9 *σκεπάζω* **P** *σκεπάσσω* Barnes | hic carminis finem stat. **P**[c] titulumque add. *ἄλλο εἰστὸ(ν) αὐτόν* (mg.); contra sensit Mehlhorn || 11 *καθίσω* Salmasius *καθισο* et mg. ·/. **P** || 13 mentulam subaudi || 14 *αὐτὸ νέρθε ῥοιζεῖ* West *ἀυτὸν* (-*ῶν* a.c.) *ἐρεθίζει* **P** *αὐτόν μ' ἐρεθίζει* Brunck *αὐτὸ ψιθυρίζει* Bergk[4]

19 (19 B.)

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
δήσασαι στεφάνοισι
τῶι Κάλλει παρέδωκαν·
καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
ζητεῖ λύτρα φέρουσα
λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
κἂν λύσηι δέ τις αὐτόν,
οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
δουλεύειν δεδίδακται.

20 (20 B.)

Ἡδυμελὴς Ἀνακρέων,
ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·
Πινδαρικὸν δ' ἔτι μοι μέλος
συγκεράσας τις ἐγχέοι.
τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ
καὶ Διόνυσος ἐλθὼν
καὶ Παφίη λιπαρόχροος
καὐτὸς Ἔρως ἂν ἐκπιεῖν.

21 (21 B.)

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δένδρεα δ' αὖ γῆν,
πίνει θάλασσ' ἀναύρους,
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

19 imit. Nicet. Eugen. 2, 227–237, cf. 6, 598–607. de Cupidine vincto v. Alc. Mess. etc. A. Pl. 195–199 || 2 Verg. E. 6, 19 *iniciunt ipsis ex vincula sertis* || 4–6 cf. Moschi Amorem fugitivum || 7–9 (15, 19sq.) || 21 3 Georg. Gramm. 2, 21sq. *ποταμῶν θάλασσα πάντων δέχεται μόνη τὸ ῥεῦμα*

19 *ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ* (t.) || 8 *μενεῖ* St. (cf. 15, 20) *μένει* P || 20 *ἄλλο* (mg.) || 3 *δ' ἔτι* West *τόδε* P *δέ τι* Hermann *δέ* Bergk[2] || 6 *ἐλθών* Hermann *εἰσελθῶν* P || 8 *ἂν* Hermann, *ἐκπιεῖν* Fischer *κὰν ἐπίειν* P || 21 *ἄλλο* (mg.) || 1 fort. *εἰ γῆ* (cf. A. P. 9, 363, 19–23) || 2 *δὲ δένδρε'* St. | *αὖ γῆν* Bergk[1] *αὐτήν* P || 3 *θάλασσ' ἀναύρους* Heskin ad Mosch. 2, 31 (1748) *θάλασσα δ' αὔρασ* P. cf. Arist. Meteor. *B* 357a21 *δῆλον γὰρ ὅτι ἡ θάλαττά ἐστιν ἅπαν τὸ ποτάμιον ὕδωρ*

τὸν δ' ἥλιον σελήνη
τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
καὐτῶι θέλοντι πίνειν;

22 (22 B.)

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη
Πανδίονος χελιδών.
ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην,
ὅπως ἀεὶ βλέπηις με·
ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
ὅπως ἀεὶ φορῆις με.
ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγώ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μασθῶι
καὶ μάργαρον τραχήλωι
καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.

23 (23 B.)

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν,
ὁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
ἤμειψα νεῦρα πρώην

21 5 Nonn. D. 5, 166 (*Μήνη*) *Ἠελίου . . . ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ*, cf. 38, 379; 40, 377; 41, 93 || **22** imit. Nicet. Eugen. 2, 326–345 || 5–16 ad genus cf. PMG 900sq.; 'Plat.' FGE 584 et quae Page congessit ad FGE 1084–1087, etiam Long. 1, 14, 3; 2, 2, 2; 4, 16, 3 || 16 Philostr. Ep. 37 *ὦ ἄδετοι πόδες, ὦ κάλλος ἐλεύθερον, ὦ τρισευδαίμων ἐγὼ καὶ μακάριος ἐὰν πατῆι με* || **23** Ov. Am. 1, 1, 1sqq. *arma . . . violentaque bella parabam edere* etc.; 3, 12, 15sq. *cum Thebae, cum Troia foret . . . ingenium movit sola Corinna meum* || 5 (2, 2)

22 *ἄλλο εἰς κόρην* (t.) || 10 *σεῦ* P corr. St. || 12 *ἀλείψω* Brunck *ἀλείφω* P || 13 *μασθῶν* P^{ac} || 14 *μάργαρος* P (N supra ς) || **23** *εἰς κιθάραν τοῦ αὐτοῦ* (t.) || 3 *ὁ* Mehlhorn (cf. 15, 34) *ἁ* P

καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους
Ἡρακλέους, λύρη δέ
ἔρωτας ἀντεφώνει.
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
ἥρωες· ἡ λύρη γάρ
μόνους ἔρωτας ᾄδει.

24 (24 B.)

Φύσις κέρατα ταύροις,
ὁπλὰς δ᾽ ἔδωκεν ἵπποις,
ποδωκίην λαγωοῖς,
λέουσι χάσμ᾽ ὀδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα·
γυναιξὶν οὐκέτ᾽ εἶχεν.
τί οὖν; δίδωσι κάλλος
ἀντ᾽ ἀσπίδων ἁπασῶν,
ἀντ᾽ ἐγχέων ἁπάντων·
νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

25 (25 B.)

Σὺ μέν, φίλη χελιδόν,
ἐτησίη μολοῦσα

23 10 Ov. Am. 2, 1, 35sq. *heroum clara valete nomina*, cf. 1, 1, 28 || **24** imit. Nicet. Eugen. 5, 149–159 || **1–7** Pl. Prot. 320d–321d; Xen. Cyr. 2, 3, 9 *τἆλλα ζῶια ἐπίσταται . . . παρὰ τῆς φύσεως, οἷον ὁ βοῦς κέρατι παίειν, ὁ ἵππος ὁπλῆι . . . ὁ κάπρος ὀδόντι*, Ps.-Phoc. 125–128 *ὅπλον ἑκάστωι νεῖμε θεός· φύσιν ἠερόφοιτον ὄρνισιν, πώλοις ταχυτῆτ᾽, ἀλκήν τε λέουσιν, ταύρους δ᾽ αὐτοχύτως κέρα ἕσσεν . . . λόγον δ᾽ ἔρυμ᾽ ἀνθρώποισιν*, et quae P. W. van der Horst congessit ad loc. (The Sentences of Ps.-Phoc., Lugd. Bat. 1978, 200sq.) || **8**sqq. Bio fr. 15 *μορφὰ θηλυτέραισι πέλει καλόν, ἀνέρι δ᾽ ἀλκά*, Claudian. Gigantom. 43sqq. *Κύπρις δ᾽ οὔτε βέλος φέρεν οὔθ᾽ ὅπλον, ἀλλ᾽ ἐκόμιζεν ἀγλαΐην . . . εἶχε γὰρ . . . δόρυ μαζόν, ὀφρῦν βέλος, ἀσπίδα κάλλος*, cf. Nonn. D. 35, 169sqq.; Colluth. 92 || **25** imit. Nicet. Eugen. 5, 131–145 || **1–2** Hom. Epigr. 15, 10 *νεῦμαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδών*

23 11 *ἥρωες* St. *ἐρωτεσ* **P** || **24** *ἄλλο ἐρωτικόν* (t.) || **6** *πετᾶσθαι* Sitzler || **8** *γυναιξὶ δ᾽* Bergk[4] ('malim') || **25** *τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα* (t.) || **1** *καλὴ* substituit Nicetas | *χελιδῶν* **P** cf. ad 10, 2

θέρει πλέκεις καλιήν,
χειμῶνι δ' εἶς ἄφαντος
ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν·
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ
ἐν καρδίῃ καλιήν.
Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
ὁ δ' ᾠόν ἐστιν ἀκμήν,
ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη·
βοὴ δὲ γίνετ' ἀεί
κεχηνότων νεοττῶν·
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρούς
οἱ μείζονες τρέφουσιν·
οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
πάλιν κύουσιν ἄλλους.
τί μῆχος οὖν γένηται;
οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκσοβῆσαι.

26 (26 A B.)

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀυτάς,
ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.
οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες,
στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων.

25 5 Aesch. Suppl. 311 *Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο* || **6** sqq. Pl. Alc. 135e *πελαργοῦ ἄρα ὁ ἐμὸς ἔρως οὐδὲν διοίσει, εἰ παρὰ σοὶ ἐννεοττεύσας ἔρωτα ὑπόπτερον ὑπὸ τούτου πάλιν θεραπεύσεται*, Resp. 573 de *παραβλαστάνουσιν ἐπιθυμίαι ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἑκάστης . . . τὰς ἐπιθυμίας βοᾶν πυκνάς τε καὶ σφοδρὰς ἐννενεοττευμένας*, Meleag. HE 4050–4055 *αἰεί μοι δύνει μὲν ἐν οὔασιν ἦχος Ἔρωτος . . . ὦ πτανοί, μὴ καί ποτ' ἐφίπτασθαι μέν, Ἔρωτες, οἴδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε;* [Luc.] Amores (49) 2 *διάδοχοι ἔρωτες ἀλλήλων καὶ πρὶν ἢ λῆξαι τῶν προτέρων, ἄρχονται δεύτεροι* || **26 1–2** cf. ad 23, et Prop. 2, 1, 21 *nec veteres Thebas nec Pergama* || **6–7** Aesch. Ag. 742sq. *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος, δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος*, Soph. fr. 157. 474 cum Pearsoni notis; Meleag. HE 4198sq. *οὔ με λέληθας, τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος*, 4541 *ὄμμασι τοξεύσας*

25 post **3** ⟨*δισσοῖς μίαν νεοσσοῖς*⟩ inserere voluit Bergk[4] cl. Nicet. (*σὺ μὲν . . . διττοῖς νεοττοῖς συντιθεὶς χειὰν μίαν*) || **7** *κραδίῃ* **P** corr. St. || **10** *ἡμίνληπτὸσ* **P** (*ἡμῖν* P^c) corr. St. || **11** *αἰεί* St. || **19** *ἐκσοβῆσαι* Pauw *ἐκβοῆσαι* **P** ('cantando expellere' intelligunt quidam) *τοκεύειν ζωπυρεῖν φέρειν τρέφειν* Nicet.; at ipsi sese alunt || **26** *ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδάριο(ν)* (t.)

27 (26 B B.)

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
ἐγνώρισεν τιάραις·
ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

28 (27 A B.)

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
παρὰ Λημνίαις καμίνοις
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
ἐπόει λαβὼν σίδηρον·
ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγε.
ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ ἀυτῆς
στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων
βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος·
ὁ δ' Ἔρως 'τόδ' ἐστὶν' εἶπεν
'βαρύ· πειράσας νοήσεις'.
ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
ὑπεμειδίασε Κύπρις·
ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας
'βαρύ·' φησιν, 'ἆρον αὐτό.'
ὁ δ' Ἔρως 'ἔχ' αὐτό' φησιν.

27 7–8 Meleag. HE 4052sq. *ὑπὸ φίλτρων ἤδη που κραδίαι γνωστὸς ἔνεστι τύπος* || **28** 2 Call. fr. 115, 11 *παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις* = Nonn. D. 29, 376 || 7 Mosch. Amor fugit. 10 *χολά*, 28sq. *ἢν δὲ λέγηι '... χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα', μὴ τὺ θίγηις ... τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται* || 9 Batrachom. 207 *στιβαρὸν δόρυ* || 17 Meleag. HE 4310 *Ἔρωτος ἔχων βέλος*

27 a **26** in **P** non distinctum seiunxit St. || **28** *ἄλλο τ(οῦ) αυτ(ου) εἰς βέλος* (mg.) || 1 *ὡνὴρ* vel *ἀνὴρ* Bergk[3] || 6 *μέλιτι γλυκεῖ* Brunck || 8 *πότ'* P^{ac} *τότ'* Pauw || 11 *τὸ δ'* P^{ac} || 17 et hic et post 12 scriptum priore loco eiecit St.

29 (27 B B.)

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
χαλεπώτερον δὲ πάντων
ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

29 A (27 C B.)

Γένος οὐδὲν εἰς ἔρωτα·
σοφίη, τρόπος πατεῖται·
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός
ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες·
πόλεμοι, φόνοι δι᾿ αὐτόν·
τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

30 (28 B.)

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
πτέρυγας φέρων ἐπ᾿ ὤμων,
ὁ δ᾿ Ἔρως ἔχων μόλιβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἐδίωκε καὶ κίχανεν.

29 init. Nicet. Eugen. 5, 146–148 ‖ **1–2** Euenus GP 2330 *εἰ μισεῖν πόνος ἐστί, φιλεῖν πόνος* ‖ **29 A 1–5** Prop. 1, 5, 23 *nec tibi nobilitas poterit succurrere amanti*; Ov. Ars Am. 2, 274 sq. *non multum carmen honoris habet: carmina laudantur, sed munera magna petuntur*, cf. Am. 3, 8, 3 sqq.; Tib. 1, 4, 58–60 *iam tener adsuevit munera velle puer: at tua, qui venerem docuisti vendere primus, quisquis es, infelix urgeat ossa lapis*, cf. 2, 4, 13 sq. 27 sqq.; Antip. Thess. GP 103 sqq. 349 sqq. 705 sqq.; Paul. Sil. A. P. 5, 217 ‖ **4** ad hoc genus Dirarum cf. Leo, Plaut. Forsch.[2] 151–154 ‖ **6** sqq. Soph. Ant. 296 sq. *τοῦτο (ἄργυρος) καὶ πόλεις πορθεῖ, τόδ᾿ ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων*, Ps.-Phoc. 46 sq. *σεῦ γὰρ (χρυσέ) ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε, ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν ἀδελφειοί τε συναίμοις*, cf. Pl. Phaed. 66 c; Or. Sib. 8, 18–27; Sen. De ira 3, 33, 1; Luc. Cyn. (76) 15; Stob. 4, 31, 84 (V 764, 1 sqq. W.-H.) ‖ **30 5** Od. 8, 329 *κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν*

29 a **28** seiunxit St. ‖ **3** *χαλεπώτερον* et Nicet. *-τατον* noluit Bergk[4]. cf. e. g. 29 A, 9; Asclep. HE 814 ‖ **29 A** a **29** seiunxit Mehlhorn ‖ **4** *οὗτος* Bothe ‖ post **7** desiderat Bergk[4] e. g. *φρονέουσι πίστ᾿· ἔρις δέ,* ‖ **30** *τ(οῦ) αυτ(οῦ) ὄναρ* (mg.)

τί θέλει δ' ὄναρ τόδ' εἶναι;
δοκέω δ' ἔγωγε· πολλοῖς
ἐν ἔρωσί με πλακέντα
διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
ἑνί τωι δὲ συνδεθῆναι.

31 (29 B.)

Ὑακινθίνηι με ῥάβδωι
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.
διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
τροχάοντα τεῖρεν ἱδρώς·
κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβην.
ὁ δ' Ἔρως † μέτωπα σείων †
ἁπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν·
'σὺ γὰρ οὐ δύνηι φιλῆσαι;'

32 (30 B.)

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις
ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις

30 6 Ov. M. 9, 474 *quid vult sibi noctis imago?* || **31** 1–3 Tib. 1, 5, 3 *agor ut per plana citus sola verbere turben*; Aristaen. 2, 2, 4 *ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος ἐρραπίσθην* || 6–8 Aristaen. 2, 7, 25 (de virginum osculis) *μέμικται δὲ ἁπαλῶι μὲν ἱδρῶτι . . . καὶ πολλῶι τῶι τοῦ πνεύματος ῥεύματι· ἐγγὺς μὲν τοῦ στόματος ἡ καρδία, ἡ δὲ ψυχὴ τῶν θυρῶν,* Il. 21, 51 *τεῖρε γὰρ ἱδρὼς φεύγοντα* || 9 sq. Bio 1, 85 (unus Cupidinum) *πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν,* Ov. Rem. Am. 39 *movit Amor . . . alas*; Stat. S. 1, 2, 91–93 *ipse ego* (Amor) *te tantos stupui durasse per aestus . . . blandisque madentia plumis lumina detersi*; [Liban.] VIII 546, 6 F. *Ἔρως . . . παρὰ τῆι κόρηι τὸ πτερὸν ἡδίστως ὑπέσυρε καί πως ἔρωτι τὰς παρειὰς ὑπηνέμωσε*

30 6 *θέλει δ' ὄναρ τόδ'* Zeune (sine *δ'* St.) *θέλει τὸ δ' ὄναρ* **P** *δ' ὄναρ θέλει τόδ'* Brunck (et hoc sine *δ'* St.) | *εἰπεῖν* Schmidt (cf. Hdt. 6, 37, 2 ci.; possis et *εἶπαι*) || 9 *διολισθένειν* (*έ* ex *αι*) **P** corr. St. (*-ανεῖν*), Barnes | *ἄλλους* St. *ἄλλοισ* **P** || 10 *ἑνί τῳ δὲ* Pauw *ἐνὶ τῶδε* (*ῶ* ex *ό*) **P** || **31** *ἄλλο ἐρωτι(κον)* (mg.) || 2 *χαλεπὸσ* **P** corr. St. | *ῥαπίζων* Brunck *βαδίζων* **P** || 6 *πεῖρεν* **P** corr. Salmasius || 9 possis *μ'* (*μοι*) *ἐς ὦπα* (cf. Xen. Cyn. 3, 4 *τῇ οὐρᾷ σείουσιν*), vel *μ' ἐπ' ὦτα παίων* (*παίων* Edmonds) || 11 interrogationem agn. Longepierre. manet scrupulus, quo enim laboravit poeta nisi amore? ut debeat potius refrigerare eum deus gratulatus quod *εὖ δύνῃ φιλῆσαι* || **32** *ἄλλο ἐρωτικον τ(οῦ) αυτοῦ* in fine p. 682, in summa p. 683 mg. int. *αλλο*, ext. *ἐρωτι(κον) τοῦ ἀυτ(ου) ωδ(αριον)*

στορέσας θέλω προπίνειν·
ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
ὑπὲρ αὐχένος παπύρωι
μέθυ μοι διακονείτω.
τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
βίοτος τρέχει κυλισθείς,
ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
κόνις ὀστέων λυθέντων.
τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
τί δὲ γῆι χέειν μάταια;
ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην·
πρίν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νερτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

33 (31 B.)

Μεσονυκτίοις ποτ' ὥραις,
στρέφετ' ἦμος Ἄρκτος ἤδη
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
μερόπων δὲ φῦλα πάντα

32 4–6 Ov. F. 1, 407 *illa super suras tunicam collecta ministrat*; Iuv. 4, 24 *succinctus . . . papyro* || 7 sq. Trag. adesp. 700, 28 sq. *τροχοῦ δίκην . . . κυκλεῖ τύχ[η*, cf. 368a; Soph. fr. 871, 1 sq.; Ps.-Phoc. 27 *ὁ βίος τροχός* et van der Horst ad loc. || 9 sq. Asclep. HE 819 *ὀστέα καὶ σποδιὴ . . . κεισόμεθα*, Ov. M. 8, 496 *cinis exiguus . . . iacebitis*; Tr. 3, 2, 28 *cinis absumpto corpore factus ero*; Elias Syncellus 1, 37 (Matranga An. 643) *κόνις ὀστέων δυσώδης* || 11 sqq. Copa 36 *anne coronato vis lapide ossa tegi?*; Nicarchus A. P. 11, 8 *μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου . . . ζῶντί μοι εἴ τι θέλεις χάρισαι*, Strato A. P. 11, 19, 3 sq. *στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα καὶ μυρίσωμεν αὐτούς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους*, Luc. Luct. (40) 19 || 14 Georg. Gramm. 7, 10 *κεφαλὴν ῥόδοις πυκάσσας* || 16–18 (40, 7–8) || 17 Tib. 1, 3, 59 *hic* (in campis Elysiis) *choreae . . . vigent*; Verg. A. 6, 644; IG 14, 1392, 59 *ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσιν* || 18 Theogn. 1323 *Κυπρογένη . . . σκέδασον δὲ μερίμνας*, Palladas A. P. 11, 55, 1 *δὸς πιέειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας* || **33** 1–2 Theoc. 24, 11 *ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν Ἄρκτος*

32 6 *διακονεῖτο* **P** corr. St. || 7 *γὰρ ἅρματοσ* **P** corr. St. || 12 *χέειν* St. *καίειν* **P** || 17 *νερτέρους, χορεύσας* Sevin, item cum *χορείαις* 'an ingenious Gentleman' ap. Addison. cf. 38, 20–21; 40, 7–8 || **33** *ἄλλο* (mg.) || 2 *στρέφετ' ἦμος* Rose *στρεφέτην ὅτ'* **P** cf. loc. sim.

κέιται κόπωι δαμέντα,
τότ᾽ Ἔρως ἐπισταθείς μευ
θυρέων ἔκοπτ᾽ ὀχῆας.
'τίς' ἔφην 'θύρας ἀράσσει,
κατά μευ σχίσας ὀνείρους;'
ὁ δ᾽ Ἔρως 'ἄνοιγε,' φησίν,
'βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι·
βρέχομαι δὲ κἀσέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.'
ἐλέησα ταῦτ᾽ ἀκούσας,
ἀνὰ δ᾽ εὐθὺ λύχνον ἅψας
ἀνέωιξα, καὶ βρέφος μέν
ἐσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην·
παρὰ δ᾽ ἱστίην καθίξας
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ
ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
ὁ δ᾽ ἐπεὶ κρύος μεθῆκε
'φέρε' φησὶ 'πειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
βλάβεται βραχεῖσα νευρή.'
τανύει δέ, καί με τύπτει
μέσον ἧπαρ ὥσπερ οἶστρος·
ἀνὰ δ᾽ ἅλλεται καχάζων·
'ξένε' δ᾽ εἶπε 'συγχάρηθι·
κέρας ἀβλαβὲς μένει μοι·
σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις.'

33 10sq. Carm. pop. PMG 848, 18sq. *ἄνοιγ᾽ ἄνοιγε . . . οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν ἀλλὰ παιδία* || 22 Ov. Ars am. 3, 224 *madidas exprimit imbre comas*; Her. 18, 104 || 24–30 Od. 21, 393sqq. *τόξον . . . πειρώμενος . . . μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν . . .*; 407 *ἐτάνυσσε . . .*; 22, 2–4 *ἆλτο δ᾽ ἐπὶ μέγαν οὐδόν . . . ἔειπεν* (extemplo Antinoum transfigit)

33 9 *σχίσας* vel *σχίσεις* St. *σχίζεισ* P *σκεδᾷς* Richards || 11 *φοβῆσ(αι)* P *φοβηθῇς* Blaydes || 19 *καθίσασ* (ξ supra σ) P *καθίσσας* Barnes || 20 *παλάμαις τε* Boissonade *παλάμασ καὶ* (τὲ supra καὶ) P *παλάμαισι* St. || 24 *πειράσομαι* P^{ac} || 25 *εἴ τι* St. *ἔστι* P || 31 *μὲν ἐμοὶ* P corr. Michelangeli || 32 *καρδίην* St.

34 (32 B.)

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων
ὀλίγην δρόσον πεπωκώς
βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις.
σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,
ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς
† κοπόσα † φέρουσιν ὗλαι.
σὺ δὲ φείδεαι γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
θέρεος γλυκὺς προφήτης.
φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·
τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει.
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε,
ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε·
σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

34 1 Philostr. Vit. Ap. 7, 11, 1 *ὦ μακάριοι (τέττιγες) . . . καὶ ἀτεχνῶς σοφοί* || **2–3** Leonid. HE 2521–2524 *ὑψηλοῖς ἐπὶ δένδρεσιν . . . ἔρσης ἰκμάδα γευόμενος*, Meleag. HE 4066–4068; Antip. Thess. GP 81–82 *ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος, ἀλλὰ πιόντες ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι*, cf. [Hes.] Sc. 395; Theoc. 4, 16; Call. fr. 1, 34; Verg. E. 5, 77; Synes. H. 9, 46, etc. || **9** Anon. FGE 2068 sqq. (A. P. 9, 373); Vit. Aesop. 99 (fab. 387 P.) || **11** [Hes.] Sc. 394 *(τέττιξ) θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν ἄρχεται* || **12** Pl. Phaedr. 259c *τὸ τεττίγων γένος . . . γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν*, 262d *Μουσῶν προφῆται*, Leonid. HE 2527 *Μούσαις ἐστέργμεθα*, Philostr. l. c. || **15** Il. 4, 315 *ἀλλά σε γῆρας τείρει* || **16** *σοφέ*] cf. Philostr. l. c. | Phot. et Suda *τεττιγοφόροι· οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι* | Anon. FGE 2065 *τὸν φιλάοιδον (τέττιγα)* || **17** sch. Il. 3, 151–152a *ἄναιμον γὰρ καὶ ψυχρὸν τὸ ζῶιον*, Apollonides GP 1228 *ἀσάρκου (τέττιγος)* || **18** Il. 5, 342 *ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται*

34 *εἰς τέττιγα ωδ(αριον)* (mg. ext.) *ἄλλο* (mg. int.) || **2** *ὅτι* St. || **4** *ἀείδεισ* (sscr. η) P || **5** *καινὰ* P corr. St. || **7** *χὠπόσα* (debuit *χὠ-*) Barnes *ὁπόσ' αὖ* Rose *ὁπόσα τρέφουσιν* Bergk[4] *ἐκφέρουσιν* Friedländer *ἂν φέρωσιν* Michelangeli. ad *κ(αι)* interpolatum cf. 57, 10 | *ὧραι* sscr. *ὗλαι* P || **8** *φείδεαι* West *φιλία* P *σὺ γὰρ εἶ φίλος γεωργοῖς* Barnes (*σὺ δὲ φ. εἶ γ.* iam Faber) *σὺ δὲ φίλτατος* (nol. Lindau) *γεωργῷ* Richards || **14** *οἰμην* (sscr. ·/.) P et mg. ·/. v. l. *ἀοιδήν* fuisse ci. Rose || **15** *γέρασ εὖσε τηρεῖ* (sscr. ·/.) P (mg. ·/.) corr. St. || **16** *γηγενῆ φίλυπνε* P corr. St. *γηγενές* Rose || **17** *ἀπαθὲς* P corr. St. | *ἄναιμ', ἄσαρκε* Scaliger

35 (33 B.)

Ἔρως ποτ᾽ ἐν ῥόδοισι
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ᾽ ἐτρώθη.
τὸν δάκτυλον παταχθείς
τᾶς χειρὸς ὠλόλυξε,
δραμὼν δὲ καὶ πετασθείς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην
ʽὄλωλα, μῆτερ,᾽ εἶπεν,
ʽὄλωλα κἀποθνήσκω·
ὄφις μ᾽ ἔτυψε μικρός
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.᾽
ἃ δ᾽ εἶπεν· ʽεἰ τὸ κέντρον
πονεῖς τὸ τᾶς μελίττας,
πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;᾽

36 (34 B.)

Ὁ Πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
ἐκαρτέρουν φυλάττων,
ἵν᾽ † ασθενεῖν ἐπέλη †
λάβηι τι καὶ παρέλθηι.
εἰ δ᾽ οὖν μὴ τὸ πρίασθαι
τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
τί καὶ μάτην στεγάζω;

35 cf. [Theoc.] 19; imit. Nicet. Eugen. 4, 313–324 || 1–2 Anon. A. Pl. 210, 5sq. (Cupido) *ἐν καλύκεσσι ῥόδων . . . εὗδεν* || 3 Verg. G. 4, 459 (hydrum Eurydice) *alta non vidit in herba* || 7 (17, 15; 43, 14) || **36** 1sqq. Sol. 24, 9 *οὐδ᾽ ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι* (Theogn. 1187); Aesch. fr. 279 M. *Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾶι* etc.

35 *ἄλλο εἰς ἔρωτα* (mg.) || 5 *τᾶσ χεῖρασ* P (*τὰσ* P[c]) corr. St. || 8 *μερ* P *μᾶτερ* St. *μῆτερ* Wahl || 14 *πονεῖς* Pauw *πονεῖ* P *κλονεῖ* vel *πονεῖ σε* Bergk[4] *λυπεῖ* vel *δάκνει* Richards *εἰ τῆς μελίττης συνθλίβει τὸ κεντρίον* Nicet. possis et *δονεῖ*, at placet verbi anaphora || **36** *εἰς φιλάργυρον* (mg., index Barb.) || 1 de *Πλουτεύς* cogit. Sitzler 1909 | *Κροίσου* Sevin || 2 *βροτ(οις)* sscr. *θνητ(οις)* P || 4 *ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ* St., sed requiritur aut hic aut v. 1 deus fatalis qui *λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ*: *ἂν Θάνατος* Wakker, possis *ἂν Σθενώ μ᾽* vel *Αἶσ᾽ ἔμ᾽ ἦν* vel *ἂν Νοῦσος* (cf. 8, 14) || 8 *στεγάζω* West *στενάζω* P

{τί καὶ γόους προπέμπω;}
θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν
ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

37 (35 B.)

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
ἁλιπορφύροις τάπησι
γεγανυμένος Λυαίωι
ἐδόκουν ἄκροισι ταρσῶν
δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν
μετὰ παρθένων ἀθύρων·
ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
ἁπαλώτεροι Λυαίου,
δακέθυμά μοι λέγοντες
διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
ἐθέλοντι δὲ φιλῆσαι
φύγον ἐξ ὕπνου μοι πάντες,
μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

38 (36 B.)

Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
τὸν ἐφευρετὰν χορείας,

36 10 sq. Aesch. Pers. 842 *τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ* || 16 (60, 23) || **37** 3 Sophron. 20, 44 *γεγανῡμένος,* contra Leo Magister 4, 9 *γεγανωμένοι* || 6 (42, 7) || 8 (52, 6) || 14 Nonn. D. 42, 335 sq. *ἐγρόμενος δὲ παρθένον οὐκ ἐκίχησε, καὶ ἤθελεν αὖτις ἰαύειν,* cf. Macedon. A. P. 11, 366 || **38** 2 Anon. A. P. 9, 524, 1 *μέλπωμεν . . . φιλεύιον Εἰραφιώτην*

36 9 del. Mehlhorn strophae causa, sed et sensum turbat corruptelam v. 8 amplificans || 13 *πίνοντι* Pauw dubitanter || **37** *τ(οῦ) αυτ(ου) ὄναρ* (mg.) || 1 *νυκτῶν* P corr. St. || 3 *γεγανωμένος* noluit Barnes cf. loc. sim. || 5 *ἐκτανύσσαι* noluit Zeune || 11 *ἐθέλοντα* et 12 *με* St. *ἐθέλοντος* (et *με*) Bergk[4] | *δ' αὖ* Barnes *δ' ἕνα* Bothe *δ' ἐκφ.* Richards *δὴ* Zeune *δέ τι* possis || **38** *ἄλλο* (mg.) *τοῦ ἀυτοῦ εἰς συμπόσιον* (t.) || 1 *λιαρὸν πίομ(εν)* P corr. St. e 26 *λιαρὸν* utroque loco Edmonds

τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,
τὸν ὁμότροπον Ἐρώτων,
τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
  δι᾿ ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
δι᾿ ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
δι᾿ ὃν ἀμπαύεται Λύπα,
δι᾿ ὃν εὐνάζετ᾿ Ἀνία.
  τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν
ἁπαλοὶ φέρουσι παῖδες,
τὸ δ᾿ ἄχος πέφευγε μιχθὲν
ἀνεμοστρόφωι θυέλληι.
  τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν,
τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
τί γάρ ἐστί σοι ⟨τὸ⟩ κέρδος
ὀδυνωμένωι μερίμναις;
  πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
μεθύων θέλω χορεύειν
μεμυρισμένος τε παίζειν
  ⟨* * * * *⟩
μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν
μελέτω δὲ τοῖς θέλουσι,
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
  ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

39 (37 B.)

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
φιλῶ νέον χορευτάν·

38 13 sq. (50, 6–8; 58, 9–10) || 16 huc fort. resp. Macedon. A. P. 10, 70, 7 sq. *Ἀνακρείοντος . . . παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν* || 19 cf. ad 8, 10 || 21 (2, 5; 49, 10) Dioscorus Aphroditop. 28, 1 Heitsch *ἀεὶ θέλω χορεύειν,* Leo Magister 2, 25 *ἐθέλω θέλω χορεύειν*

38 5 *ὁμότροφον* Barnes cf. Pind. Ol. 13, 7 v. l. | *ἐρῶ*$^{\tau}$ P expl. Rose *Ἔρωτι* priores || 14 *ἀνεμοστρόφῳ* Faber *ἀνεμοτρό*$^{\varphi}$*πωι* P *-τρεφεῖ* D'Orville || 15 *πόμα* P corr. Barnes || 16 *δὲ* del. Zeune *τὰ δὲ φροντίδος* Hermann (cf. 7, 11; 26, 1; 38, 25) || 17 add. A. le Févre || 18 *ὀδυρώμενος* P corr. St. (*-μένῳ*), Portus (*ὀδυν-*) || 22 *τε* West *δὲ* P || lac. stat. Barnes qui suppl. ⟨*μετὰ τῶν καλῶν ἐφήβων*⟩ || **39** *ἄλλο* (mg.) *εἰς ἑαυ*$^{\tau}$ *ἢ εἰς ἕτ(αιρον) πρεσβύτ(ην)* (t.) *εἰς γέροντα* index Barb. || 2 *χορευτὴν*$^{\alpha}$ P

ἂν δ' ὁ γέρων χορεύηι,
τρίχας γέρων μέν ἐστιν,
τὰς δὲ φρένας νεάζει.

40 (38 B.)

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθην
βιότου τρίβον ὁδεύειν,
χρόνον ἔγνων ὃν παρῆλθον,
ὃν δ' ἔχω δραμεῖν οὐκ οἶδα.
†μέθετέ με φροντίδες· †
μηδέν μοι χὔμιν ἔστω.
πρὶν ἐμὲ φθάσηι τὸ τέλος,
παίξω, γελάσω, χορεύσω
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

41 (39 B.)

Ἦ καλόν ἐστι βαδίζειν
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
ὅπου λεπτὸς ἡδυτάτην
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
κλῆμά τε Βάκχιον ἰδεῖν
χὐπὸ τὰ πέταλα δῦναι
ἁπαλὴν παῖδα κατέχων
Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

39 4–5 Plaut. Mil. Gl. 631 *sei albicapillus hic, videtur neutiquam ab ingenio senex* || **40** 1–2 Elias Syncellus 1, 5–7 (Matranga An. 642) *βροτὸς ἀσθενὴς ὑπάρχω . . . βίον ὡς ὁδὸν παρέλκω,* Posidipp. HE 3180 *βιότοιο . . . τρίβον* || 6 Anon. A. P. 9, 49 *Ἐλπὶς καὶ σὺ Τύχη μέγα χαίρετε . . . οὐδὲν ἐμοὶ χὐμῖν* || 9 (4, 20; 43, 13; 45, 8) || **41** 1 Satyrus FGE 341 (A. P. 10, 19, 1) *ἦ καλὸν αἱ δάφναι,* Marianus A. P. 9, 668. 1–3 *ἦ καλὸν ἄλσος Ἔρωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα . . . ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ Ζέφυρος, ἧχι καὶ . . . ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμών* || 7–8 (50, 19–20)

40 *ἄλλο* (mg.) *ἄλλο εἰς ἑαυτόν* (t.) *εἰς ἑαυτόν* index Barb. || 1 *ἐτύχθην* (ε supra υ) P (cf. 11, 5) *ἐτέχθην* St. || 3 *ἔγνον* P corr. St. || 4 *δ'* del. Morelius, post *δραμεῖν* trai. Stroth || 5 *μέθετεμε* P *μέθετέ με δὴ* Friedländer *ἐμὲ μέθετε* Edmonds || 6 *χὔμιν* West *καὶ ὑμῖν* P (*ὕμμιν* Davisius *ὔμιν* Pauw) || **41** *εις τ(ο) ἔαρ* (mg.) *τ(ου) αὐ εἰστὸ ἔαρ ἤτοι καλοκ(αίριον)* (t.) *εἰς καλοκέριν* index Barb. || 1 *ἦ* West (cf. loc. sim.) *τὶ* P || 3 *λεπτὸς* Barnes *λεπτὴν* P || 5 *τε* Mehlhorn *το* P | *βάκχειον* (ι supra ε) *εἰδεῖν* P *εἴδειν* Mehlhorn || 8 *τὴν Κύπριν* noluit Mehlhorn *Κυθέρην* possis

42 (40 B.)

Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαίγμονος χορείας,
φιλέω δ' ὅταν ἐφήβου
μετὰ συμπότου λυρίζω·
στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ·
{φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν·}
φιλολοιδόροιο γλώττης
ἔφυγον βέλεμνα κοῦφα·
στυγέω μάχας παροίνους.
πολυκώμους κατὰ δαῖτας
νεοθηλέσιν ἅμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτωι χορεύων
βίον ἥσυχον φεροίμην.

43 (41 B.)

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
ῥοδίνους συναρμόσαντες
μεθύωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
ὑπὸ βαρβίτωι δὲ κούρα
κατακίσσοισι βρέμοντας
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους
χλιδανόσφυρος χορεύει·

42 5–6 (43, 1–2) || 7 (37, 6) || 16 (43, 4–7) || **43** 1–3 (42, 5–6; 44, 3–5) || 3 Antip. Sid. HE 441 *ἁβρὰ γελᾶι,* cf. Meleag. HE 4628; Anon. HE 3741; Apollonides GP 1270

42 *τοῦ αὐ ἐρωτικόν ᾠδάριον* (t.) || 9. 10 fort. poetae dittographia: 9 del. 'homines docti' ap. Bergk[1], 10 Mehlhorn | *δαϊκτην* noluit Barnes *βαϋκτήν* malit West || 11 *φιλολοιδόροισι* P corr. St. || 12 *ἔφυγον* Rose *ἔφευγε* P *φεύγω* St. | *κωφά* Valckenaer ad Ammon. (1739) 133 || 13 *στυγεω·* (N) P || 15 *νεοθηλέσιν* Bothe *-λαῖσιν* P *-λέσσ'* Faber || 17 *φεροίμην* Bergk[4] *φέρωμεν* P *φέροιμι* Pauw || **43** *ἄλλο ερωτικὸν ᾠδάριον* (t.) || 3 *μεθύομεν* P corr. Barnes || 5 *βρύοντας* Stanley ap. Barnes, at cf. Io. Gaz. 6, 7 (Venus) *ζαθέῳ βρέμουσα κέντρῳ* || 7 *χορεύει* (H) P

ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος
στομάτων ἁδὺ πνεόντων
κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
προχέων λίγειαν ὀμφάν.
ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
κῶμον μέτεισι χαίρων.

44 (42 B.)

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
μίξωμεν Διονύσωι·
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
κροτάφοισιν ἁρμόσαντες
πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
ῥόδον ὦ φέριστον ἄνθος,
ῥόδον εἴαρος μέλημα,
{ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά,}
ῥόδον ὧι παῖς ὁ Κυθήρης
στέφεται καλοὺς ἰούλους
Χαρίτεσσι συγχορεύων·
στέψον οὖν με, καὶ λυρίξω
παρὰ σοῖς Διόνυσε σηκοῖς·
μετὰ κούρης βαθυκόλπου
ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
πεπυκασμένος χορεύσω.

43 12–14 (4, 18–20; 40, 9) || **44** 1 Georg. Gramm. 1, 6 *τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων* . . ., 52 *τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης* || 3–5 (43, 1–3) || 8 Liban. VIII 482, 15 F. (de rosis) *χαίρουσι δ' οἶμαι καὶ οἱ θεοὶ τοῖς ἀπὸ τούτων στεφάνοις* || 15 (42, 5; 43, 1–2)

43 8 *ἀβροχαῖται* et *κοῦροι* P corr. St. || 10 post 11 trai. Pauw | *ἀθύρειν* P corr. St. || 11 *προχέειν* (ω suprascr.) P || 14 del. Mehlhorn ut sint strophae quaternorum versuum, quarum e prima versus unus exciderit | *μετὰ τῆς* Baxter | *κυθερείασ* P corr. St. || 16 *μεθίησι* P corr. St. || **44** *εισ τὸ ῥό* (δ suprascr.) (mg.) *ἄλλο ομοίως ὠδάριον* (t.) || 2 [*τῶ*] *διονύσωι·* P (*τῶ* punctis suprapositis deletum) || 8 susp. Hermann || 9 *ᾧ* Hermann *ὁ* P || 10 *καλοῖσ ϊούλοισ* P corr. Pauw || 12 *στέψον με* Bothe *στέφε νῦν με* Rose *στεφάνου με* Sitzler 1913 | *λυρίξω* Fischer *λυρίζω* P (*ζ* ex *σ*) *λυρίζων* Pauw (at non psallens saltabit homo, cf. 42, 1–4. 16; 43, 4–7) || 13 *Λυαῖε* Boissonade

45 (43 B.)

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
εὕδουσιν αἱ μέριμναι.
τί μοι πόνων, τί μοι γόων,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;
θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω·
τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
πίωμεν οὖν τὸν οἶνον
τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
σὺν τῶι δὲ πίνειν ἡμᾶς
εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

46 (44 B.)

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες ῥόδα βρύουσιν·
ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἁπαλύνεται γαλήνηι·
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾶι·
ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.
ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν,
νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται,
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα,
†καρποῖσι γαῖα προκύπτει,
καρπὸς ἐλαίας† προκύπτει·

45 **1–4** v. app. crit. || **2** (48, 2; 50, 6) Xen. Conv. 2, 24 *ὁ οἶνος . . . τὰς μὲν λύπας . . . κοιμίζει* || **8** (4,20; 40, 9; 43, 13) || **46** Liban. VIII 480, 3–481, 17 F. *τότε δὴ φαιδρός τε ἥλιος καὶ ἥμερος . . . ἡ γῆ δὲ τὰ παρ' αὑτῆς ἐκφέρει . . . ἀνοίγνυται τότε καὶ ἡ θάλαττα τοῖς πλωτῆρσι, οὐ γὰρ ὑψηλὰ τότε τὰ κύματα . . . καὶ τὰ ἄλλα τῶν ὀρνίθων γένη φαίνεται πανταχοῦ πετόμενα* || **1** Io. Gaz. 4, 11 *ἔαρος νέον φανέντος* || **2** Himer. Or. 1, 19 *σοὶ μὲν . . . Χάριτες συμπαίζουσιν, Ὧραι δὲ λειμῶνας βρύουσιν* || **4** (57, 14)

45 *τ(ου) αυτ(ου) εἰς οἶνον ᾠδάριον* (mg.) || **1–4** = Dioscorus Aphroditop. 28, 9–12 Heitsch || **1** *πίννω* Diosc. (cf. 59, 11) *πίω* Barnes (cf. 50, 1) || **3** *πόνων . . . γόων* P[ac] Diosc. *γόων . . . πόνων* P[c] || **6** *τί τὸν* Barnes *τί δὴ* Rose || **7** *πίνωμεν* A. le Févre || **9** *τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς* Scaliger *τῷ δὲ πίνειν ἡμέας* Mehlhorn || **46** *εἰς τὸ ἔαρ* (mg., index Barb.) || **1** *φανέντος ἦρος* Hermann || **2** *ῥόδα βρύουσιν* St. *βρύουσι ῥόδα* P || **3–4** mg. ·/. P || **10** secl. Faber, **11** Degen | *καρπὸς γαίας* Bergk[2] *δὲ γᾶς* Crusius possis e. g. *καρποῖσι γαῖα βρίθει* (Zeune, fort. praestat *χαίρει*), *θαλλὸς νέον προκύπτει*

†Βρομίου στέφεται† νᾶμα
κατὰ φύλλον †κατακλόνον
καθελων† ἤνθισε καρπός.

47 (45 B.)

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
νέων πλέον δὲ πίνω
⟨* * * * *⟩
σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν·
ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν.
ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω·
ἐμοὶ κύπελλον ὦ παῖ
μελιχρὸν οἶνον ἡδύν
ἐγκεράσας φόρησον.
ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
11a *⟨νέων πλέον δὲ πίνω·⟩*
3 *κἂν δεήσηι με χορεύειν,*
12 *Σιληνὸν ἐν μέσοισι*
μιμούμενος χορεύσω.

47 6–10 (48, 7–10) Anacr. PMG 429 + SEG XXVI, 1213 (Suppl. Lyr. Gr. p. 157 Page) *ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι, πάρεστι γάρ, μαχέσθω· ἐ[μοὶ δὲ δὸς] προ[πίνειν με]λιχρ[ὸν οἶνον] ὦ [παῖ,* (PMG 383 *μελιχρὸν οἶνον*); Cratin. Iun. fr. 4 K.-A. *πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα κρεῖττον· μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνος μέλοι,* Georg. Gramm. 1, 168 *ὁ θέλων μάχην συνάψει* || **3** (39, 3) || **12–13** Verg. E. 5, 73 *saltantis Satyros imitabitur Alphesiboeus*; Titanom. fr. 5 *μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο*

46 12 *Βρομιοτρεφές τε* Hermann *Βρομίου στέγων τὸ* Boeckh ap. Stark 76 (*τὸ* iam Barnes) possis et *Βρόμιος τρέφει τὸ* vel *Βρομίου σφριγᾷ τὸ* vel *τρέφεται* | *νάμα* P *κλῆμα* Pauw || **13–14** arridet *κατὰ κλῶνα* (St.) *θαλέθων* (D'Orville; *σταφυλῶν* Boeckh), nisi latet *καθ' ἕλινον, κατὰ κλῶν'* | *ἤνθησε* P corr. Barnes || **47** *εἰς ἑαυ(τόν)* (mg., index Barb.) || ut supra disposuit West 1–3. 12–13. 4–10 Lachmann (11 deleto ut essent duo strophae senorum vv.) 6–11 (= 1). 2–5. 12–13 Hanssen (5 parenthetice) || **4** *ἔχω* P[c] || **5** *ὁ δ' οὐδέν ἐσθ' ὁ ν.* Mehlhorn *ν. γὰρ οὐδέν ἐστιν* Barnes || **7** *πάρεστι γάρ* Anacr. (v. loc. sim.) *παρέστω καὶ* P (cf. ad 60, 3) || **9** *μελιχρὸν* Anacr. *μελίχρουν* P || **11a** add. Bergk[2] || **3** *κἂν μὲν δέῃ χ.* Hermann possis et *κἂν με δέῃ* vel *κἂν δέῃ με* cf. praef. § 5

48 (46 B.)

Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλθηι,
εὕδουσιν αἱ μέριμναι,
δοκῶ δ' ἔχειν τὰ Κροίσου.
θέλω καλῶς ἀείδειν·
κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶι.
ὅπλιζ'· ἐγὼ δὲ πίνω.
φέρε μοι κύπελλον ὦ παῖ·
μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.

49 (47 B.)

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
ὁ λυσίφρων ὁ Λυαῖος,
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμάς
εἰσέλθηι μεθυδώτας,
διδάσκει με χορεύειν.
ἔχω δέ τι καὶ τερπνόν
ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς·
μετὰ κρότων, μετ' ὠιδᾶς
τέρπει με κἀφροδίτα·
πάλιν θέλω χορεύειν.

48 1 (49, 1–4) Eur. Bacch. 300 *ὅταν γὰρ ὁ θεὸς ἐς τὸ σῶμ' ἔλθηι πολύς* || 2 (45, 2) || 3, 6 cf. Bacchyl. fr. 20 B, 10–16; Pl. Resp. 573 c || 8 (47, 8) || 9–10 (52 A, 3–5) || 49 3 cf. ad 48, 1 || 4 Orph. H. 47, 1 *Βάκχον . . . μεθυδώτην*, cf. Anon. A. P. 9, 524, 13 || 10 cf. ad 38, 21

48 *τοῦ αὐ εἰς φιλοπο* (mg.) *ἄλλο εἰς φιλοπότην* (t.) || 1 *ὁ B. ἔλθῃ* Stroth (*ὅτ' εἴς με B. ἔ.* iam Barnes) *ὁ B. εἰσέλθῃ* P *μ' ὁ B. ἐσέλθῃ* Pauw *B. ἐσέλθῃ* Hermann cf. 20, 6; 49, 3–4 | anacreonteos (cf. 8–10) continuos fecit Sitzler 1913² (cf. Mehlhorn not.) scribendo 1 *ὅτε B. εἰς ἔμ' ἔλθῃ*, 3 *δοκέω*, 4 *ἐθέλω*, 6 *πατέω* || 8–10 novi carminis initium censet Hermann || 49 *τοῦ αυτ(ου) εἰς διόνυσ(ον) ἤγουν οἶνον* (mg.) || 1 *τοῦ* del. Zeune || 2 *ὁ* alt. del. Barnes || 5 *διδάσκομαι* Mehlhorn || 6 *ἠχῶ* Rose | *καί τι* St. || 8 fort. post 9 locandus || 10 *κ(αι) πάλιν* P corr. Heinsius *καὶ πάλι* Barnes

50 (48 B.)

Ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τότ᾽ ἐμὸν ἦτορ ἰανθέν
⟨μέλος⟩ ἄρχεται λιγαίνειν,
⟨ἀναβάλλεται δὲ⟩ Μούσας.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ἀπορίπτονται μέριμναι
πολυφρόντιδές τε βουλαί
ἐς ἁλικτύπους ἀήτας.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
λυσιπήμων τότε Βάκχος
πολυανθέσιν ⟨μ᾽⟩ ἐν αὔραις
δονέει μέθηι γανώσας.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
στεφάνους ἄνθεσι πλέξας
ἐπιθείς τε τῶι καρήνωι
βιότου μέλπω γαλήνην.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
μύρωι εὐώδεϊ τέγξας
δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
κατέχων, Κύπριν ἀείδω.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας
θιάσωι τέρπομαι κούρων.

50 **1** (45, 1; 59, 11) || **3–4** Ach. Tat. 2, 1, 1 *ἔπειτα δέ τι καὶ τῆς ἁπαλῆς μούσης ἐλίγαινε,* Georg. Gramm. 7, 14 *μέλος λιγαίνει,* 8, 1 *ἀναβάλλομαι χορεύειν.* Io. Gaz. 4, 14 *μέλος ὄρνεον λιγαίνει,* cf. 1, 34; Const. Sic. 1, 54; Sophron. 1, 21; 2, 105; 17, 24 *πόθεν ἄρξομαι λιγαίνειν*; [23], 15 *ἀναβάλλομαι λιγαίνειν* || **6** (45, 2) Greg. carm. 2, 1, 88, 25 *ἔρριψα γὰρ μερίμνας,* Anon. A. P. 9, 815, 2 *ἀπορρίπτει μελεδῶνας* || **8** cf. ad 58, 9 || **11** Nonn. D. 14, 416; 16, 111 *μέθης εὐώδεες αὖραι* || **12** (37, 3) || **16** Procl. Hymn. 5, 11 *βιότοιο γαλήνη,* cf. 7, 47; Synes. H. 4, 25; Iulian. A. P. 9, 445, 3; Anon. A. P. 9, 208, 2 || **19–20** (41, 7–8)

50 *εἰς συμπόσιον*: *τ(ου) αυτοῦ* (t.) || **2** *ἐμὸν* (cf. 42, 9) Bergk[4] *μὲν* P *μευ* St. *μὴν* Rose || **3–4** *λιγαίνειν ἄρχετ(αι) μούσασ* P rest. West cf. loc. sim. || **6** *ἀπὸ ῥίπταντ(αι)* P corr. St. *ῥ᾽ ἵπτανται* frustra Sitzler 1913, cf. loc. sim. || **10** *λυσιπήμων* Pierson, Verisimilia (1752) 231 *λυσιπαιγμῶν* P (et mg. ·/.) *φιλοπαίγμων* Faber | *τότε* St. *ὅτε μοι* P || **11** add. St. | *αὐλαῖς* Zeune || **15** *τε* Maittaire *δὲ* P || **16** *πλέω* Edmonds || **19** *ἀγκάλ(ας)* P corr. St. || **22** *κυρτοῖσι* Brunck (*ὑποκύρτοισι* iam Barnes) *κυρτοῖσ δὲ* P

ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τοῦτ' ἐμοὶ μόνωι τὸ κέρδος,
τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

51 (49 B.)

Μή με φύγῃς ὁρῶσα
τὰν πολιὰν ἔθειραν·
μηδ', ὅτι σοὶ πάρεστιν
ἄνθος ἀκμαῖον, τᾶς ἐμᾶς
ὥρας φίλτρα διώξῃς.
ὅρα, κὰν στεφάνοισιν
ὅπως πρέπει τὰ λευκά
ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

52 (50, 1–8 B.)

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
τί δέ μοι λόγων τοσούτων
τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
μᾶλλον δίδασκε πίνειν
ἁπαλὸν πῶμα Λυαίου,
μᾶλλον δίδασκε παίζειν
μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.

51 1–2 (fr. 4) Anacr. PMG 358. 6–7 *τὴν μὲν ἐμὴν κόμην, λευκὴ γάρ, καταμέμφεται*, 418 *κλῦθί μεο γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε κοῦρα* || 6–8 Verg. A. 12, 68sq. *mixta rubent ubi lilia multa alba rosa*, cf. Ov. Am. 2, 5, 37; Theoc. 10, 28sq. || **52** 6 (37, 8)

50 26–27 *τόδε* bis St. | *ἐμοὶ* Brunck *μοι* P || 28 fort. *τοῦ* (vel *τὸ*) *θ. γ. μέτα πᾶσιν* | *γὰρ· μετὰ* sscr. ·*δεῖ* P || **51** *εἰς κόρην τ(ου) αὐτοῦ* (t.) || 4–5 *τᾶς ἐμᾶς ὥρας* West *τὰσ ἐμ(ας) δῶρα τὰ* P *ὥρας τἀμὰ* St. *ὥρας ἐμᾶς δῶρα* (om. *τὰ φίλτρα*) Hermann *τἀμὰ δῶρα, φίλα,* Bergk[1] *ἥβας δῶρα τἀμὰ* Bergk[4] (*ἥβης* iam Barnes) *τἀμὰ φίλτρα, φίλα,* Crusius (*κόρα* Sitzler 1913[2] ob carminis titulum) | *διώσῃ* Hermann perperam (-*σῃς* iam Faber) || 6 *κὰν ἐν* P corr. St. || **52** *τ(ου) αὐτ εἴστο ἀνέτως ζῆν* (t.) || 6 *ἁπαλοῦ* Stark 65, cf. 37, 8 (contra 56, 5) | *πόμα* P corr. Barnes

52 A (50, 9–13 B.)

Πολιαὶ στέφουσι κάραν·
δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον ὦ παῖ·
τὴν ψυχήν μου κάρωσον.
βραχύ με ζῶντα καλύπτεις·
ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

53 (51 B.)

Ὅτ' ἐγὼ 'ς νέων ὅμιλον
ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβα.
τότε δή, τότ' ἐς χορείην
ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι,
παραμαίνομαι, κυβηβῶ.
παράδος· θέλω στέφεσθαι·
πολιὸν δὲ γῆρας ἐκδύς
νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοί τις
φερέτω ῥοὰν ὀπώρης,
ἵν' ἴδηι γέροντος ἀλκήν
δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
δεδαηκότος δὲ πίνειν
χαριέντως τε μανῆναι.

52 A 2–3 (fr. 2, 1–2) Anacr. PMG 396, 1 *φέρ' ὕδωρ φέρ' οἶνον ὦ παῖ* || 5 Nicarchus A. P. 11, 8, 4 *κοὐχ ὁ θανὼν πίεται* || **53** 7 Ar. Pax 336 *τὸ γῆρας ἐκδύς*, cf. Pfeiffer ad Call. fr. 1, 35 || 8 (39, 1–5) Synes. H. 9, 134 *θεὸς ἐν θεῶι χορεύσεις* || 14 Hor. C. 2, 7, 28 *dulce mihi furere est*, cf. 4, 12, 28; 3, 4, 5 *amabilis insania*; cf. ad 9, 3

52 A a 52 seiunxit Crusius. huc spectare potest titulus *εἰς νεώτερον* in indice Barb. (inter carmina 48 et 54) || 1 *κάρα στέφουσι* Scaliger fort. *κόρσην* (cf. Sophron. 12, 8 *στεφάνοις ἔδησε κόρσην*) || 2 *βαλ̑* (= *βαλων*) P corr. St. || 3 *ψ. ἐμοὶ* Scaliger *δ' ἐμοὶ* Barnes *δέ μοι* Bothe *τὴν ψ. με* Hermann || 4 *με* Faber *μὴ* P | *καλύψεις* Faber || **53** *ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως* (t.) *ἄλλο* (mg.) || 1 *'ς* West *σ⟦ὲ⟧* P | *νέων ὅμιλον* St. *·/. νέοισ ὁμίλουν* P (et mg. ·/.) || 2 *ἐσυρων ·/.* P (et mg. ·/.) corr. St. || 3 *δὲ* P corr. St. || 5 *παραμαίνομαι* Salmasius *περιμεινόν με* (sscr. α α ·/. ε ω) P | *κυβηβῶ* West *κυβήβα* P | mg. ·/. ζτ (= ζήτει) P || 6 *ῥόδα δός* St. || 7 *ἐκδύς* Bergk[4] *ἐκὰς* P (*ἑκάς* P[c]) || 9 *διονυσίοισ* P corr. St. || 10 *ῥοὰν* St. *ῥοιὰν* sscr. *ῥόον* P *δῶρον* Barnes | *ἀπ' ὀπώρησ* P *ἀπ'* del. Baxter || 14 *τε* Baxter *δὲ* P

54 (52 B.)

Ὁ ταῦρος οὗτος ὦ παῖ
δοκεῖ τις εἶναί μοι Ζεύς·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίαν γυναῖκα·
περᾶι δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἐξ ἀγέλης ἐλασθείς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

55 (53 B.)

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλομαι ῥόδον τέρεινον
†συνεταιρεῖ ἀύξει† μέλπειν.
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
τόδε καὶ βροτοῖσι χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
πολυανθέων Ἐρώτων,
ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα·
τόδε καὶ μέλημα μύθοις

54 Ach. Tat. 1, 1 || 1 Philostr. Im. 2, 19, 1 *ὁ μὲν ποταμός, ὦ παῖ, Κηφισός* et ita saepius in picturis explicandis || 6 (57, 19) Od. 13, 88 *κύματ' ἔταμνεν*, Mosch. Eur. 114 *χηλαῖς ... ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων*, Nonn. D. 1, 53sq. *ταύρου πλωτὸς ὄνυξ ἐχάραξε ... ὕδωρ*, 93 *ποσὶ κύματα τέμνων*, Ov. Am. 3, 12, 34 *secat imposita virgine taurus aquas* || 8 Leonid. HE 2509 *ἐξ ἀγέλας ἐλάσας*, cf. Demetr. Bith. A. P. 9, 730, 2 || **55** 2–3 (fr. 1, 2–3) || 4–8 Ach. Tat. 2, 1, 2 (τὸ ῥόδον) *γῆς ἐστι κόσμος, φυτῶν ἀγλάισμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα· Ἔρωτος πνεῖ, Ἀφροδίτην προξενεῖ* || 8 Crates fr. 23 K.-A. *ἀφροδισίοις ἀθύρμασιν*, Dio Cass. 58, 2, 5

54 *εἰστην ἐυρῶ* (πῶ superscr.) (mg.) *εἰς εὐρώπην* index Barb. || 2 *Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι* St. || 4 *σιδωνίαν* (ο, ου superscr.) P *Σιδονίην* Hermann || 5 *παρὰ δὲ* (η superscr.) P corr. St. || 7 *οὐκὰν(οὖν)* P corr. St. || 10 *μόνος γ'* St. *μοῦνος* Bergk[4], Sitzler 1882 || **55** *εἰς ῥόδον* (t.) *εἰς ῥο* (δ superscr.) (mg.) || 1 *-φόρον* P corr. St. || 2 *μέλομαι* (π superscr.) P cf. fr. 1, 2 | *τέρεινον* Salmasius *τερινὸν* P (cf. ad 32, 1 in appendice) ⟨τὸ⟩ *τερπνόν* Moebius || 3 *συνέταιρε δ' αὔξε μολπήν* quidam ap. St. *σὺ δ' ἕταιρ' ἄεξε* Arnaldus *ἐραταῖς* (vel *τερείναις ἐρατὸν*) *κάλυξι* West || 5 *βροτοῖσι* Bothe *βροτῶν* P | *χάρμα* (·/. superscr.) P (et mg. ·/.) *τὸ χ.* St. (cf. Sophron. 19, 69 *πραπίδων ἐμῶν τὸ χάρμα*) *χάρισμα* Bergk[2] || 7 *τ' Ἐρώτων* Bergk[4]

χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν.
γλυκὺ καὶ πονοῦντ' ἀγείρειν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς,
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλπειν
μαλακαῖσι χερσί, κοῦφον
προάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.
ἀπορῶ τόδ' αὖ, τί τερπνόν
θαλίαις τε καὶ τραπέζαις
Διονυσίαις τ' ἑορταῖς
δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν.
ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
ῥοδόχρους δὲ κἀφροδίτα
παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
τόδε καὶ χρόνον βιᾶται·
χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
φέρε δή, φύσιν λέγωμεν·
χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
δεδροσωμένην Κυθήρην

55 **13–19** Liban. VIII 482, 4sqq. F. *τοῖς ἄνθεσι, τῶι ῥόδωι τῶι ἴωι τῶι κρίνωι τοῖς ἄλλοις, ἃ ἡδὺ μὲν ἰδεῖν, ἡδὺ δὲ καὶ εἰς χεῖρας λαβεῖν . . . οὐδὲ γὰρ ἀνέχονται συμπίνειν ἄνευ ῥόδων, ἀλλ' ἔστι . . . ἐν τραπέζαις ἐν ἐκπώμασιν ἐν χερσὶν ἐν κεφαλαῖς* || **16** Georg. Gramm. 3, 113sq. *τὸ ῥόδον δὲ ποῖον εἴπω ἀπορῶ* || **20** Il. 1, 477 al. *ῥοδοδάκτυλος Ἠώς* || **21** Hes. Th. 246 *Εὐνίκη ῥοδόπηχυς,* cf. 251; Nonn. D. 47, 90 *ῥοδοπήχεες Ὧραι,* Pamprep. 3, 94 *ῥοδοπήχεϊ . . . νύμφηι* || **22** Nonn. D. 12, 111 *ῥοδόχροϊ Κυπρογενείηι* || **29**sqq. Const. Sic. 1, 81–82 *ῥόδα μὲν δέμας Κυθήρης πόρεν, ὡς λόγος βροτοῖσι* || **30** Nonn. D. 45, 125 *χαροπῆς . . . θαλάσσης*

55 **10** *τι* 'fort.' Bergk[3] || **11** *πονοῦντ' ἀγείρειν* West *ποιουν πεῖραν* P (et mg. ·/.) (*-οῦντα* St. *-οῦντι* Baxter) || **14** *κοῦφον* West *κόνφαισ* P *κούφως* Baxter || **15** *προάγοντ'* West *προσάγωντ'* P || **16** *ἀπορῶ* West *ὢσσοφῶ* P (o ex corr., mg. ζ(ήτει) ·/.) *στεφάνῳ* St. 1560 *κροτάφῳ* vel *κορυφῇ* D'Orville *ἀσόφῳ* Bothe *τί δὲ φῶ;* Bergk[4] | *τόδ' αὖ, τί* West *τὸ δ' αυτω* P *τόδ' αὐτὸ* St. *τί δ' αὖ, τί* Bergk[3] *τί δ' ἂν τὸ* Bergk[4] *τί δ' αὖτε* Michelangeli *τί δ' αὖ τὸ* Friedländer || **16–19** post **23** loc. Rose (**16** tantum Preisendanz) *ἀσόφῳ* legens || **17** *τί κὰν* Rose || **19** *τί δὲ* versui praefixit P[c] *τί δ' ἄνευ ῥ.* St. || **20** paragraphum cum asterisco praeposuit P quasi carminis initium || **24** *νόυσοισιν* (ου sscr.) P || **29** *:φύσιν* sscr. *:φυὴν* P || **30** item atque ad **20**

ἐλόχευε πόντος ἀφρῶι,
πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεύς,
φοβερὰν θέαν Ὀλύμπωι,
τότε καὶ ῥόδων ἀγητόν
νέον ἔρνος ἤνθισε χθών,
πολυδαίδαλον λόχευμα·
μακάρων θεῶν δ' ὅμοιον
ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
φυτὸν ἄμβροτον Λυαῖος.

56 (54 B.)

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ,
νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
τελέων θεὸς κατῆλθε,
ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
πόθον ἄστονον κομίζων,
γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
πεπεδημένον ὀπώραις
ἐπὶ κλημάτων φυλάττειν,
ἵν' ὅταν τέμωσι βότρυν
ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,
ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

55 33 Batrachom. 275 *Παλλάδα . . . πολεμόκλονον,* cf. Orph. H. 32, 3 || 39 (34, 18) || 42 Meleag. HE 4412 *ὡς ἀπ' ἀκάνθης θεὶς ῥόδον* || **56** 7 Pind. Nem. 9, 52 *ἀμπέλου παῖδα,* Ev. Matth. 26, 29 *τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου* || 12sq. Iuv. 10, 356 *mens sana in corpore sano*

55 34 *ἔδειξεν* (*ξενο* supra) *ἐδείκνυεζεὺσ* P || 36 *ῥόδον* P corr. St. || 41 *ἐπιτέξ(ας)* P corr. St. || 42 *ἀγέρωχ* (o supra) P. quod vel *-ον* (St.) vel *-ος* (Edmonds) significare potest || 43 *Λυαῖος* Rose *λυαίωι* (ου supra) P || **56** *εἰς διόνυσον* (t.) *αλλο* (mg.) || 5 *ἀγανὸν* Schmidt || 6 *πότον* St. || 8–9 *πεπεδημένων* Lindau | *δ' ὀπ.* (. . . *φυλάττων*) Zeune *ἐπὶ κλ. ὀπ. πεπ. φ.* Bergk[4] | *φυλάττει* Michelangeli *φυλάττων* A. le Févre || 10 *τέμνωσι* P corr. St.

57 (55 B.)

Ἆρα τίς τόρευσε πόντον;
ἆρα τίς μανεῖσα τέχνα
ἀνέχευε κῦμα δίσκωι;
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης
ἆρα τίς ὕπερθε λευκάν
ἁπαλὰν χάραξε Κύπριν
νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
μακάρων φύσιος ἀρχάν;
ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνάν,
ὅσα μὴ θέμις δ' ὁρᾶσθαι
μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημένα δ' ἐπ' αὐτά
βρύον ὥς, ὕπερθε λευκᾶς
ἁπαλόχροον γαλήνας
δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει·
ῥοδέων δ' ὕπερθε μαζῶν,
ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει·
μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις
κρίνον ὡς ἴοις ἑλιχθέν

57 1 Leo Philos. p. 683. 1 Matranga *ἆρα τίς . . .;* Sophron. 3, 23 *ἆρα ποῦ . . .;* | Mesom. 8, 1sqq. *τίς ἐτεύξατο . . . τέχνᾳ . . .; τίς ἔταξε . . .; . . . ὁ δὲ δίσκος ἔχει κτλ.*, cf. 7, 1–2; A. Pl. 159 *τίς λίθον ἐψύχωσε*; etc. || 2 (60, 25) || 4 Il. 2, 159 al. *ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης* || 7 Sophron. 22, 51 *νόον ἐς θεὸν τιταίνων*, Max. Tyr. 13, 6 p. 165, 7 H. *ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν ὁρῶντες ὀρθῆι τῆι ψυχῆι καὶ ἀνηρτημένοι τῆι γνώμηι πρὸς τὸν Δία* || 10 Call. H. 5, 78 *εἶδε τὰ μὴ θεμιτά* (sc. deam nudam); Parmenion GP 2622 (Polyclitus Iunonis) *κάλλος ἔδειξεν ὅσον θέμις· αἱ δ' ὑπὸ κόλποις ἄγνωστοι μορφαὶ κτλ.*, Democritus FGE 139 (Venus) *στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις*, cf. Dionys. FGE 151; 'Plat.' FGE 670; Ach. Tat. 4, 9, 2 *κρύπτειν ὅσα γυνὴ μὴ ὁρᾶσθαι θέλει* || 13–14 Anon. PMG 1005, 1 *λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας*, Io. Gaz. 5, 25 *ἁπαλόχροος Κυθήρη . . .*, 30 *γλυκερώτερος γαλήνης* || 17 Nonn. D. 9, 296 *ῥοδέοις . . . μαζοῖς* || 18 Il. 3, 371 *ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν* || 19 cf. ad 54, 6

57 *εις δίσκον ἔχο(υ) αφροδ(ί)* (t.) || 1 *πόντ(ο)ωι* P || de 4 post 5 traiciendo cogit. Mehlhorn, post 16 Sitzler 1913 versum susp. Dacier ap. A. le Févre || 5 *τίς δ'* Rose | *ὑπὲρ θάλασσαν* quidam ap. St. *ὕπερθε γλαυκᾶς* Edmonds || 7 *νόον* Barnes cf. loc. sim. | *θεῶν* Michelangeli | *ἀέρθη* (*εἰς* sscr.) P || 10 *χόσα* P (*δ'* omisso sed sscr.) corr. St. || 11 *κῦμα συγκ.* St. || 12 *ἀλαλημένος* P (mg. ·/.) corr. St. (*-μένη*), Boissonade || 13 *λευκᾶς* Bergk[4] *-ὰν* P || 14 *ἁπαλοχρόους* P corr. Wahl | *πάλάμ(ας)* P. mg. ·/. *γαλην(ας)* || 17 mg. ·/. P

διαφαίνεται γαλήνας.
†ὑπεράργυροι† δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς
δολερὸν νόον μετοίσων
Ἔρος Ἵμερος γελῶν τε,
χορὸς ἰχθύων τε κυρτός
ἐπὶ κυμάτων κυβιστᾶι
Παφίης τε σῶμα παίζει
ἵνα νήχεται γελῶσα.

58 (56 B.)

Ὁ δραπέτας ὁ Χρυσός
ὅταν με φεύγηι κραιπνοῖς
διηνέμοις τε ταρσοῖς
(ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει),
οὔ μιν διώκω· τίς γάρ
μισοῦν θέλει τι θηρᾶν;
ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθείς
τῶι δραπέται τῶι Χρυσῶι
ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
φέρειν ἔδωκα λύπας,
λύρην δ' ἑλὼν ἀείδω
ἐρωτικὰς ἀοιδάς.

57 23sq. Opp. Hal. 5, 449 *δελφῖνος ὀχησάμενος περὶ νώτωι* | Eur. Hel. 1454 *καλλιχόρων δελφίνων* || 26 Hes. Th. 201 (Veneri) *Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος . . . γεινομένηι,* cf. Q. S. 5, 70–72 || 27sq. Soph. fr. 762 *χορὸς . . . ἰχθύων,* Nonn. D. 39, 338 *κυβιστητῆρες . . . ἰχθύες ὠρχήσαντο* || 30 Q. S. l. c. *μειδιόωσ' ἐρατεινά,* Io. Gaz. 4. 23 *ἵνα Κύπριδος γελώσης* || **58** divitiae Musis posthabitae, cf. Crinag. GP 2054–2059; Parmenion GP 2592–2595 || 1 Palladas A. P. 10, 87, 1 *τὸν βίον τὸν δραπέτην* || 3 Nonn. D. 4, 407 al. *ἠνεμόεντι . . . ταρσῶι* || 6 Anon. A. P. 11, 416, 2 *μισείτω με . . . χρυσός* || 7 Il. 1, 349 *ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς* || 9sq. (38, 13; 50, 8) Hor. C. 1, 26, 1–3 *Musis amicus tristitiam . . . tradam protervis in mare Creticum portare ventis*

57 22 *διᾰφαίνετᾶι* P || 23 *ἀργυροῖ* Rose -*οῖς* Michelangeli (nol.) -*ου* Edmonds *ὑπεραργύροις* West cf. [Hes.] Sc. 212 *ἀργύρεοι δελφῖνες,* Verg. A. 8, 673; Q. S. 5, 96 | *ορχοῦντ(αι)* P corr. St. || 25 *μετοίσων* West *μερόπων* P || 26 *γελῶν τε* West *γελῶντες* P || 28 *κυβιστᾷ* Rose *κυβιστ(ων)* P || 29 *τὸ σῶμα* Baxter *ἐς ὄμμα* Longepierre | *ὀπάζει* Zeune *σαίνει* D'Orville (cf. Soph. fr. 762; Q. S. 5, 95) || **58** *εἰς χρυσὸν τοῦ αὐτοῦ* (t.) *ἄλλο* (mg.) || 1 *μ' ὁ* P *μ'* del. Barnes || 2 *κραιπνοῖς* (ω supra) P || 5 *μην* P corr. St. || 6 *μισοῦν* A. le Févre *μισῶν* P | *τι* St. *το* P || 8 del. Bergk[4]

πάλιν δ' ὅταν με θυμός
ὑπερφρονεῖν διδάξηι,
ἄφνω προσεῖπ' ὁ δραπέτας
φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
ἑλών μιν ὡς μεθήμων
λύρης γένωμαι λαροῦ.
ἄπιστ', ἄπιστε Χρυσέ,
μάταν δόλοις με θέλγεις·
πλέον λύρης σου νεῦρα
πόθους κέκευθεν ἁδεῖς·
σὺ γὰρ δόλων, σύ τοι φθόνων
ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν·
λύρη δ' ἄλυπα παστάδων
φιλαμάτων τε κεδνῶν
πόθων κύπελλα κιρνᾶι.
⟨* * * * *⟩
ὅταν θέλῃς δέ, φεύγεις·
λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδάν
οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
ξείνοις σὺ δ' ἀντὶ Μουσῶν
δολίοις ἀπίστοις ἁνδάνεις·
ἐμοὶ δὲ τῶι λυροκτύπηι

58 **19** sq. Const. Manasses Chron. 3550 sqq. *χρυσὲ . . . δολοπλόκε . . . πειράζεις μὲν καὶ θέλγητρον ἐπάγεις ταῖς καρδίαις*, Georg. Gramm. 4, 31 *σὺ Κύπρις πόθοις με θέλγεις* || **27** Hor. Iamb. 17, 80 *desiderique temperare pocula*; Io. Gaz. 3, 11 *δότε μοι πόθου κύπελλον*

58 **15** *πρόσεισ'* Sitzler 1900 || **16** *μοι* Dacier ap. A. le Févre *δοι* (·/.) P (et mg. ·/.) || **18** *λαροῦ* Pauw *λαρον* P (mg. ·/.) || **20** *μάταν* Bergk[4] (*μάτην* iam Mehlhorn) *μετ' ἀν* (·/.) P || **21** *λύρης σου* West *χρυήσου* (·/. supra *νεῦρα* quoque et mg.) P *πλ.* ⟨*τὰ*⟩ *ν. χρυσοῦ* Barnes *χρ. πλ. τὰ ν.* Bergk[4] *πλ. τί σου τὰ ν.* Rose || **22** *κέκευθεν* ('continent') West *κεκλῦ* (θ) P | ·/·*αδεις* P (et mg. ·/.) | finem carminis notat P || **23 – 36** post 60, 36 habet P, huc revocavit Barnes || **23** *δόλωι* et *φθόνωι* P corr. Bergk[4] (*-ου* St.) || **25** *λύρην* P corr. D'Orville (ms.; aliter idem ad Charit. 8, 7, 10 p. 640 ed. 1783) | *ἄλυπα* (·/.) P (et mg. ·/.) || **27** *κιρνᾶι* Bergk[4] (*κίρνη* iam A. le Févre, *κιρνῆ* 'pro *κιρνᾶ*' D'Orville) *κρίνει* (η) P || post **27** lac. stat. Bergk[4] ⟨*σὺ μὲν λόγοις με θέλγεις*⟩ e. g. West || **29 – 30** *ἀοιδά . . . λίποι με* Crusius || **31** *ξείνοις σὺ δ'* Mehlhorn, *ἀντὶ* Pauw *ξείνοισιν σὲ δ' ἀγχιμουσῶν* (·/.) P || **32** *δολίοισ* P (et mg. ·/.) *δόλοις* Mehlhorn | *ἀνδάνοις* A. le Févre ⊔

Μοῦσα φρεσὶν πάροικος·
ἀχὰν †δέασ† ὀρίνοις
αἴγλαν †τε λαμπρύνοις†.

59 (57 B.)

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροις φέροντες ἄνδρες
μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων
⟨ * * * *⟩*
κατὰ ληνοῦ δὲ βαλόντες
μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
σταφυλῆς λύοντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
νέον ἐσζέοντα Βάκχον.
ὃν ὅταν πίνηι γεραιός,
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
πολιὰς τρίχας τινάσσων.
ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
ἐρατὸς νέος ⟨ **
** * *⟩ ἐλυσθείς*
ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,

59 1–3 Il. 18, 562 *μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες* . . ., 567 sq. *παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι* . . . *ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν* || 10 Io. Gaz. 5, 38 sq. *ζέοντα* . . . *Βάκχον* || 12 sq. Sophron. [23], 71 sq. *χορεύσεις πολιὴν κόμην τινάσσων*, Georg. Gramm. 7, 11 sq. *ἵνα σὺν νέοις χορεύσηι πολιοὺς πόδας τινάσσων*, Nonn. D. 18, 108 *οἰνοβαρὴς τρομεροῖο φέρων ποδὸς ἄστατον ὁρμήν*, 149–151 *ὠμογέρων πολιὴν* . . . *τινάσσων* . . . *ἐχόρευε* || 14 sqq. cf. Nemes. Ecl. 3, 56–58; Nonn. D. 12, 386 sqq.; Paul. Sil. A. P. 5, 275

58 34 *Μοῦσα* . . . *πάροικος* Crusius (*-αι* . . . *-οι* Edmonds) *μούσαισ* . . . *ἀποίκ(ους)* P || 35 *ἀχανδέασ* P *ἀχὰν* 'fort. latet' D'Orville *δ' ἐὰν* (*ὀρίνοι*) Crusius ('varia lectio erat fort. *ἀχὰν δὲ σὰν ὀρίνοις*') *τεὰν* Preisendanz *θεὰ δ'* West | *ὀρίνεισ* (superscr. *οι*) P || 36 *λαμπρϊ[ῶ]χαν* (superscr. *(οις)*) P et mg. inf. ·/. *αἴγλαν τελὰμπρύνοισ* *τε⟨ὰν⟩ λαμπρύνοις* Preisendanz *τε λαμπυρίζοις* Barnes || 59 *εἰς οἶνον* (mg.) || 1 *κελαινόχρωτα* Bothe (remoto articulo), Bergk[4] || 2 *φέρουσιν* St. || post 3 lac. stat. West e. g. ⟨*λιγυρὰν χέουσιν ὀμφάν*⟩ || 4 *ληνοῦ* West *ληνὸν* P || 6 *σταφυλῆς* Pauw *-λὴν* P || 10 *ἐκζέοντα* Faber *ἐνζέοντα* Zeune || 11 *πίῃ* Barnes cf. 50, 1 etc. || 15 *ἐρατὴν* Sitzler 1913[2] | lac. stat. Bergk[4] qui ⟨*προσέρπει καταλαμβάνει τ'*⟩ suppl. ⟨*πιέζει περιβάλλεταί τ'*⟩ West (cf. Georg. Gramm. 4, 16 *ἁπαλὴν κόρην πιέζειν*) || 18 *ἔνερθε* Pauw

βεβαρημένην ἐς ὕπνον.
ὁ δ' Ἔρως ἄωρα θέλγων
⟨ * * * *⟩*
προδότιν γάμων γενέσθαι.
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
μεθύων ἄτακτα παίζει.

60 (58. 59 B.)

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω
(ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἔπεστι) πάντηι
σοφίης λαχὼν ἄωτον.
ἐλεφαντίνωι δὲ πλήκτρωι
λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίωι ῥυθμῶι βοήσω,
ἅτε τις κύκνος Καΰστρου
ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
ἀνέμου σύναυλος ἠχῆι·
σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε.

59 **19** Stat. Flaccus GP 3809 *βεβαρημένον ὕπνωι,* cf. Ev. Luc. 9, 32 || **60** **1** Pind. Pyth. 10, 39 *λυρᾶν τε βοαὶ ... δονέονται,* Io. Gaz. 1, 32 *δότε βάρβιτον δονήσω,* Georg. Gramm. 4, 5 *κιθάρης μέλος δονήσω* || **3** sq. *μελέτη* vox Pindaro cara | Pind. Ol. 1, 117 *πρόφαντον σοφίαι καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾶι,* Isth. 7, 18 *σοφίας ἄωτον* || **6** Const. Sic. 1, 54 *λιγυρὸν μέλος λιγαίνω* || **8–10** cygni Caystrii: Il. 2, 460; Ov. Tr. 5, 1, 11; Dion. Per. 834 | Eur. Ion 151 *οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας ποταμίοις παρὰ χεύμασιν,* Herc. 692 *κύκνος ὣς ... κελαδήσω,* cf. Alcm. PMG 1, 100; Pratinas TrGF 4 F 3, 3 *οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος,* Philostr. Im. 1, 11, 3 *κύκνοι ... Καΰστρωι ταῦτα καὶ Ἴστρωι ᾄσονται ... Ζεφύρωι τε χρήσονται πρὸς τὴν ᾠδήν ... λέγεται γὰρ ξυναυλίαν τοῦ θρήνου τοῖς κύκνοις ὁμολογῆσαι,* cf. 1, 9, 4; Vit. Ap. 1, 5; Himer. Ecl. 14, 5; Io. Gaz. 1, 22–24; Nonn. D. 26, 203 sq. *Ζεφυρηΐδι σύνθροος αὔρηι ὑμνοτόκων πτερύγων ἀνεμώδεα ῥοῖζον ἰάλλων*

59 **20** ·/·ὁ et mg. ·/· *ἄωρος ἄωρα* P || **21** lac. stat. Bergk[4] ⟨*παράγει κόρην προδήλων*⟩ West. puellae suadetur (23), innuptae videlicet; nuptias igitur sponsas tantum prodere potest || **22** *προδότην* P corr. St. || **26** *μεθύσων* Pauw || **60** *εἰς ἀπόλλων(α)* (mg.) || **1** *ἀνα* P *ἄνα,* Hanssen at cf. 38, 2 || **3** *ἐπέστω* (supra *ω* litt. [*ο*?] erasa) P corr. St. | *παντί* St. at v. loc. sim. qui in hoc carmine Pindari pleno plurimum valet || **4** *λαχόντ(ι)* St. durius | *ἄωτον* (ω supra ον) P || **8** *Καΰστρῳ* Bergk[4] || **9** *πυκινὸν* Richards *πολιοῖς* St. at v. loc. sim. || **10** *ἠχῇ* Rose *ἠχθη* (ηχη supra) P

11a ⟨ἐρέω Δάφνης τὸν οἶτον·⟩
12 ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
13 κιθάρη δάφνη τρίπους τε.
⟨* * * * *
* * * * *⟩
17 τοῦ μὲν ἐκπέφευγα κέντρα
14 λαλέων ἔρωτα Φοίβου,
15 ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον.
16 σαόφρων γὰρ ἐστ⟨έναξεν
16a θεὸν οὐ θέλουσα κούρη
b γαμέτην ἔχειν· ὁ δὲ Ζεὺς
c ἐλέησ' ἄπωθ'⟩ ἀκούσας,
18 φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,
φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχθη.
20 ὁ δὲ Φοῖβος †ἠὲ Φοῖβος†
κρατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
ἄγε, θυμέ, πῆι μέμηνας
25 μανίην μανεὶς ἀρίστην;
τὸ βέλος φέρε κράτυνον,
σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθηις.
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
ἄφες ὡς θεοὺς ἐνίκα.
30 τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.

60 **14** sqq. Ach. Tat. 1, 5, 5 *τὸ δὲ ᾆσμα ἦν Ἀπόλλων μεμφόμενος τὴν Δάφνην φεύγουσαν καὶ διώκων ἅμα καὶ μέλλων καταλαμβάνειν καὶ γινομένη φυτὸν ἡ κόρη*, cf. Georg. Gramm. 4 || **16** Geopon. 11, 2, 4 *τὴν γὰρ κόρην* (Daphnen) *Σωφρόνην ὀνομάζουσι*, Nonn. D. 48, 261 *σαόφρονος . . . Δάφνης*. Sophron. 1, 89 *σαόφρων δ' ἔπειτα κούρη* || **23** (36, 16) || **24–27** Pind. Ol. 2, 89 *ἔπεχε νῦν σκοπῶι τόξον, ἄγε θυμέ*. Il. 7, 36 *ἄγε πῶς μέμονας*. Pl. Phaedr. 265b *ἐρωτικὴν μανίαν . . . ἀρίστην εἶναι*

60 **11a** e. g. West || post **13** deesse conieceris aliquid de Amore deum hominumque tyranno (fr. 1, 4–5) || **17** huc trai. West | *τοῦ* Rose *τὸν* P *τὰ* Hiller *τὸ* (et *κέντρον*) St. | *ἐκπέφευγε* St. || **14** *λαλέω δ'* St. || **16** lac. susp. Bergk^3, explevit e. g. West (16c cf. 33, 14) *γάρ ἐστ' ἀκόυσ(ας)* P *ἐντ' ἀκουσ(ης)* P^{mg} *ἐστι κούρα* frustra St. || **18** *ἄμειψα* P corr. St. || **19** *ἐπήχθη* Bergk^4 *ἐπ' ἠχεῖ* P cf. 10 v. l. || **20** *ἦε, Φ.*, Portus *εἷλε, Φ.*, Wakker *ἵετ' ἰθύς* Sitzler 1913^2 || **26** *κράτυνον* P^{ac} *-ύνων* P^c || **29** *ὡ* Portus

φιάλην πρόπινε παισίν,
φιάλην λόγων ἐραννήν·
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες
φλογερὸν φυγόντες ἄστρον
* * * * *

FRAGMENTA ANACREONTEORVM VETERVM

in sylloge Palatina non comprehensorum

Fr. 1 (Anacr. 65 B., 28 D., PMG 505(d))

⟨τὸν⟩ Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρόν
μέλομαι βρύοντα μίτραις
πολυανθέμοις ἀείδειν.
ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

Fr. 2 (60 B.)

φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον ὦ παῖ,
μέθυσόν με καὶ κάρωσον·
τὸ ποτήριον λέγει μου
ποδαπόν με δεῖ γενέσθαι.

60 32–34 Pind. Ol. 7, 1–8 *φιάλαν ὡς εἴ τις . . . προπίνων . . . καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν . . . πέμπων* || 36 Alc. 347. 352; Anon. FGE 1394 *φυγόντες ὀπωρινοῦ Κυνὸς ἄσθμα,* cf. 1402; Tib. 1, 1, 27 *Canis aestivos ortus vitare*; Hor. C. 1. 17, 17; Nonn. D. 27, 100 *φλογερῶν . . . ἄστρων* || Fr. 1 2–3 (55, 2–3) || 4–5 Soph. Tr. 443 (*Ἔρως*) *ἄρχει καὶ θεῶν . . . κἀμοῦ γε,* cf. eiusdem fr. 684; Eur. fr. 136, 1 *θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως,* 269; Xen. Cyr. 6, 1, 36; Men. Heros fr. 2 Sandb. fr. 383 Körte; Charito 6. 3. 2; Heliod. 4. 10. 5; Long. 2. 7. 2 || **2** 1–2 (52 A, 2–3)

60 36 *φύγωμεν* Mehlhorn | *οἶστρον* Rose cf. Georg. Gramm. 1, 107 *φλογερὸς πέφυκεν οἶστρος,* 6, 6 *φλογερῆς παῦσον ἐμῆς οἶστρον ἀνάγκης* || finem deesse censuit Barnes, quod probabile est cum in P nulla interposita clausulae nota sequatur statim 58, 23–36, tum demum ⁘ *τέλοσ τῶν ἀνακρέοντος: συμποσιακῶν* ⁖ ⁜ || Fr. 1 Clem. Strom. 6, 2, 14, 7 (*Ἀνακρέοντος*); Arsen. Viol. p. 110 || 1 add. Baxter || 2 *μέλομαι* Hermann (cf. 55, 2) *μέλπομαι* cod. Clem. *-ομεν* Ars. | *μήτραις* cod. || 2 Hippol. Ref. Haer. 5, 8, 6 (*Ἀνακρέοντος*) || 3 *μοι* Reitzenstein

Fr. 3 (62 B.)

δοκέει κλύειν γὰρ ἤδε,
λαλέειν τις εἰ θελήσηι.

Fr. 4 (61 B.)

τί με φεύγεις τὸν γέροντα;

PMG 445 (Himer. Or. 48. 4) ad Anacreontea rettulit Edmonds, fort. recte.

Fr. 3 cf. ad 16, 34 || 4 cf. ad 51, 1–2

Fr. 3 Greg. Cor. p. 396 (*ἐν τοῖς Ἀνακρεοντείοις*) || 4 Thomas Magister ad Eur. Hec. 1064 (anon.) || fort. *τί με τὸν γ. φ.;*

APPENDIX

Codicis Palatini orthographia et menda leviora

1 5 *περὶ πλάκην* ‖ 8 *ὄζεν* ‖ 13 *ὄζ᾽* ‖ **2** 2 *φωνίησ* P^{ac} ‖ 6 *ὅπο* ‖ **3** 6 *ἰλαράσ* ‖ **4** (iii) 8 *μὴτ᾽ ἄστρα·* ‖ 10 *πληάδων* ‖ 14 *τρωγώσασ* P^{ac} ‖ **5** 7 *παρ᾽ αἰνῶ* ‖ 9 *ἐστόσημα* [ε] ‖ 18 *ἐυπρεπ(αι)* sscr. compendio quod vel *ης* (11, 13; 17, 45) vel *εις* (58, 32; 60, 25) significat, cum circumflexo ‖ **6** 1 *πὸτ᾽* ‖ **8** 8 *κατὰ* ‖ 15 *λέγει* ‖ **9** 5 *χ᾽ ὁ* ‖ 10 *ἡράκλὴσ* ‖ **10** 3 *ταρσά σεῦ* ‖ 8 *μεῦ* ‖ 9 *ὑπ᾽ ὀρθρίαισι* ‖ **12** 3 *οὔρεσι* ‖ **13** 4 *ἐπίσθην* [ε] ‖ 10 *βοείην* [ι] (item 18) ‖ 13 *εἴχ᾽* ‖ 16 *μεῦ* ‖ **14** 2 *κατ᾽ εἰπεῖν* ‖ 11 *ὁρμάθουσ* ‖ 21 *ἁπάν τ᾽* ‖ **15** 1 *πέλεια* [ι] ‖ 4 *ἥερος θέασιν* [ον] ‖ 21 *γὰρ* ‖ 23 *δένδρεσι* ‖ 25 *μεν* ‖ 34 *βαρβὔτωι*, i. e. *η* in *ι* corr. ‖ **16** 11 *πορφύραισι χαίταισ* ‖ 16 *λεληθότὤσ* ‖ 23 *τὸ* ‖ 32 *ὀλίγον* | *ἔλεγχον* ‖ 33 *αὐτὴν* P^{ac} ‖ **17** 14 *ἀρέοσ* [η] *ἔλκων* ‖ 16 *τίσ* P^{ac} | *φοβεῖτ(αι)* ‖ 17 *κρέματ(αι)* ‖ 20 *ἔρυθημα* P^{ac} ‖ 23 *ποιήσεισ* [η] ‖ 36 *αἰδῶ* ‖ 41 *διδάσκ(ην)* ‖ 42 *ὅσον* ‖ 45 *ἦν* ‖ **18** 12 *χαίτασ* ‖ 15 *πηγῆ* | *πιθοὺσ* ‖ 16 *τὶσὅιν* P^{ac} ‖ **19** 8 *ἐξεἵσιν* ‖ **20** 2 *σαπφῶ* ‖ 4 *τὶσ* ‖ 7 *πάρόχροος* [λ] et mg. *λιπαρόχρο* ‖ 8 *καὶ αὐτὸσ* ‖ **21** 7 *πίν(ει)ν* ‖ **22** 1. 3 *πὸτ᾽* ‖ 4 *χελιδὼν* in *-δών* mut. ‖ 13 *τένίη* [αι] ‖ 15 *γενοίμην* *ι* in ras. (ex *ν*?) ‖ 16 *πατεῖ* P^{ac} ‖ **23** 7 *ἦδον* ‖ **24** 3 *ποδοκίην* ‖ 5 *ἴχθοῖσι τὸ νίκτὸν* [η] ‖ 9 *τί οὖν δίδωσι.* ‖ **25** 2 *ἐτισίη* ‖ 4 *εἶσ* P^{ac} ‖ 6 *μεῦ* ‖ 7 *καλίην* [ε] ‖ 9 *ἀκμὴν* in *ἀκμήν* mut. ‖ **26** 2 *αὔτᾶσ* ‖ 3 *ἐμᾶσ* ‖ **27** 3 *τὶσ* ‖ **28** 2 *παραλιμνίαισ* ‖ 10 *ἠύτέλιζ᾽* ‖ 16 *βαρὺ φησὶν ἄρον αὐτὸ* in *αὐτό* mut. ‖ 17 *αὐτὸ* ‖ **29** 4 *ἀπὸ* ‖ **29 A** 6. 7. 10 *δια* ‖ **30** 10 *σὺν* ‖ **31** 5 *τὲ* ‖ **32** 1 *τερινaῖσ* ‖ 2 *τὲ πόαισ* ‖ 14 *κράτα* ‖ 16 *ἐκεί* P^{ac} ‖ 17 *χορεῖασ* P^{ac} ‖ **33** 1 *πότ᾽* ‖ 2 *ἄρκτοσ* ‖ 6 *ἐπὶ σταθεὶσ μεῦ* ‖ 7 *θυράων* ‖ 9 *καταμεῦ* ‖ 13 *κατα* ‖ 15 *ἀνα* | *ἄψασ* ‖ 17 *εἰσόρῶ* ‖ 18 *τὲ* ‖ 19 *ἴστίην* ‖ 29 *ἀνα δ᾽ ἄλλεται* ‖ 30 *σὺνχάρηθι* ‖ 32 *δ᾽ ἐ* ‖ **34** 9 *μηδενὸς τί* ‖ 19 *ἀνέμόσαρκε* [αι] ‖ **35** 1 *πότ᾽* ‖ 5 *ὀλόλυξε* ‖ 9 *κἀπὸ* ‖ 14 *τὰσ* ‖ **36** 5 *τί* ‖ 11 *ὀφελεῖ* ‖ 14 *συνεῖναι* ‖ **37** 1 *δια* ‖ 2 *ἁλιπορφύροιστάπῖσι* [η] ‖ 6 *παῦ᾽* ‖ 7 *ἐπ᾽ ἐκεοτόμουν* ‖ 10 *ἐκεῖν(ας)* ‖ **38** 3 *ἐφευρέταν* ‖ 7. 9 *διὸν* ‖ 11 *πῶμα* [ο] ‖ 17–18 et in fine p. 684 et in p. 685 initio ‖ **40** 6 *ἔστὤ:—* ‖ **41** 1 *καλὸν* P^{ac} ‖ 5 *κλήμα* ‖ 6 *χ᾽ ὑπὸ* ‖ 8 *πνέουσαν*. *ο* in ras. ‖ **42** 1 *ποθέομεν* [ω] ‖ 2 *φιλοπαίγμονος* ‖ 3 *ὅτ᾽ ἂν* ‖ 12 *κόυφα* P^{ac} ‖ 14 *κατα* ‖ **43** 2 *σὺνάρμόσαντεσ* ‖ 3 *ἀβρὰ* ‖ 4 *κοῦρα* P^{ac} ‖ 5 *κατὰ κισσοῖσι* (corr. 'quidam' ap. St.) ‖ 10 *καταπικτίδων* [η] ‖ 12 *χρυσοχαῖτας* P^{ac} ‖ **44** 1 *ῥόδὤν* ‖ 7 *ἔαρος* (corr. Morelius) ‖ 11 *σὺν* [ι] ‖ 13 *παρα* ‖ 16 *πεπυκασμέν(ος)*, *ν* in ras. ‖ **45** 2 *ἔυδουσιν* ‖ 5 *κὰν* ‖ 10 *ἔυδουσιν* ex *ἔυδ-* corr. ‖ **46** 3 *κύμα* P^{ac} ‖ 4 *ἀπαλύνεται* ($α^3$ ex corr.) spiritu post correcto ‖ 5 *νῆσα* [σ] ‖ 7 *τιτᾶν* P^{ac} ‖ 13 *κατα* (bis) ‖ **47** 1 *μὲν ἐιμὶ* ‖ 3 *κὰν* ‖ 4 *ἀσκὸν* in *ἀσκόν·* mut. ‖ 11 *μὲν εἰμὶ* in *εἰμί* mut. ‖ **48** 2 *ἔυδουσιν* ‖ **49** 3 *ἐμᾶσ* ‖ 4 *μεθυδόταισ* P^{ac} ‖ 7 *τὰσ* | *ἐραστᾶ΄σ* ‖ 8 *μεθ᾽* [τ] ‖ **50** 8 *εἰσ* | *αἶτασ* P^{ac} ‖ 11 *πολυανθέσιν* ‖ 15 [*καρ*]*τῶι καρῆν(ω)* ‖ **51** 2 *ἄιθ*[*η*]*ραν* [ε] ‖ 3 *μὴδ᾽* ‖ 5 *διώξεισ* ‖ 8 *ῥο*[*ί*]*δοισ* ‖ **52** 3 *τὶ* ‖ 4 *ὀφελούντων* ‖ 8 *μετα* ‖ **52 A** 2 *πὰι* P^{ac} ‖ post 4 clausulae signum ⁜ quod infra post 53

tit. appingendum erat posteaque appictum est; post 5 asterisci tres, quo certius vera clausula appareret || **53** 9 *μοι τίσ* || 11 *ἴδῃι* || 14 *χαριέντῶσ* et mg. ·/. || **54** 5 *ἐυρὺν* || **55** 7 *πολυανθέων* || 10 *φυτὸν* P^{ac} || 24 *τὄδὲ* | *ἀρκεῖ* || 25 *νεκὔ'* || 26 *τό δἓ* || 29 *λέγομεν* P^{ac} || 33 *πολεμοκλόν(ον)* || 37 *ἤνθησε* P^{ac} || **56** 1 *ἀτηρῆ, η* ex *ει* || 2 *νέὂν* || 7 et in p. 688 fine et in p. 689 init., ubi delendi signum ? praefixum || post 8 clausulae signum deletum || 12 *θϊητόν* (*ϊ* ex *η*) | mg. ·/. || **57** 1 *τις* || 2 *τὶσ* || 5 *τὶς* || 13 *βρύον* et mg. ·/. || 18 *δῆρῆς* || 24 *δελφίσιν* || 26 *ἔρως*. (corr. Baxter) || **58** 4 *ἀεὶ με* || 9 *ἐμῶ'ν* | *ἀυραῖς* (ας) || 12 *ἐρωτικᾶς ἀοιδᾶς* || 13 mg. ·/. || 15 *προσεῖπ'* || 17 *μεθήμῶν* (expl. Andr. Dacier) || 20 *θέλγεις* (η) || 23 *σὺ τοὶ* P^{ac} || 28 *ὅτὰν* | *φεύγησ* || 32 *ἀνδάν(εις)* || 33 *λυροκτύπηι* || **59** 1 *μελανόχροοτα* || 3 *μετα* || 7 *θν* || 11 *ὁτὰν* || 14 *παῦ* || 23 *πεί-θων* || **60** 2 *προκεῖτ(αι)* P^{ac} || 15 *ἀνεμόλιον* || 32 *παισὶν*

INDEX VERBORVM